

si 14

REFERÈNDUM
INDEPENDÈNCIA
PAISOS CATALANS

cup

Maig 2013.
David Fernández.
Sobre la sentència
contra la immersió
lingüística.

LA LLEI D'ACCESSIBILITAT NO DEIXA DE SER ESTIGMATIZADORA EN SI MATEIXA, DES DEL MOMENT EN QUÈ ENS DEFINIEM COM A PERSONES AMB DISCAPACITAT I NO AMB DIVERSITAT, CONTINUA ARROSSEGANT L'ERROR D'ETIQUETAR QUAN EL BENEFICI HAURIA DE SER PER A TOTA LA SOCIETAT
Manel Mora. CUP-AE

Avui ha estat un dia històric a la **#MarxaXLEducació!** És això el que volem a la @cupnacional, una gran majoria social!

@cupeducació

Juny 2013
Quim Arrufat.
Debat sobre el dret a l'habitatge.

La pujada dels preus del transport ha augmentat un 50% des de 2008

MOU FITXA PER LA PÚBLICA

MATRICULA'T A L'ESCOLA PÚBLICA LA DE TOTES!

NO ENS CANSAREM DE DIR QUE LES DONES, PEL FET DE SER DONES, PATIM UNA DESIGUALTAT ESTRUCTURAL, PATIM UNA EXPLOTACIÓ CAPITALISTA I PATRIARCAL, I PATIM MILERS DE D'EXPLOTACIONS QUOTIDIANES
Isabel Vallet. CUP-AE

Juliol 2014
Isabel Vallet.
Pregunta sobre el tancament de llits hospitalaris.

6 milions d'euros al dia d'interessos del deute

Tot preparat! Comença a arribar gent.
#25abril #unimleslutes #unitatpopular #independènciaisocialisme #feminisme

@ivallets

EN EL MEU EMBARÀS, EN LA MEUA FORMA DE PARIR O D'AVORTAR DECIDEIXO JO, NI EL SEU GOVERN, NI DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA (...)
TOTES LES DONES TENIM DRET A DECIDIR SOBRE EL NOSTRE PROPÍ COS
Isabel Vallet. CUP-AE

Novembre 2013
CUP-AE.
Ho podem tot.

Catalunya és la segona comunitat autònoma amb més pacients en llista d'espera: 83.500 persones

ENS ESTEM TRENCANT LA CARA PER LA POBRESA ENERGÈTICA I LES TRES OPERADORES QUE OPEREN A CATALUNYA EN ELS DARRERS 525 DIES HAN GUANYAT DE 9.096 A 17,3 MILIONS D'EUROS AL DIA
David Fernández. CUP-AE

LA CONSTITUCIÓ, EL MARC ECONÒMIC I POLÍTIC CREAT DESPRÉS DE LA TRANSICIÓ, NO GARANTEIX ELS DRETS SOCIALS EN AQUEST PAÍS. GARANTEIX EL DRET A LES PERSONES JURÍDIQUES A EXPLOTAR, A ROBAR, A FER DINERS
Quim Arrufat. CUP-AE

#CanViesNoEsToca, les nostres companyes tampoc. Això d'avui és la línia vermella @mossoscat

@AnnaGaSabate

NOSALTRES NO CREIEM EN EL CAPITALISME, NI TAMPOC CREIEM EN LES DISTÒPIES NEOLIBERALS NI CREIEM EN LES TRANSFUSIONS DE FAM VAMPÍRIQUES. NO ÉS UN PROBLEMA DE FALTA DE RECURSOS. ÉS UN PROBLEMA DE MALA DISTRIBUCIÓ DELS RECURSOS
David Fernández. CUP-AE

Maig 2015
CUP-Capgirem Barcelona.
Vaga de totes. Juntes farem nostra la nit.

SÍ al referèndum 2014 a la independència als Països Catalans
PER CANVIAR-HO TOT!

LA DESOBEDIÈNCIA ÉS LEGÍTIMA I NECESSÀRIA
Isabel Vallet. CUP-AE

20 milions d'euros l'any es destinen a l'escola privada

Sobirania energètica, la solució! I està a les nostres mans, no cal inventar res. Conscienciació i organització!

@saladiesergi

MANIFESTACIÓ NACIONAL
19 D'OCTUBRE, BARCELONA
18.00H PLAÇA UNIVERSITAT

INDEPENDÈNCIA PER CANVIAR-HO TOT

www.percanviarhotot.cat

PRIMERA EDICIÓ

Setembre de 2015, 5.000 exemplars

TÍTOL

Un peu al Parlament de Catalunya

PRODUCCIÓ

Pol·len edicions, scl

COL·LECCIÓ

Llibres per la Unitat Popular

www.llibresperlaunitatpopular.cat

COORDINACIÓ

Mireia Mas i Maria Manyosa

DISSENY I MAQUETACIÓ

Milvietnams

FOTOGRAFIA

Esther Saborido i Núria Argemí

CORRECCIÓ

Lluís Brunet i Oriol Clavera

IMPRESSIÓ

Novoprint (imprès a Catalunya)

ISBN 978-84-86469-90-0

DIPÒSIT LEGAL B 22233-2015

Un peu al Parlament de Catalunya està subjecte a una llicència Creative Commons en la modalitat de Reconeixement-No comercial-Sense obres derivades 2.5

** 1€ del preu d'aquest llibre va destinat al finançament de la lluita antirepressiva*

UN PEU AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Rendició de comptes del treball de la CUP-AE al Parlament de Catalunya (2012-2015)

ÍNDEX

Continguts

DES DEL PARLAMENT

Capítol 1

12 INTRODUCCIÓ

14 DAVID FERNÁNDEZ RAMOS

L'endins i l'enfora

16 QUIM ARRUFAT IBÁÑEZ

Tres astronautes del carrer al Parlament

18 ISABEL VALLET SÀNCHEZ

La inutilitat i la mofa perversa dels tràmits parlamentaris

20 ANNA GABRIEL SABATÉ

Teixir amb els moviments i les persones

22 JORDI SALVIA CUADRAS

Estat de la qüestió i reptes comunicatius

24 LILIANA VILANOVA I ORRIOLS

Al peu del Parlament

26 VÍCTOR REIXACH CASACUBERTA

La tecnocràcia d'ells; potser sí. I nosaltres, què?

28 SECRETARIAT NACIONAL DE LA CUP

El tiralínies novell

CRONOLOGIA DE LA FEINA FETA

Capítol 2

30 INTRODUCCIÓ

32 MOCIONS PRESENTADES

36 PLENS MONOGRÀFICS

38 CÀRRECS PARLAMENTARIS

44 ALLIBERAMENT NACIONAL

56 COMUNICACIÓ

60 CORRUPCIÓ

68 DEUTECRÀCIA

74 DRETS I LLIBERTATS

84 EDUCACIÓ

92 HABITATGE

98 IGUALTAT

68 INTERNACIONALISME

114 MOBILITAT I TERRITORI

124 MODEL ENERGÈTIC

130 OCUPACIÓ

136 SANITAT

DES DEL CARRER

Capítol 3

148 PARTICIPACIÓ DEL CARRER

Valoració del pas de la CUP-AE pel Parlament en veu de 27 col·lectius
Pros, contres, crítiques i suggeriments per seguir avançant

ECONOMIA I RENDICIÓ DE COMPTES

Capítol 4

178 Activitat econòmica de la CUP-AE i la CUP

1

DES DEL PARLAMENT

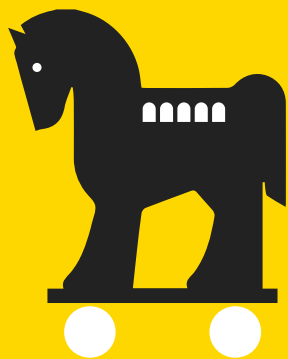
Capítol 1

Amb les eleccions del 25 de novembre del 2012 la Candidatura d'Unitat Popular - Alternativa d'Esquerres (CUP-AE) entrava al Parlament de Catalunya. Ho feia al primer intent, i després d'haver descartat, en anteriors ocasions, la possibilitat de presentar-se a unes eleccions autonòmiques.

L'emoció pels resultats no podia amagar la necessitat de l'organització (CUP), del moviment polític al qual pertany (l'esquerra independentista) i dels altres actors de l'Alternativa d'Esquerres de cercar una nova eina que fes possible planificar, controlar i decidir des de fora del Parlament la tasca dels tres diputats dins la cambra. Era important tractar les tasques institucionals amb rigor però també calia procurar que la dinàmica parlamentària –que ja s'intuïa frenètica– no col·lapsés els òrgans de debat polític de la CUP. Per això sorgia el Grup d'Acció Parlamentària, el GAP.

Abans però, havia d'arribar la convocatòria anticipada d'eleccions per part d'Artur Mas el 2 d'octubre de 2012. S'habilitava així l'espai de debat pertinent, l'Assemblea Nacional extraordinària de Molins de Rei, només onze dies després, en què una àmplia majoria de la CUP decidia concórrer a les eleccions. Una eina, la de les eleccions, que havia de resultar determinant per afrontar els reptes de país. Reptes que la CUP va definir com "les tres crisis" que tenia el país en aquell moment i que segueix tenint a dia d'avui: la crisi nacional, la crisi socioeconòmica i la crisi de representació democràtica.

L'èxit dels resultats electorals, 126.000 vots i 3 diputats per la circumscripció de Barcelona, fou possible gràcies al bagatge acumulat, a les legitimitats guanyades poble a poble, però també a una campanya electoral innovadora, que va defugir dels paràmetres convencionals i que esbudellava la CUP de dalt a baix: què era, què feia, què faria, com ho faria, quants serien, quant cobrarien, etc. Era la lògica del codi obert que la CUP ha intentat imprimir en cadascuna de les accions de l'aposta política. Com aquest llibre, que vol ser, també, un exercici de transparència.

**Això va de maratons,
de feina feta i de feina per fer.
Hackers de l'impossible
en temps de capitalisme senil.**

L'ENDINS I L'ENFORA

David Fernández Ramos

Diputat de la CUP-AE al Parlament de Catalunya

En quotidiana píndola vermella –que Matrix sempre és Matrix– i enmig d'un país per refer, en venda i enlaire. Hui són ja 34 mesos. De 6 peus al Parlament. I 250.000 al carrer.

Gairebé tres anys, 1.000 dies i tantes nits; i tot just començar, endins, ja ratificàvem allò que intuïem des d'enfora. L'absència de sobirania en un Parlament segrestat pels mercats, l'impacte antisocial de la crisi en les classes populars dels Països Catalans i la metastasi intacta de la impunitat de la corrupció. Salpebrat amb el nihilisme groller i mentider del no creure en res ni en ningú, parit per la doctrina del xoc neoliberal de Thatcher: no hi ha alternativa, s'entesta a cridar el poder. “No es pot”, la mentida més repetida.

Doncs sí, sí que es pot. Gràcies a l'enfora que ha impactat en l'endins. Perquè ahir com avui, i com demà, seguim mantenint dipositades les nostres esperances en les arrels de la realitat i les lluites quotidianes. Ser dins –terreny hostil i territori advers– com a part de l'enfora. Amb el cap, amb el cor, amb el puny. Quan tres persones no són res més que un estri, un estri més, en la caixa d'eines ampla i plural de les eines de les quals disposem per activar el canvi polític, la transformació social i la democratització –ves per on– de la democràcia.

Resum? Hem intentat fer allò a què ens havíem compromès –desafiar el règim, desobeir la por, recuperar l'esperança– i a què restàvem assembleàriament i afortunadament obligades: aixecar catifes, encendre llums i taquígrafs, denunciar els fraus, atabalar la dreta i estressar l'esquerra, tot recuperant el nom exacte de les coses. Voluntat de cavall de Troia d'un poni que sortia d'Esparta. Perquè malgrat alguns esprints, això va de maratons, de feina feta i de feina per fer. *Hackers* de l'impossible en temps de capitalisme senil. Quan el camí és llarg i s'ha de fer tot entre totes i tots. I perquè endins sempre tenim l'enfora, que salva, aixopluga i projecta. Queda, com sempre, la feïnada per fer, venint com venim del municipalisme alternatiu, la d'urgir en la construcció de noves institucions polítiques comunes que ens permetin autodeterminar-nos. En això estem, també i sobretot.

Endins. Enfora. Sabent de sempre que només vencen a qui no lluita. Que l'única lluita que es perd és la que s'abandona. Que els qui hauran de perdre són ells: endins i enfora. Camí llarg, passa curta, aquest país ja prova de construir una sortida política i ètica, rupturista i democràtica, postcapitalista i solidària enmig del desgavell de la crisi al sud d'Europa. Ho fa perquè ho necessita. Des de dins i des de fora.

I sí, carai: *people have the power*. Guanyarem.

Habilitar amb força
la concepció que el poder
és del poble i el poble
el pot prendre si ho vol.

TRES ASTRONAUTES DEL CARRER AL PARLAMENT

Quim Arrufat Ibáñez

Diputat de la CUP-AE al Parlament de Catalunya

El 2011 el treball de formiga i des de baix que les Candidatures d'Unitat Popular havien anat confegint va tenir la seva primera petita eclòsió electoral amb 67.000 vots, 104 regidors i 4 alcaldies.

El municipalisme popular de les CUP, al costat d'altres candidatures municipals com les Candidatures Alternatives del Vallès, de la mà de col·lectius locals i organitzacions polítiques dels moviments socials i l'esquerra independentista, ha contribuït al retorn de la capacitat de viles i municipis de respondre al desplegament del capitalisme i l'espanyolització. Ho ha fet compaginant la lluita institucional, la dinamització de la mobilització popular i la construcció d'espais de contrapoder popular. Sempre situant la gent, i no la institució, i no el capital, al centre de l'acció política i transformadora.

Tan fidels a la necessària construcció humana des de baix hem estat que no va ser fins a la convocatòria anticipada d'eleccions al Principat el 2012 que vam decidir assumir el repte de presentar una llista i una declaració de principis. Com sempre, de la mà de molta més gent. Com sempre, situant la gent per davant.

Érem conscients que l'acció democràtica i popular que havíem construït als municipis no seria igualment aplicable al Parlament. Érem conscients que l'horitzontalitat de les assemblees arrelades al carrer tindria moltes dificultats per construir un projecte sencer amb base al Parlament. Per això es va enviar una delegació d'astronautes al Parlament a alterar el discurs dominant, a obrir esclotxes a la institució, a impulsar els canvis polítics més urgents i, sobretot, a habilitar amb força la concepció que el poder és del poble i el poble el pot prendre si ho vol.

La ubicació més resumida de la nostra posició política la va fer David Fernández en el discurs d'investidura: "Puny tancat contra les retallades, mà estesa a l'autodeterminació". I el president Artur Mas de seguida ens va demostrar com durant trenta-cinc anys la institució havia i ha servit per treure el poder al poble i entregar-lo als despatxos i a les institucions: "Gràcies –va dir– per prestar-me la mà estesa".

Revertir el drenatge de legitimitat política de la gent mobilitzada, de la gent esperançada, cap a la institució i el poder polític i econòmic és la més gran missió que nosaltres, de la mà de tants altres, hem tingut i tenim com a màxima tatuada al front en aquesta expedició parlamentària. Una aventura que hem intentat complir amb tot el rigor, tota la perseverança i tota la generositat que són humanament possibles en un equip astronauta de viatge d'anada i tornada al Parlament.

**De les mocions que
s'aproven al Ple i mai es porten
a la pràctica, el cas més greu
segurament són les aprovades
al voltant de la pobresa infantil.**

LA INUTILITAT I LA MOFA PERVERSA DELS TRÀMITS PARLAMENTARIS

Isabel Vallet Sánchez

Diputada de la CUP-AE al Parlament de Catalunya

La inèrcia en els discursos, la retòrica i la pràctica comunicativa segueixen presentant ara, en plena crisi de la democràcia liberal i dels estats nació com a dipositaris de sobirania popular, l'Estat i les seves institucions burgeses com a garanties del bé comú, de l'interès general o com a forma política de la societat civil. Així, l'operació de revestir de neutralitat i d'asèpsia ideològica les institucions i els budells dels tràmits burocràtics és exitosa i generalitzada. De la coerció al maquillatge i/o la persuasió, per passar per alt que l'Estat i les seves institucions continuen essent l'instrument central per exercir la dominació sobre la majoria treballadora i els sectors populars.

Com més endins del budell, com més a prop de la cara, és difícil ocultar el maquillatge, i sovint en els diferents tràmits parlamentaris s'imposa la inèrcia o la insistència a redundar sobre un mateix assumpte. Això es tradueix com a mínim en dues circumstàncies: primera, queda en (veritable) quarantena l'efectivitat de les mocions que el Ple aprova; i segona, massa sovint les mocions o les propostes de resolució responen més a un exercici de gesticulació política, per posicionar-se bé en el teatre polític, que no pas a la voluntat real de resoldre la problemàtica que se sotmet a debat.

Les afirmacions anteriors en tres exemples. De les mocions que s'aproven al Ple i mai es porten a la pràctica, el cas més greu segurament són les aprovades al voltant de la pobresa infantil (fins a quatre mocions: 23/04/2013, 4/07/2013, 18/07/2013, 7/11/2013).

Igual passa amb les propostes de resolució, sent el sector de la sanitat l'exemple estrella en el qual s'aproven però no s'apliquen els acords: les urgències nocturnes del CAP Guineueta, al districte de Nou Barris de Barcelona, haurien d'estar reobertes des del juliol de 2012, no s'hauria de realitzar activitat privada pagada amb recursos públics a cap centre de salut, i Barnaclínic+ hauria d'estar aturada fins als resultats de les inspeccions sobre les irregularitats.

Finalment, pel que fa a les preguntes i sol·licituds d'informació sobre la gestió dels ens públics, ens arriben respostes de qualitat ínfima que ratllen la burla, com quan en preguntar pels sous dels 603 directius de TMB fora de conveni, la resposta va ser "consulteu-ho a TMB.cat". Com si habitualment no sabéssim que tot allò que no aconseguim pels nostres mitjans no ens ho donaran.

És a la vista i corroboració d'aquest treball que cap projecte de transformació social pot treballar-se únicament a les institucions. Més aviat el treball a les institucions ha d'acompanyar la creació de contrapoder popular, amb vocació rupturista i transformadora.

Demostrar que la
impugnació a la totalitat
del règim està més que
justificada i argumentada.

**TEIXIR AMB ELS MOVIMENTS
I LES PERSONES**

Anna Gabriel Sabaté

Tècnica de l'Oficina Tècnica de Suport Parlamentari de la CUP - AE

El Parlament és una institució formal, formalitzada i plena de formalismes. El Parlament s'organitza a partir d'òrgans de representació ponderada i el reglament preveu tots i cadascun dels detalls del seu funcionament: burocràcia de Weber. Sembla que tot estigui pensat per generar una activitat voraginosa que, al seu temps, és inversament proporcional a l'efectivitat de les seves iniciatives i resolucions. Teoria de les institucions en estat pur i en funcionament constant. I en el moll de l'os de tot plegat... La classe política que fins ara n'ha ocupat escons i despatxos i que ha alimentat una determinada manera de concebre la institució: consens absolut a insistir en la respectabilitat de la institució i, sobretot, consens absolut a contribuir que no existeixi cap esclatxa que qüestionï el paper de la cambra.

Les dues premisses porten a la jerarquització de la relació entre els grups parlamentaris i la majoria d'entitats, organitzacions o lluites que reclamen ser ateses pels representants de la ciutadania. I les dues premisses porten al desconeixement del funcionament de la institució per part de la immensa majoria de la població, fent que els partits -i els qui els representen- tinguin, interessadament, el monopoli del coneixement de com es fan les coses. I després de tants anys de funcionament de l'arquitectura institucional nascuda del constitucionalisme de l'any 78, sembla que han convertit aquest pòsit de coneixements en la seva raó de ser i en la seva professionalització. Fora queda la gent, la que no en sap, la que necessita els seus representants per aconseguir el que es proposa.

Amb tota la humilitat i l'aprenentatge, encara pendent, la CUP-AE ha intentat fer possible el repte: conèixer la institució, demostrar que la impugnació a la totalitat del règim està més que justificada i argumentada, i esdevenir espai polític impermeable a la succió del sistema. No caure en les dinàmiques servilistes, ser còmplice de les veus del carrer sense cooptar-les, representar sense usurpar, donar veu sense deixar mut... Repte que no aconplim soles, que fem possible amb un munt d'hores de treball, intel·ligència, crítiques i perspectiva de totes. Teixint. En un moment en què cal enxarxar tots els fils per fer possible les ruptures amb les velles costures que ens encotillen.

Qui es mou no surt a la foto.

I, certament, “sortim poc”.

No és una sensació.

ESTAT DE LA QÜESTIÓ I REPTES COMUNICATIUS

Jordi Salvia Cuadras

Alliberat de comunicació de la CUP

L'eclosió d'allò que Manuel Castells va definir com a “era de la comunicació” i la crisi del sistema en què ens trobem immersos han arraconat el dret a la informació. L'era de la comunicació ha transformat el dret a la informació en una simple mercaderia, i la crisi i la por de perdre la feina han accentuat aquest negoci, posant l'ofici de periodista contra les cordes.

Qui es mou no surt a la foto. I, certament, “sortim poc”. No és una sensació. Els informes de pluralitat política de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) així ho certifiquen. Ja us podeu imaginar com va la cosa en els mitjans privats –concertats–: “No tenim cap obligació de trucar-vos, no som públics”. En aquesta lògica perversa, en lloc de donar el context informatiu es busca la declaració i la contradicció o es ressalta l'anècdota sorollosa, que en l'era digital dóna molts clics.

En aquests tres anys, la CUP ha portat a debat al Parlament el deute, la creació d'una banca pública, la reordenació del model econòmic, la sobirania energètica, les retallades en sanitat, el dret a l'habitatge o la necessitat de potenciar l'economia social i solidària. I en el millor dels casos han quedat com una petita anotació en una crònica.

Els reptes passen per aconseguir l'autogestió i la independència informativa total. De forma tímida però decidida, estem utilitzant l'Internet global per dotar-nos de veu sense haver de mercaderiar-la. Les potencialitats són moltes i les hem de poder desplegar totes. A nivell nacional i vila a vila, barri a barri. Nota de premsa, butlletí, fotografia, talls de vídeo i d'àudio, web, difusió per les xarxes socials: eines que tothom està aprenent a utilitzar i que cada cop arriben a més i més gent. La comunicació ha d'esdevenir una tasca de tota la militància.

Tanmateix, en els objectius del futur també hi ha la defensa dels mitjans públics de comunicació. Si els perdem, no hi haurà espai comunicatiu per democratitzar. Avui amenaçats i víctimes de les retallades i tancaments, immersos en el mateix mercadeig, amb un control polític exasperant, però, al cap i a la fi, propietats del comú. Cal recuperar-los i posar-los al servei del dret a la informació.

Finalment tindrem la tasca de potenciar els mitjans de comunicació socials: premsa en paper, pàgines web, ràdios, etc. Al país tenim un grapat d'eines impulsades pels moviments socials. Eines construïdes al marge del comerç de la comunicació. Lluny de voler exercir cap control sobre elles – seria la seva fi –, cal impulsar-les i que es multipliquin. Són i seran imprescindibles.

**La convivència entre
la nostra dinàmica de treball,
participativa i assembleària, xoca
frontalment amb la dinàmica
política de la institució.**

**AL PEU
DEL PARLAMENT**

Liliana Vilanova i Orriols

Secretaria i administració de l'Oficina Tècnica de Suport Parlamentari

Durant aquests quasi tres anys de presència de la CUP-AE al Parlament, la feina ha estat molt intensa perquè amb poc temps hem hagut de combinar l'aprenentatge del funcionament de la institució amb la iniciativa política.

A través de les interpel·lacions i mocions al Ple o les propostes de resolució en els plens monogràfics al debat de política general hem intentat desgranar el programa electoral amb el qual ens vam presentar a les eleccions. Les preguntes formulades tant al president com al Govern ens han permès fer un mínim control de la seva actuació política, tot i que sovint les respostes no han satisfet les nostres inquietuds.

Tres diputats i un equip tècnic de quatre persones tenen una capacitat limitada per donar resposta a tot el tsunami d'iniciatives parlamentàries i legislatives que es tramiten, però també a totes les demandes provinents del carrer. Les limitacions s'han intentat superar amb l'ajuda i complicitat de persones a títol individual, col·lectius, assemblees locals i territorials i dels grups de treball de la CUP.

D'altra banda, la convivència entre la nostra dinàmica de treball, participativa i assembleària, xoca frontalment amb la dinàmica política de la institució. Massa vegades ens hem vist abocats a prendre decisions a corre-cuita sense haver tingut temps de fer prèviament un debat obert i participatiu. Són els mateixos diputats i les seves oficines tècniques els qui prenen les decisions amb uns tempos molt ajustats els quals marquen el ritme de la iniciativa i tramitació parlamentàries.

Per sort tenim el carrer, el nostre principal valor, la nostra força i esperança. És per això que hi continuem tenint el peu clavat; participant en les diverses mobilitzacions, traspasant-los informació i, sobretot, recollint-ne la veu -moltes vegades silenciada- i teixint complicitats amb les lluites organitzades amb l'objectiu de situar-les o, si més no, visibilitzar-les en el si dels debats que es tenen en seu parlamentària.

Existeixen contradiccions, sí; i les assumim. Si caiem ens tornem a aixecar, perquè el camí és llarg i perquè així ho hem fet sempre. No ens ha de fer por ser autocrítics i aprendre dels errors, ja que només així continuarem avançant. A dia d'avui, som els que som, el carrer ens representa i per al país som necessaris. Sense renunciar als nostres principis, hem d'ampliar la mirada per assegurar el creixement que necessitem. Som un exèrcit de formigues perseverants que a pas valent anem construint aquell "ho volem tot".

Com pastem l'argamassa que ha de relligar això que etiquetem com a “coneixement col·lectiu”?

LA TECNOCRÀCIA D'ELLS; POTSER SÍ. I NOSALTRES, QUÈ?

Victor Reixach Casacuberta

Jurista de l'Oficina Tècnica de Suport Parlamentari de la CUP - AE

El títol programat d'aquest article era (i és?) “com la tecnocràcia s'apodera de la política” o quelcom similar. Són aquells títols que no conviden a escriure res més, perquè el lector no intueix, no, sinó que adverteix automàticament que li explicarà l'escrivà tibet ocasional. El lector ho sap i, potser (i encertadament), decideix no passar del títol, perquè empassar-se una bateria de llocs comuns encadenats per ratificar la (mil vegades advertida) toxicitat de la política institucionalitzada no li ve de gust. Perquè, a sobre, podria recitar-ne de memòria el memorial de greuges esdevingut cànon. Amén.

Donem per bona aquesta especulació? Atrèvim-nos a fer un exercici més interessant: deixem-los a ells (que facin la seva, però sense treure'ls els ulls de sobre) i avaluem allò que nosaltres fem. I fem-ho des de la perspectiva que confereixen gairebé tres anys passejant pel Parlament i sobre un àmbit molt concret: com construïm discursivament la nostra alternativa (per canviar-ho tot) i com pastem l'argamassa que ha de relligar això que etiquetem com a “coneixement col·lectiu” i que flueix per les places, carrers i espais col·lectius diversos? Com? Ho tenim apamat o el més calent és a l'aiguera?

Esdevé irònic el contrast radical entre, per una banda, l'àmplia capacitat de diagnòsi (més o menys encertada) de la conflictivitat social que mostrem i, de l'altra, la voluntarista (limitada) aptesa per traçar els eixos vertebradors de la nostra alternativa. El coneixement divers, ampli i ben tratat per articular posicionaments fermes sobre els diferents assumptes que configuren el conflicte social, no neix per generació espontània, ni tampoc de la confiança cega en la pirotècnia verbal, sinó que requereix i exigeix mètode, planificació i coneixement.

La lluita política municipal, base de la nostra raó de ser i alhora plataforma de llançament de la nostra projecció de futur, ens ho ha demostrat: només coneixent en profunditat allò que s'esdevé al poble, només articulant espais col·lectius sectorials ben organitzats de discussió i redacció d'alternatives és possible traçar les parets mestres de la nova societat que volem construir.

Cert, el nostre és un projecte polític en construcció; però el context d'oportunitat obert al nostre país ens obliga a sobrepassar pràctiques de quan érem allò que ara ja no som. Perquè la crítica, l'auto-crítica i el matís són benzina per créixer políticament. Posem-nos-hi.

**La CUP continua essent el que és:
una organització de base,
arrelada i que treballa, sobretot,
des de l'àmbit més proper
a les persones.**

EL TIRALÍNIES NOVELL

Secretariat Nacional de la CUP*

Amb presència al Parlament des de 2013, els resultats del Grup d'Acció Parlamentària (GAP), com quasi tot allò que és humà, són irregulars. Ha estat un temps sobretot d'aprenentatge a marxes forçades, de conèixer i dominar els mecanismes formals, informals, legals, carregosos, els de cara a la galeria, els de passadissos i els mediàtics; de tot allò que es fa i es desfà allà on el poder i la seva pàgina web defineixen com "la institució que representa el poble de Catalunya".

Per sort no ho hem hagut pas d'aprendre tot. La CUP venim de lluny i l'experiència acumulada en les assemblees i col·lectius ens dóna certa perspectiva de com s'han d'abordar les coses, també els debats. Ara bé, us enganyariem si no expliquéssim que hi ha un desencaix seriós entre els ritmes de l'assemblea i els del Parlament... "Uix, el termini!".

Però hem corregut –i correm!– un risc major. El perill de veure'ns desbordades per la cambra, per la quantitat ingent de temes que es tracten al Parlament i de perdre'ns en la seva complexitat.

Amb previsió, vam proposar mantenir-nos fermes en els temes que eren i són estratègics: la lluita independentista i el procés sobiranista, la crisi i les seves conseqüències i el saqueig del sector públic. Hem acabat, però, tractant altres temes importants perquè afecten les classes populars. La bona notícia és que no ens hem vist desbordades. Gràcies, sobretot, a les assemblees locals de la CUP i als col·lectius, vertaderes protagonistes d'aquest espai polític, que han sabut dosificar la documentació que arriba del Parlament, de "nacional." I la CUP continua essent el que és: una organització de base, arrelada i que treballa, sobretot, des de l'àmbit més proper a les persones.

Novelles com som en el territori institucional amb legislació pròpia, el tiralínies que representa el GAP ha mostrat la nostra perseverança a forçar una consulta tant sí com sí a través d'una moció, ha apuntat la necessitat de sortir del Pacte nacional de salut per fer palès el nostre rebuig al sistema conxorrat per enfonsar allò públic a costa d'allò privat, i ha assenyalat les terribles praxis de la repressió bancària i del Departament d'Interior contra la població.

No serem pas nosaltres, meres figures enmig de diferents postures i visions polítiques que engloben la CUP-AE, les que valorem la feina feta. D'això, se n'ocupen totes les persones que van votar la candidatura i totes aquelles que, atentes com estan a les paraules i als fets del que representem com a col·lectiu, decidiran si som o no de la seva confiança.

** Secretariat Nacional de la CUP fins a juny de 2015: Àlex Maymó López, Artur Rubinat Lacuesta, Edgar Mata, Joan Teran Davant, Josep Garganté Closa, Julià Bacardit Garriga, Laia Altarriba Pigüillem, Lluís Sales i Favà, Marc Sallas Batlle, Neus Montaner Sánchez, Nil Cardona Capella i Laura Rafecas Baqués.*

2

CRONOLOGIA DE LA FEINA FETA

Capítol 2

El Parlament de Catalunya és una institució força desconeguda per la majoria de la ciutadania, i de vegades costa veure la relativa incidència política que té, perquè tot i tenir competències legislatives és sobretot el Govern qui marca la política quotidiana del país. Tot i això, les sessions de control i les diferents iniciatives parlamentàries permeten qüestionar, interpel·lar i instar el Govern al mateix temps que permeten, si es vol, treballar amb les entitats i els moviments que vulguin fer arribar la seva veu al Parlament.

Malgrat la dificultat d'assumir tot el gruix de convocatòries, d'informació i de requeriments de posicionament i vot, des que la CUP-AE va arribar al Parlament s'ha intentat fer una intervenció institucional que prioritzés el que s'entenia que eren els principals reptes i necessitats en la situació social, econòmica i política actual agafant el programa polític com a eix central.

Cal tenir en compte que l'agenda de la institució es fixa independentment del nombre de diputats i diputades dels grups parlamentaris. Així, tres persones han d'assumir el mateix que assumeixen els grups parlamentaris que en tenen cinquanta. No és cap queixa, no és cap crítica, és només una realitat que ha marcat les dinàmiques de treball.

A més a més, conscients que els canvis polítics no es faran només des de la institució i que hem de tenir un peu al Parlament però l'altre ben ferm al carrer, tant la feina de la CUP-AE com la dels diputats i diputades ha seguit lligada a les lluites i reivindicacions dels moviments socials; ha estat una eina més al servei del carrer.

El recull que teniu a continuació no és exhaustiu i les absències no són oblits, és un resum necessari, on fem esment d'iniciatives institucionals i de carrer, per avançar en la construcció de la unitat popular. El resum que us presentem té l'objectiu de retre comptes i de posar llums i taquígrafs al nostre treball.

MOCIONS PRESENTADES

Les mocions són, a banda dels projectes i proposicions de llei, els posicionaments amb més repercussió en el Ple del Parlament. En el cas d'un grup parlamentari reduït com el de la CUP-AE durant aquesta legislatura, les mocions han sigut l'eina per poder portar al Parlament punts del programa polític amb què es va concórrer a les eleccions el novembre del 2012.

Les mocions són un tipus d'iniciativa parlamentària que s'atorga als grups en funció de la seva representació, és a dir, no tots els grups tenen l'oportunitat de defensar el mateix nombre de mocions. Durant aquesta legislatura la CUP-AE ha pogut presentar una interpel·lació al Govern cada tres sessions plenàries i, en el Ple següent, presentar la moció subsegüent, el text a sotmetre a debat i votació. El text és esmenable per la resta de grups parlamentaris, i és el grup titular qui accepta o rebutja les esmenes. Un cop exposat el text esmenat, es procedeix a la seva votació, que pot realitzar-se de forma separada per a cadascun dels punts.

Així, el plantejament que fa la CUP-AE respecte a les interpel·lacions al Govern i, per tant, també respecte a les mocions és el de centrar les intervencions en els punts programàtics de la candidatura.

Els temes que doten de contingut les mocions, doncs, a banda de ser un reflex clar dels principis d'intervenció política amb què la CUP-AE es compromet públicament i una eina per marcar línia ideològica, són els temes clau als quals cal fer front des d'una perspectiva d'aposta per la recuperació de les sobiranes en totes i cadascuna de les àrees d'intervenció i incidència política.

SOBRE EL DEUTE DE LA GENERALITAT

Se situa al centre del debat el deute públic (50.948 milions d'euros el 2013). S'hi denuncia el control creixent de les entitats financeres sobre els afers públics i se sol·licita iniciar un procés d'auditoria pública, transparent i permanent del deute de la Generalitat que en permeti determinar l'origen, la seva composició, els seus responsables polítics i els creditors.
11 d'abril de 2013

SOBRE LA BANCA PÚBLICA

La moció vol iniciar els tràmits per fusionar l'entitat financera Catalunya Banc amb l'Institut Català de Finances (ICF) i Avalis, per tal de constituir la Banca Pública de Catalunya, a partir dels principis de la banca ètica i focalitzant l'activitat creditícia en el foment de l'activitat productiva i la construcció del país al servei de les necessitats del poble.
23 de maig de 2013

SOBRE REORDENACIÓ DEL MODEL ECONÒMIC

Es presenten vuit mesures encaminades a garantir que la planificació urbanística i l'ús del sòl es reordenin per evitar la continuïtat del model de creixement econòmic basat en l'especulació. La creació de bancs de terres, la gravació dels pisos buits i el control urbanístic són algunes de les mesures proposades per limitar el valor especulatiu de la terra.
4 de juliol de 2013

SOBRE EL REFERÈNDUM D'AUTODETERMINACIÓ

S'insta a promoure el referèndum sobre la independència al 2014 i en funció de la data exacta que s'acordi en el marc de la Comissió d'Estudi del Dret a Decidir. També es demana promoure el referèndum de forma unilateral, habilitant tots els mecanismes a l'abast per fer-lo possible en el cas que es constati el bloqueig de l'Estat espanyol a deixar votar el poble català.
7 de novembre de 2013

SOBRE SOBIRANIA ENERGÈTICA

Es proposa articular el Pacte nacional per la sobirania energètica amb l'objectiu de definir les mesures a adoptar per transformar el model energètic cap a un horitzó basat en les energies renovables, l'autoabastiment energètic, l'estalvi, l'eficiència i la contenció i en un model de producció energètica descentralitzat, democràtic i participatiu.
5 de desembre de 2014

SOBRE LES RETALLADES SANITÀRIES

Es presenta una bateria de vint-i-dues propostes per revertir les retallades que s'estan produint en la sanitat pública, i que es concreten en eradicar les llistes d'espera, reobrir els serveis d'atenció primària i quiròfans tancats, aturar externalitzacions, garantir l'accés universal a l'atenció mèdica i recuperar els llocs de treball destruïts.
13 de febrer de 2014

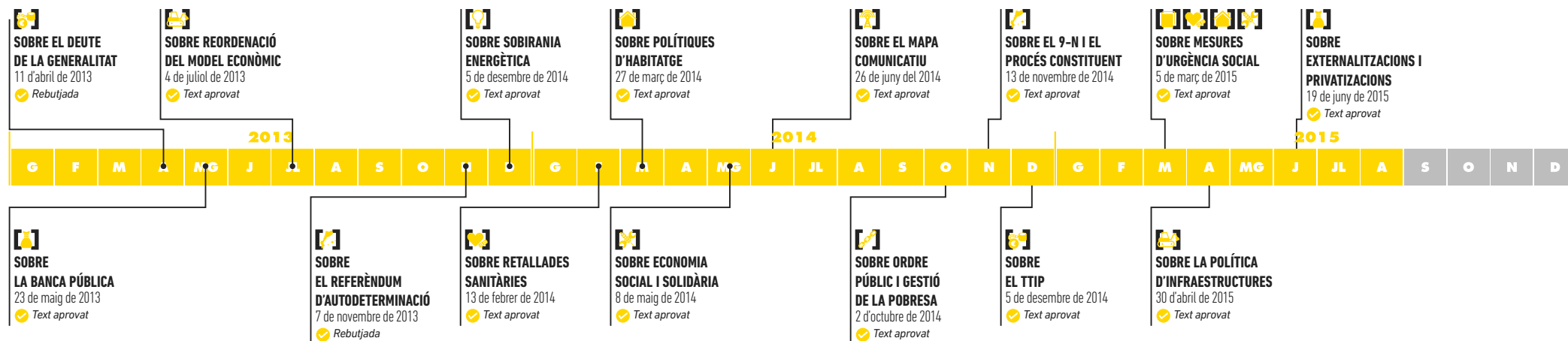

SOBRE POLÍTIQUES D'HABITATGE

Es presenten quinze propostes que combinen mesures concretes i urgents amb mesures més estructurals i polítiques sobre tot el que afecta l'habitatge. La creació d'un parc públic d'habitatge que atengui les demandes, blindatge davant els fons voltor, moratòria de desnonaments, tant hipotecaris com de lloguers, i expropiacions d'ús són algunes de les propostes.
27 de març de 2014

CALENDARI DE LES MOCIONS PRESENTADES

X legislatura desembre 2012-juny 2015

Sobre Economia Social i Solidària

La moció conté dotze propostes per reconvertir el model econòmic i crear una alternativa social al capitalisme. Es planteja impulsar el cooperativisme i insta que els plans de recuperació econòmica es reorientin cap a la potenciació de l'economia social i solidària, posicionant-la com el motor primer de desenvolupament local.
8 de maig de 2014

Sobre el Mapa Audiovisual Català

S'aborda el repartiment del mapa audiovisual en el mercat i es demana que respongui a la funció social i al bé públic que han de complir l'espai radioelèctric i l'espai audiovisual. S'insta el Govern espanyol que divideixi l'espai radioelèctric en terços: un terç per als mitjans públics, un terç per als mitjans privats i un terç per als mitjans comunitaris.
26 de juny del 2014

Sobre l'Ordre Públic i Gestió de la Pobresa

Es rebutja la reforma de la Llei de protecció de la seguretat ciutadana i les taxes judicials. S'insta el Departament d'Interior perquè elimini els fitxers policials amb informació de militància política i que retiri les acusacions particulars en els procediments penals per participar en piquets i mobilitzacions amb motiu de vagues i protestes sindicals.
2 d'octubre de 2014

Sobre el 9-N i el Procés Constituent

Un cop celebrada la consulta del 9-N, la CUP-AE demana encarregar, a un grup de treball designat de forma conjunta pel Parlament de Catalunya i per agents polítics i socials representatius de la pluralitat del teixit existent, la redacció del procediment democràtic i participatiu que ha de regir el procés constituent que s'obri a partir d'aquest moment.
13 de novembre de 2014

Sobre el TTIP

Recull de vint-i-una propostes que mostren el rebuig als projectes d'acord de lliure comerç TTIP, CETA i TISA, que exigeixen informació pública respecte les negociacions en curs, i que demanen sotmetre a referèndum qualsevol proposta d'acord comercial entre la Unió Europea i els Estats Units, Canadà o qualsevol altre estat o grups d'estats abans de la seva ratificació.
5 de desembre de 2014

Sobre Mesures d'Urgència Social

Conjunt de mesures que s'entenen indispensables per fer front a la situació de pobresa i necessitat en la qual es troben moltes persones. S'hi contempla l'augment de les partides relatives a la renda mínima, les prestacions de dependència, l'educació i els serveis bàsics i, de nou, s'hi plantegen mesures de garantia del dret a l'habitatge.
5 de març de 2015

Sobre la Política d'Infraestructures

La política d'infraestructures desenvolupada en els darrers anys porta a exigir una auditoria de l'estat del deute que s'ha generat en l'execució d'infraestructures des del 2003 fins ara. I cal també mostrar el rebuig i sol·licitar l'aturada de determinades obres per modificar la concepció de les infraestructures respecte a les necessitats que han de cobrir.
30 d'abril de 2015

Sobre Externalitzacions i Privatitzacions

Propostes encaminades a revertir la progressiva privatització dels béns i serveis públics, que van des de la necessitat de condicionar qualsevol contracte públic al respecte dels drets de les treballadores i els treballadors a l'aposta clara per les municipalitzacions en l'àmbit local.
19 de juny de 2015

PLENS MONOGRÀFICS

Durant la X legislatura l'hemicicle també ha estat escenari de quatre plens extraordinaris de tall monogràfic. L'objectiu d'aquests plens és el de reservar tota la sessió plenària a debatre sobre un tema en concret i permetre que els grups parlamentaris presentin un nombre determinat de propostes de resolució, que són també debatudes i votades. De totes les sessions es deriven adopcions de resolucions que inclouen mesures i polítiques públiques d'abast divers, i sobretot serveixen per situar un tema concret a l'agenda parlamentària i també als mitjans. Tanmateix, i com la gran majoria del que és adoptat per acord del Ple, requereix la implementació de l'executiu.

JOVENTUT

Durant dos dies els grups parlamentaris varen exposar la seva visió sobre la situació existent, sobretot en matèria d'atur juvenil i de formació, i van presentar les pertinents propostes de resolució. El diputat de la CUP-AE va iniciar la seva intervenció en aquests termes: "El punt de partida és que no hi ha expectativa que aquest Ple pugui modificar en res la situació de la joventut (...). Els joves no són indiferents a la política, però tampoc són innocents. La desafecció cap a les institucions no és desinterès de la joventut envers el seu entorn, envers la política, envers com es reparteixen i qui es queda els diners públics, sinó que és la comprovació diària que les institucions no estan servint per solucionar res".

En aquesta mateixa línia, es va fer una crítica frontal a la falta d'inversió en l'educació i a tot el que ha comportat el Pla Bolonya. Per que fa a l'atur juvenil es va posar de manifest que en cap cas serà des de l'economia capitalista que es podrà revertir la situació.

La CUP-AE també va fer propostes de resolució amb relació a les empreses, l'educació secundària, els estudis postobligatoris, la formació professional, el Pla nacional d'habitatge per a joves, els drets laborals i la violència de gènere.

24 i 25 de juliol de 2013

INCREMENT DE LA POBRESA I LES DESIGUALTATS

La CUP-AE va emmarcar el seu posicionament en el fet que la lluita contra la pobresa i l'exclusió social als Països Catalans requereix defensar la consolidació dels drets socials, frenar el discurs estigmatitzador i culpabilitzador que transfereix a les persones la responsabilitat de les seves situacions vitals, i contestar les tensions socials que es deriven de les polítiques neoliberals des de l'àmbit institucional i comunitari.

L'organització independentista va presentar les deu propostes de resolució que li corresponien com a grup en la línia de presentar un pla de contenció immediata tot abordant la pobresa de forma estructural. El llistat contemplava l'aposta pel repartiment de la riquesa i la revisió de l'arc impositiu i els llinars en matèria de patrimoni, luxe i grans fortunes, l'aturada immediata de desnonaments, la garantia de manteniment dels subministraments bàsics a totes les llars, la derogació de les ordenances de civisme, la necessitat de desenvolupar programes de prevenció de risc socials adreçats als infants de 0 a 3 anys i la urgència d'establir una renda mínima garantida. Seguint aquesta línia també es va proposar recuperar la inversió en acció comunitària, garantir l'assistència sanitària gratuïta a totes les persones així com la gratuïtat del transport públic per a determinats col·lectius.

12 i 13 de març de 2014

MÓN AGRARI

El Ple perseguia l'objectiu de debatre la nova política agrària i pesquera comuna, la consolidació dels regadius, el foment de la competitivitat i la internacionalització dels sectors productius en els àmbits agroalimentari, forestal, pesquer i aquícola.

La CUP-AE va plantejar les seves propostes des d'una perspectiva global, en el sentit de situar el sector primari fora de la lògica del sistema capitalista, tot alertant que "el mercat escanya la nostra pagesia", i que "la PAC segueix sent part del problema i no de la solució".

Així, les propostes incorporaven mesures per impedir que els distribuïdors obliquen els productors a vendre productes per sota de preu de cost, per a la lluita contra l'especulació que afecta el sector, i per al foment de l'agricultura i la ramaderia ecològiques. També s'apostava per la creació d'un banc de terres, la prohibició dels transgènics i de l'ACTI, el treball en xarxa al món rural, la democratització de l'accés al crèdit i la lluita contra l'intrusisme.

9 i 10 de juliol de 2014

SISTEMA SANITARI PÚBLIC DE SALUT

Aquest ple monogràfic es va celebrar en un context de fort debat al voltant de les polítiques implementades pel Govern de la Generalitat, amb el conseller Boi Ruiz al capdavant, i de casos greus de corrupció, com els destapats per la CUP de Reus en relació amb Innova.

Les propostes presentades per la CUP-AE foren rebutjades, tot i que versaven sobre aspectes clau per poder establir una sanitat de titularitat i provisió públiques i que garantien acabar amb les llistes d'espera i l'eliminació de les barreres d'accés a la sanitat per a les persones amb menys recursos econòmics. També s'apostava per garantir l'accés universal i gratuït a la interrupció voluntària de l'embaràs, aturar tots els processos de constitució de consorcis o d'altres ens instrumentals on hi hagi participació de prestadors de serveis que no siguin de titularitat pública i la necessitat de la plena sobirania per a l'obertura d'un debat sobre el model sanitari català que impliqui treballadores i treballadors, usuàries i tots els agents del sistema sanitari.

17, 18 i 19 de juny de 2015

CÀRRECS PARLAMENTARIS

Podeu consultar la llista de càrrecs parlamentaris als següents QR.

David Fernández

Georgina Rieradevall*

Quim Arrufat

Isabel Vallet

*Georgina Rieradevall va entrar al Parlament de Catalunya com a diputada de la CUP-AE el novembre de 2013. Al maig de 2014 va deixar el càrrec per motius personals.

DAVID FERNÁNDEZ

de desembre de 2012 a setembre de 2015

38 | **25** | **12** | **1**
càrrecs a comissions | membre | portaveu | president

Sou net mensual del Parlament

4.840,00€
14 pagues

Tiquets desplaçaments presentats

319,69€
mitjana mensual

Donació feta a la CUP

2.949,09€
mitjana mensual

Sou real cobrat/mes segons escala CUP: **1.574,22€ (14 pagues)**

GEORGINA RIERADEVALL

de desembre de 2012 a maig de 2013

8
càrrecs a comissions

7
membre

1
portaveu

Sou net mensual del Parlament

4.281,84€
14 pagues

Tiquets desplaçaments presentats

37,39€
mitjana mensual

Donació feta a la CUP

2.378,22€
mitjana mensual

Sou real cobrat/mes segons escala CUP: **1.866,23€ (14 pagues)**

QUIM ARRUFAT

de desembre de 2012 a setembre de 2015

44
càrrecs a comissions

34
membre

10
portaveu

Sou net mensual del Parlament

4.148,11€
14 pagues

Tiquets desplaçaments presentats

534,44€
mitjana mensual

Donació feta a la CUP

2.039,45€
mitjana mensual

Sou real cobrat/mes segons escala CUP: **1.574,22€ (14 pagues)**

ISABEL VALLET

de juny de 2013 a setembre de 2015

35
càrrecs a comissions

30
membre

5
portaveu

Sou net mensual del Parlament

3.717,98€
14 pagues

Tiquets desplaçaments presentats

251,04€
mitjana mensual

Donació feta a la CUP

1.783,35€
mitjana mensual

Sou real cobrat/mes segons escala CUP: **1.683,59€ (14 pagues)**

UNA PILOTA DE GOMA AL PARLAMENT

Primera convocatòria de premsa

El 13 de desembre de 2012 els diputats de la CUP-AE encara no havien recollit la seva acta. Tot i això, David Fernández va fer la seva primera roda de premsa al Parlament. El diputat electe va aparèixer a la sala de premsa amb una pilota de goma a la mà, i va parlar amb els mitjans just després que Felip Puig negués un cop més que durant la repressió de les protestes amb motiu de la vaga general del 14 de novembre de 2012 s'haguessin utilitzat aquest tipus de projectils. Els mateixos projectils que van fer que l'Esther Quintana perdés un ull.

“Aquest país té un problema. Els Mossos d'Esquadra tenen un problema, i és la Brigada Mòbil”. Així de contundent es va estrenar la CUP-AE al Parlament a través de la veu de David Fernández. La pilota de goma, present. L'acabat d'estrenar diputat posava de manifest la impunitat de què gaudeix la unitat d'antiavalots dels Mossos d'Esquadra, i va reclamar la dissolució de la Brimo tot fent una crítica al model d'ordre públic de la Generalitat, no gaire distant “amb el model d'ordre públic del franquisme”. Fernández ja va demanar en aquella primera compareixença la immediata destitució del llavors conseller d'Interior, Felip Puig. I la pilota de goma, present. La mateixa arma que es va acabar prohibint en seu parlamentària el 19 de desembre de 2013.

La primera roda de premsa de la CUP-AE va ser una de les més seguides i comentades, i les declaracions de David Fernández van provocar una gran polseguera a les xarxes socials. El to contundent i les demandes clares des del Parlament van ser la primera mostra que el cavall havia entrat a Troia.

ARRIBAR I VOTAR LA NOSTRA GENT

Declaració d'intencions amb noms propis

El dia de la constitució del Parlament la CUP-AE va votar nul en totes les votacions de la Mesa. Els acords per constituir la cambra s'havien pactat prèviament a partir d'interessos dels altres partits, i la CUP-AE va votar de manera simbòlica persones representatives, per posar el focus en la realitat política, social i econòmica dels Països Catalans.

Com a president del Parlament, la CUP-AE va votar **Manuel G. B.**, veí de Burjassot que va intentar suïcidar-se després de ser desnonat, com a denúncia al “rescat bancari i la deutecràcia, a favor de les 150.000 famílies desnonades des del començament de la crisi econòmica i contra les retallades”. Per a la vicepresidència es varen votar cinc noms. Primer, l'**Idrissa Diallo**, migrant guineà mort al CIE de la Zona Franca de Barcelona per desatenció mèdica. Es votava, així, per al desmantellament dels “Guantánamos” a casa nostra i a favor de les 180.000 persones sense papers, esclaves invisibles del règim neoliberal. També es va escriure el nom de **Pedro Álvarez**, assassinat per un policia fa vint-i-tres anys i que encara és avui “aliment per a nosaltres i les nostres esperances, un verí per al poder i els seus abusos”. I es va votar **Guillem Agulló**, independentista valencià assassinat per neonazis a Montanejos l'any 1993. També es podria haver votat la **Sònia Rescalvo**, transsexual assassinada al Parc de la Ciutatadella l'any 1991, o **Lucrecia Pérez**, víctima del primer crim racista en democràcia, per posar llum contra els crims de l'odi i contra la impunitat feixista.

Per als càrrecs de membres de la Mesa, es van emetre tres vots. Un va ser per **Esther Quintana**, per mostrar la determinació de la CUP-AE a posar fi a l'ús de bales de goma i “a favor dels drets i les llibertats civils”. Un altre vot va ser per **Andreu de Cabo**, sindicalista acomiadat de TMB en nom de l'1,7 milions de persones aturades als Països Catalans i contra els 500.000 acomiadaments produïts a Catalunya des de 2007. Finalment, el darrer vot va ser per **Blanca Serra**, detinguda i torturada a principi dels anys vuitanta per les “milers de persones anònimes que, al llarg del temps, s'han compromès per la plena llibertat política i la màxima justícia social als Països Catalans”.

ALLIBERAMENT NACIONAL

46	DECLARACIÓ DE SOBIRANIA
47	PACTE NACIONAL PEL DRET A DECIDIR
48	CAMÍ DE L'AUTODETERMINACIÓ
49	VIATGE A MADRID
50	MULTIREFERÈNDUM
51	9-N
52	CRIDA CONSTITUENT
53	PAÏSOS CATALANS
54	CAMPANYES PER L'ALLIBERAMENT
55	TROBADES D'UNITAT POPULAR

DECLARACIÓ DE SOBIRANIA

SÍ CRÍTIC

La legislatura que començava a finals de 2012 venia marcada per un mandat popular que les urnes havien deixat molt clar: calia realitzar una consulta sobre el futur polític de Catalunya. L'agenda política i institucional que havia de conduir a la realització d'aquesta consulta va quedar determinada per l'acord de governabilitat signat per ERC i CiU el desembre de 2012, l'anomenat Pacte de la Llibertat. Aquest acord establia, com a primera passa del procés, l'aprovació d'una Declaració de sobirania del poble català que havia de "fixar el compromís del Parlament amb l'exercici del dret de decidir del poble de Catalunya".

El contingut del text proposat per CiU, ERC i ICV-EUiA va ser durament criticat per la CUP-AE. En primer lloc, perquè la declaració renunciava explícitament a l'articulació nacional i social dels Països Catalans, i, en segon lloc, perquè situava l'exercici del dret a decidir en el marc de la legalitat vigent, renunciant a la desobediència civil i institucional i assumint la pertinença a la Unió Europea.

La CUP-AE va expressar la seva posició crítica dividint el sentit dels seus vots: un vot favorable a l'inici d'un procés d'autodeterminació, i dues abstencions envers una declaració plena de renúncies. Alhora, va presentar una Declaració de sobirania alternativa que contenia els principis que a parer seu haurien de guiar el procés d'autodeterminació: el protagonisme popular, l'assumpció de la desobediència institucional, la reformulació del model democràtic, econòmic i institucional vigent, així com el replantejament del marc de relacions internacionals.

Març 2013.
Quim Arrufat.
Debat de la
Declaració de
sobirania del poble
català.

PACTE NACIONAL PEL DRET A DECIDIR

UN ASSAIG FALLIT

El juny de 2013 es va celebrar la primera trobada del Pacte Nacional pel Dret a Decidir. La idea d'aquest pacte sorgia de l'acord de governabilitat signat per CiU i ERC, que preveia "la participació en el procés de les entitats econòmiques, socials i culturals del nostre país, així com de les formacions polítiques favorables al dret a decidir i a la celebració d'una consulta".

Per al primer impuls d'aquest pacte, el Govern va demanar als partits amb representació parlamentària que proposessin cinc organitzacions per participar-hi. La CUP-AE va proposar el Front d'Alliberament Gai de Catalunya, Arran, el Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i Nacionals, la Coordinadora d'Associacions per la Llengua i la Xarxa d'Economia Solidària. Malgrat que en un primer moment només es va acceptar la participació del CIEMEN i la CAL, després d'una protesta pública van ser acceptades totes les entitats proposades per l'organització menys Arran.

Després de la primera trobada, Artur Mas va encarregar a Joan Rigol la presidència del pacte i l'elaboració del seu manifest, que la CUP-AE no va signar per haver estat rebutjades totes les propostes de millora que va formular. L'organització va criticar que el manifest no incorporava cap referència als Països Catalans, rebutjava la via desobedient, sancionava el respecte a la legalitat vigent i vinculava l'exercici del dret a decidir amb la pertinença a la Unió Europea. Finalment el manifest no va ser mai presentat en públic amb els seus signants.

La formació de l'esquerra independentista va mantenir la seva participació en el Pacte Nacional pel Dret a Decidir, però en va fer una valoració molt crítica, considerant que es va desapropiar l'ampli suport polític i social per una orientació subordinada als interessos del Govern autonòmic, i més concretament, del president de la Generalitat.

CAMÍ DE L'AUTODETERMINACIÓ

PER UN REFERÈNDUM TANT SÍ COM NO

Passat el debat de política general, i davant les amenaces que arribaven de les institucions de l'Estat espanyol, la CUP-AE va presentar al Parlament el novembre de 2013 una moció sobre la necessitat democràtica de convocar un referèndum d'autodeterminació tant sí com no el 2014.

En les votacions, ERC es va adherir a tot el text, i ICV-EUiA va votar a favor de la majoria de punts de la moció i es va abstenir a les parts que reclamaven que la pregunta fes referència clara a la independència de Catalunya. Però la moció no va quedar aprovada ja que als vots contraris del PSC, PP i C's s'hi va afegir també la negativa de CiU, que va votar en contra al·legant un "ara no toca".

En ple debat sobre la data i la pregunta del referèndum, la CUP-AE va defensar que aquestes qüestions fossin debatudes i acordades en el marc de la Comissió d'Estudi del Dret a Decidir. La pregunta havia d'incloure el concepte d'independència, havia de permetre una resposta binària i del seu resultat n'havia de sorgir un mandat clar.

I davant la certesa del bloqueig des de l'Estat espanyol per a la celebració de cap acte democràtic que portes a l'autodeterminació, la postura i l'exigència de la CUP-AE era -i és- la desobediència davant l'Estat per obeir la voluntat popular. La postura de l'organització era que arribat el xoc amb l'Estat, el Govern català havia de restar fidel al mandat democràtic.

Novembre 2013.
Quim Arrufat.
'La pregunta és independència i el referèndum és tant sí com no'.

VIATGE A MADRID

ABSTENCIÓ INCRÈDULA

El gener de 2014 es va discutir al Parlament de Catalunya una nova proposta de resolució que acordava demanar al Congrés dels Diputats espanyol la delegació de la competència per autoritzar la convocatòria i la celebració d'un referèndum sobre el futur polític de Catalunya. La proposta comptava amb el vistiplau de CiU, ERC i ICV-EUiA, i comptava com a precedent amb la proposta presentada pel PSC tot just un any abans, el març de 2013, en què instava el Govern català a negociar amb l'Estat una consulta d'autodeterminació.

Si en aquell primer moment la CUP-AE optà per "l'abstenció incrèdula", en aquesta ocasió la CUP-AE es desmarcà de la iniciativa parlamentària amb una abstenció que subratllava de nou que el procés d'autodeterminació no és possible en el marc jurídic i polític definit per la Constitució espanyola. Al Parlament, Quim Arrufat va justificar l'abstenció del grup parlamentari argumentant que mai s'havia compartit l'itinerari plantejat a partir de la Transició, el de la Constitució i els diferents estatuts. "Aquest marc constitucional no l'hem reconegut mai, no ens l'hem cregut mai", va dir Arrufat en la votació al Parlament.

En el seu posicionament, la CUP-AE instà CiU, ERC i ICV-EUiA "a anar al Congrés a tancar el camí de la Constitució i de la subordinació a l'Estat espanyol i a uns pactes amb les elits franquistes començats fa trenta-cinc anys". Com era d'esperar, el 8 d'abril de 2014 el Congrés dels Diputats espanyol va rebutjar per una àmplia majoria la petició del Parlament de Catalunya per transferir la competència a la Generalitat per organitzar un referèndum d'autodeterminació.

CRIDEM A LA REBEL·LIÓ CONTRA AQUESTA DEMOCRÀCIA TUTEL·LADA; NO CAL DEMANAR PERMÍS PER POSAR URNES, NI CAL DEMANAR PERDÓ PER OMLIR-LES

David Fernández

MULTIREFERÈNDUM

SOBIRANIA ÉS DECIDIR SOBRE TOT

Coincidint amb les eleccions al Parlament Europeu celebrades el juny de 2014, i en ple debat sobre el referèndum per la independència, múltiples moviments populars i organitzacions polítiques catalanes van organitzar un referèndum popular sobre quatre qüestions d'àmbit general i una d'àmbit local que només es votava en determinats territoris. Al voltant d'aquesta iniciativa es va organitzar una campanya d'accions de sensibilització per donar a conèixer les preguntes posant l'accent en la idea que el procés d'autodeterminació només pot ser ple si la gent pot decidir col·lectivament sobre tots els àmbits de les seves vides.

Cadascuna de les preguntes va ser promoguda i avalada per plataformes o organitzacions implicades en el tema que es plantejava. Som Lo Que Sembrem impulsava una pregunta sobre els transgènics; la Xarxa per la Sobirania Energètica preguntava sobre la necessitat d'un control democràtic del sector energètic; les comissions promotores d'ILP rebutjades preguntaven sobre si els grups promotors d'una ILP haurien de poder sotmetre les seves propostes a referèndums vinculants; i la CUP i la Plataforma Auditoria del Deute preguntava si el Govern de la Generalitat hauria de deixar de pagar el deute i els interessos del deute que la ciutadania considerés il·legítims.

Malgrat la repressió que el Govern de la Generalitat va ordenar contra el Multireferèndum, al voltant de 1.200 persones van instal·lar fins a 271 meses de votació a 120 localitats de 32 comarques, demostrant que sense la participació popular i sense la possibilitat de poder decidir sobre totes les qüestions que ens afecten no podem parlar de democràcia.

Maig 2014.
Quim Arrufat.
Multireferèndum i
deute públic.

9-N

EL REFERÈNDUM QUE NO VA PODER SER

El 9-N més de 2 milions de persones d'arreu de Catalunya van anar a votar, de les quals, 1.800.000 ho van fer a favor de la independència. No va ser el referèndum que la CUP havia defensat des del principi. Ni tan sols va ser la consulta legal no vinculant que s'hauria d'haver pogut fer d'acord amb la Llei de consultes que s'havia aprovat al Parlament de Catalunya. El Govern de CiU no va voler desobeir l'Estat i va imposar un procés participatiu que la CUP-AE va sostenir sobre la base d'una sèrie de condicions. La fonamental, dur a terme la votació, independentment de la voluntat de l'Estat.

La pregunta plantejada s'havia determinat un any abans en unes condicions que la CUP-AE finalment va acceptar, en considerar que obria les portes a la realització d'un referèndum d'independència, però que va criticar perquè ni era binària ni la seva resposta podia donar lloc a un mandat clar.

Finalment, malgrat les denúncies i les amenaces del Govern espanyol, la seva judicatura i els partits del règim, i tot i que la votació no tingués cap vinculació jurídica, la participació va superar les expectatives convertint-se en la major mobilització independentista i a favor del dret a l'autodeterminació de la història dels Països Catalans.

Es tancava una etapa i se n'obria una altra d'apassionant: la que havia de permetre passar del dret a decidir a l'exercici de la sobirania. Calia avançar cap a unes eleccions plebiscitàries i constituents.

Novembre 2014.
L'accent.
Entrevista a Isabel
Vallat on valora la
consulta del 9-N.

CRIDA CONSTITUENT

UNA NOVA EINA PER AFRONTAR EL NOU CICLE POLÍTIC

Després del 9-N, la legislatura quedava esgotada i calia donar pas a unes noves eleccions que per la CUP havien de ser plebiscitàries i constituents. Plebiscitàries, per decidir sobre la independència i per fer el referèndum que l'Estat no havia deixat fer –i que el Govern de CiU no havia volgut fer, rebutjant entrar en el terreny de la desobediència institucional-, i constituents, per impulsar un procés de participació popular que permeti determinar les bases de la futura República Catalana.

**LA PLURALITAT I LA RIQUESA DEL PAÍS NO
CABEN EN UNA LLISTA ÚNICA**

David Fernández

Però el debat sobre la llista única i les lluites entre CDC, ERC i UDC van impedir la convocatòria immediata d'eleccions, al preu d'uns nous pressupostos autonòmics retalladors i antisocials. La CUP-AE va defensar la presentació d'una llista àmplia, amb la participació de totes aquelles forces disposades a les ruptures imprescindibles per a l'exercici de la plena sobirania política i econòmica per als Països Catalans: la ruptura amb l'estat monàrquic de les autonomies, la ruptura amb el sistema econòmic capitalista i la dictadura del deute i l'austeritat imposada de la UE, el BCE i l'FMI, i la ruptura amb el patriarcat, que facilita i justifica la desigualtat i la violència contra les dones.

El 10 de gener de 2015 va tenir lloc al Casino l'Aliança del Poblenou de Barcelona un acte polític que va servir de tret de sortida al procés d'assemblees obertes que ha conduït a la creació de la CUP-Crida Constituent, com a resultat de la confluència d'organitzacions de independentistes, anticapitalistes, ecologistes, feministes i municipalistes, amb un full de ruta que preveu la declaració unilateral d'independència i l'impuls d'un procés constituent per transformar d'arrel el sistema econòmic i obrir les portes a l'articulació dels Països Catalans.

PAÏSOS CATALANS

EL RECONeixEMENT DES DEL PARLAMENT

En el marc del debat de política general, el Parlament va aprovar per àmplia majoria una proposta de resolució presentada per la CUP-AE que reconeixia els Països Catalans com “una realitat cultural, lingüística i històrica compartida entre els seus diferents territoris, actualment ubicats en diferents estats i en el cas de l'Estat espanyol en diferents comunitats autònomes”. La proposta responia no només als atacs sistemàtics patits en el marc del procés de recentralització de l'Estat espanyol, sinó també a l'oblit sistemàtic al qual l'àmbit nacional dels Països Catalans ha estat sotmès en el marc del procés polític d'autodeterminació a Catalunya.

El Partit Popular va voler respondre a aquesta resolució aprovant sengles resolucions contràries als Països Catalans a les Corts Valencianes i al Parlament balear, però en ambdós casos va aconseguir el rebuig unànim de tots els grups de l'oposició.

LA INDEPENDÈNCIA ALS PAÏSOS CATALANS

La CUP-AE ha treballat des del primer dia pel reconeixement dels Països Catalans com a unitat lingüística territorial i política a les institucions, també al Parlament. En aquest context, els diputats i la diputada han portat aquest discurs a la cambra catalana, on havia estat abandonat des de l'aprovació de l'actual marc de relacions entre els territoris històrics dels Països Catalans.

Els diputats i la diputada de la CUP van participar a les successives diades celebrades als territoris dels Països Catalans. Quim Arrufat va ser a la Diada de Mallorca del 2012 i David Fernández, a la del 2013. Pel que fa al País Valencià, Isabel Vallet va assistir al 9 d'octubre i Arrufat, al 25 d'abril.

CAMPANYES PER L'ALLIBERAMENT NACIONAL

INDEPENDÈNCIA PER CANVIAR-HO TOT

La campanya “Independència per canviar-ho tot” es va presentar a València en un acte amb les intervencions d’Isabel Vallet, representants dels moviments socials, membres de l’esquerra independentista i representants internacionals. Amb aquesta iniciativa es perseguia posar al centre del discurs que la independència ha de ser l’instrument per al canvi i no un fi en si mateix. La campanya va continuar amb la manifestació que es va fer el 19 d’octubre a Barcelona, a la qual van participar 15.000 persones.

Els mesos previs al 9-N, també es va impulsar la campanya “Desobeïm: pel referèndum, per la independència, pels Països Catalans”, amb l’objectiu de posar al centre del debat polític la desobediència com a element pràctic per al canvi i la transformació social.

EL TRIPLE SÍ

La CUP també va impulsar la campanya del triple Sí: “Sí al referèndum, Sí a la independència i Sí als Països Catalans”. La campanya va culminar amb un acte final al Barcelona Teatre Musical en el qual van intervenir, a més dels dos diputats i la diputada, l’activista dels moviments socials Gabriela Serra, el periodista i escriptor Antonio Baños i l’actor Sergi López.

PER UN REFERÈNDUM TANT SÍ COM NO

D’altra banda, la CUP va participar de la iniciativa “Per un referèndum tant sí com no”, oberta a tots els sectors socials que creguessin imprescindible la necessitat de deixar en mans del poble el futur del Principat. Una vuitantena de personalitats van subscriure un manifest que reclamava la realització d’un referèndum vinculant amb l’aprovació o no de l’Estat espanyol.

TROBADES PER LA UNITAT POPULAR

CONSTRUIR EL PAÍS DES DE BAIX

El mes de febrer de 2013 l’Assemblea Nacional de la CUP va aprovar impulsar Trobades per la Unitat Popular (TUP), “uns debats de tipus congressual per tal de debatre les grans línies polítiques a seguir amb totes les organitzacions que participen activament en el projecte de construcció de la unitat popular, estrènyer llaços de complicitat i coordinar les seves principals línies d’acció política”.

La primera TUP va tenir lloc el 30 de novembre de 2013 a Badalona. Al matí es van fer debats de caire programàtic, amb assemblees obertes de la vintena de grups de treball de tipus sectorial que té la CUP, mentre que a la tarda es van fer tres debats simultanis de caire estratègic sobre el full de ruta per la independència, la definició de les bases del nou model de societat i l’articulació entre les lluites i el contrapoder i el poder institucional.

Després d la I Trobada d’Unitat Popular, el grup organitzador es va posar en marxa per tal de recollir les seves conclusions en un llibre titulat *Reflexions i experiències cap a la construcció de la unitat popular* i començar a treballar per fer possible la segona, que va tenir lloc el 7 de juny de 2014 a l’Escola Mediterrània, de Barcelona. Aleshores es va voler debatre al voltant d’alguns dels reptes dels moviments populars com els sindicats i l’autoorganització en el món del treball, els drets socials i la defensa del bé comú o la crisi del sistema de partits i la democràcia representativa.

També es va voler conèixer de prop la lluita de la vaga de docents a les Illes, mentre que a la tarda es va fer un debat estratègic sobre els possibles escenaris i les línies d’actuació davant de la consulta del 9 de novembre.

Novembre 2013.
**Trobada per la
Unitat Popular
(TUP).**
El país que volem
construir.

COMUNICACIÓ

-
- 58** **COORPORACIÓ CATALANA
DE MITJANS AUDIOVISUALS**
-
- 59** **MITJANS COMUNITARIS**

CORPORACIÓ CATALANA DE MITJANS AUDIOVISUALS

ELS MITJANS QUE VOLEM

Des del primer dia la CUP-AE va participar en el control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i va poder confirmar que és un servei públic amb diferents nivells: per una banda, els treballadors i les treballadores i, per l'altra, les productores associades i alguns treballadors i directius amb contractes milionaris amb clàusules de confidencialitat.

Al llarg de la legislatura, des d'alguns mitjans es va tractar d'estigmatitzar treballadors, treballadores i mitjans de comunicació públics del Principat com si fossin un espai on es malbaratessin els diners en presumptes privilegis. Amb aquesta estratègia s'intentava aplanar el camí a l'ERO que va presentar l'empresa a principis del 2014.

Els diputats i la diputada de la CUP-AE van participar a les concentracions i tancades. I també van ser presents a la Comissió de la CCMA, tot i les limitacions per intervenir-hi ja que només s'hi pot fer una pregunta al mes i no es permet cap intervenció de més de dos minuts i mig.

La pressió social sostinguda es va encaminar a protegir el dret a la informació, un fet que no volia dir que calia de deixar de ser crítics amb el tractament de les informacions polítiques que apareixen a la cadena ja que en aquest sentit la nova Llei de mitjans audiovisuals tendeix a aprofundir en el model presidencialista de la direcció perquè hagi de rendir comptes de manera limitada.

MITJANS COMUNITARIS

MOCIÓ SOBRE LA RECONFIGURACIÓ DEL MAPA AUDIOVISUAL

El juny de 2014 la CUP-AE va presentar una moció sobre la creació d'un Consell de la Radiodifusió Lliure i Comunitària amb l'objectiu de democratitzar l'espai comunicatiu català.

La moció instava a dividir l'espai radioelèctric en terços: un terç per als mitjans públics, un terç per als mitjans privats i un terç per als mitjans comunitaris. I també que l'espai radioelèctric comunitari fos controlat per un Consell de la Radiodifusió Lliure i Comunitària independent del CAC.

En l'exposició de la proposta, l'organització va denunciar el replegament de la funció social dels mitjans de comunicació en benefici dels interessos privats merament lucratius.

El text definia les característiques dels mitjans comunitaris: aquests havien de ser d'iniciativa social amb una finalitat social, sense ànim de lucre, oberts a la participació en les decisions de programació, administració, operació, finançament i avaluació. En definitiva, "mitjans que persegueixen satisfer les necessitats de comunicació i habilitar l'exercici del dret a la informació i a la llibertat d'expressió de persones integrades en comunitats determinades".

Entre les mesures que es van sotmetre a votació hi havia també la de garantir la consideració de "servei públic" als mitjans de comunicació comunitaris, regular la situació dels mitjans comunitaris a través d'una llei o reglament, revisar les llicències concedides i reordenar el repartiment de l'espai radioelèctric.

Dels vint-i-dos punts de la moció, la cambra sols en va aprovar set. El primer de tots, referent a considerar "servei públic" els mitjans de comunicació comunitaris, tampoc va obtenir prou suports.

CORRUPCIÓ

-
62	LA CORRUPCIÓ DE CASA NOSTRA
63	'COMISSIÓ PUJOL'
64	CAS ITV
65	CAS MERCURI
66	CAS PRETÒRIA
67	CAS INNOVA
-

LA CORRUPCIÓ DE CASA NOSTRA

DEFRAUDADORS AMB DENOMINACIÓ D'ORIGEN

En el marc de la 'comissió Pujol', també va poder escatir-se l'abast que té el frau fiscal a Catalunya. Una modalitat de corrupció per la qual s'escolen anualment 16.000 milions d'euros i que va començar a dimensionar-se arran de la confessió de l'expresident de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, que mitjançant una nota pública va confessar el juliol de 2014 haver ocultat capital a Andorra durant 25 anys.

En una de les sessions parlamentàries va comparèixer Hervé Falciani, l'informàtic i extreballador de la banca suïssa HSBC, que abans de deixar l'entitat va aconseguir difondre el nom d'alguns dels il·lustres defraudadors que han ocultat el seu patrimoni a Suïssa.

És el cas del primogènit de l'expresident, Jordi Pujol i Ferrusola, que segons l'agència hauria mogut 32,4 milions d'euros a aquest i altres paradisos fiscals, així com exdirectius de caixes d'estalvi o advocats de les grans fortunes, com el mateix Emili Cuatrecasas, propietari del bufet Cuatrecasas, Gonçalves Pereira condemnat per defraudar 3 milions d'euros a hisenda.

Altres personatges públics que han engreixat el seu patrimoni sense complir el deure de tributar a l'Estat són l'empresari Gustavo Buesa, proper a CiU i investigat en el marc del cas Crespo, la soprano Montserrat Caballé, la tenista Arantxa Sánchez Vicario, l'excap d'Inspecció d'Hisenda Josep Maria Huguet o l'advocat Joan Josep Folchi. Personatges de rellevància pública que, lluny de donar exemplaritat, han contribuït a estendre i induir aquest comportament incorrecte a la ciutadania.

En el curs de la comissió, a més del fill gran de la nissaga Pujol, hi van passar també Macià Alavedra i Lluís Prenafeta, a qui la justícia investiga per haver desviat comissions provinents d'operacions irregulars cap a tercers països.

'COMISSIÓ PUJOL'

RELAT D'UN RÈGIM EN FALLIDA

La Comissió d'Investigació sobre el Fraus i l'Evasió Fiscals i les Pràctiques de Corrupció Política (CIFEF) va ser el mirall per diagnosticar el caràcter estructural que han tingut les pautes alegals, il·legals i immorals a Catalunya des de la Transició ençà. Conductes amarades per una cultura de la cobdícia i l'acumulació per desposseïció mitjançant les quals les elits polítiques i econòmiques han bes-canviat els seus papers i s'han servit del poder per enriquir-se mútuament.

Sota la presidència de la CUP-AE i amb el suport dels moviments populars, la coneguda com a 'comissió Pujol' va veure desfilar setanta-dos compareixents en el transcurs de mig any, entre imputats, experts i testimonis d'aquesta indústria del frau i el saqueig, cosa que ha permès radiografiar l'abast holístic del fenomen. A l'agost de 2015 als Països Catalans hi ha 605 persones imputades, de les quals 178 es troben a Catalunya, alhora que s'han dictat recentment 20 condemnes, entre elles les dels casos Caixa Penedès, Hisenda, Pallerols i una de les peces del cas Palau i del cas Mercuri. Prevaricació, tràfic d'influències, suborn, malversació de fons, finançament il·legal i evasió fiscal són algunes de les pràctiques més habituals d'aquesta corrupció sistèmica.

Per tal de fer la màxima difusió del que s'estava treballant des de la comissió, la CUP-AE va impulsar el blog Llums i Taquígrafs com un espai de difusió social i cibernètic per resseguir, aprofundir i difondre les tasques de la comissió d'investigació creada arran de l'esclat del cas Pujol i parlar de corrupció als Països Catalans.

CUP-AE.
Web de la
campanya
Llums i taquígrafs.

CAS ITV

JOVES, EMPRESARIS I SOBRODAMENT IMPUNES

El pujolisme ha estès els tentacles més enllà de les grans fortunes i fins i tot els seus fills han confós les institucions en part de la seva propietat. Així ho ha despulpat el cas ITV, en què hi ha involucrats una generació d'empresaris propers a l'expresident i els seus fills. La causa va arribar després que la policia perseguís els negocis fraudulents de l'empresari Sergi Pastor, implicat en el cas Campió, i que aflorés una trama a Catalunya on apareixia la persona d'Oriol Pujol i Ferrusola. Segons es desprèn dels informes de la fiscalia, l'exsecretari general de CDC va cobrar l'any 2008 diverses comissions de fins a 30.000 euros d'empresaris a canvi de defensar els seus interessos en l'adjudicació d'estacions d'ITV. Davant d'aquests indicis, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) el va acusar d'un presumpte delictes de suborn i tràfic d'influències, i va deixar les seves funcions al partit i al grup parlamentari de CiU abans no dimitís dels seus càrrecs el juliol de 2014.

En les compareixences a la comissió d'investigació el silenci va tenir el seu protagonisme. El març de 2015 Oriol Pujol compareixia davant la comissió d'investigació sense respondre a totes les preguntes perquè tenia "dret" a no respondre davant del Parlament, igual que van fer empresaris i amics. Amb un to irònic, Isabel Vallet li va dir que tenia "una bona defensa basada en aprendre's el sumari", però que això no el treia de caure en "contradiccions". La CUP-AE va qualificar de falta de respecte al Parlament i a la comissió l'actitud de l'exdiputat de CiU i d'aquesta generació d'empresaris crescuda a l'ombra del pujolisme.

HI HA LÒGIQUES DE SAQUEIG EN ELS FILLS DE JORDI PUJOL

David Fernández

CAS MERCURI

L'ESTIL BUSTOS AL DESCOBERT

El cas Mercuri retrata el model clientelar que ha presidit l'etapa autonòmica i que, a Sabadell, va arribar al paroxisme en la figura de l'excalde del PSC Manuel Bustos. Al tancament d'aquest llibre, Bustos ja ha rebut una primera condemna d'un any i quatre mesos i més de quatre anys d'inhabilitació en càrrecs públics pel nomenament irregular d'una responsable de l'Ajuntament de Montcada i Reixac. La mateixa pena també ha recaigut sobre el seu germà i exregidor Francisco Bustos, i sobre els també socialistes Daniel Fernández i María Elena Pérez. A Manuel Bustos, contestat al carrer pel seu despotisme, també se l'acusa d'un delictes de malversació de fons públics per les dietes que quaranta-quatre alcaldes de la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) van cobrar per desplaçaments amb independència de si assistien o no a les reunions.

La compareixença de l'excalde de Sabadell a la Comissió d'Investigació sobre el Fraus i l'Evasió Fiscals i les Pràctiques de Corrupció Política va servir per il·lustrar la impunitat i els tractes a favor que van caracteritzar el seu mandat a la capital vallesana. Davant la presència de membres de la Plataforma Sabadell Lliure de Corrupció, que s'ha personat com a acusació popular, Isabel Vallet va recriminar la "falta de respecte" dels Bustos cap als veïns i veïnes de Sabadell per haver-se "aprofitat d'un càrrec electe per pagar favors i afavorir la seva família". Per la seva banda, David Fernández va rebre a l'excalde de Sabadell amb una samarreta de la Crida per Sabadell, candidatura en què s'ha integrat la CUP i que ha entrat al nou govern de la ciutat amb quatre regidories al seu càrrec.

CAS PRETÒRIA

ELS VICIS DE LA SOCIOVERGÈNCIA

Durant la passada dècada, càrrecs públics i empresaris van utilitzar la bombolla immobiliària per devastar el territori i engruixir el seu patrimoni. El cas Pretòria va ser un d'aquests casos de suborn i altres pràctiques irregulars derivades de la febrada urbanística.

En aquesta ocasió, es connecten polítics de CiU i del PSC, que van bastir el 2002 una xarxa per influir en adjudicacions d'obra pública als municipis de Santa Coloma de Gramenet, Badalona i Sant Andreu de Llavaneres. El cervell era Luis Andrés García Sáez, exdiputat del PSC i exassessor de l'alcalde de Santa Coloma de Gramenet, Bartomeu Muñoz, que maniobrava perquè els ajuntaments modifiquessin els usos dels terrenys a fi de revalorar-los i vendre'ls a un preu superior. A canvi d'això, els processats rebien comissions de les quals n'ocultaven la titularitat. Es van defraudar uns 45 milions d'euros. D'aquesta trama, també se'n van beneficiar dos alts càrrecs de CiU durant els governs Pujol: l'exconseller Macià Alavedra i l'exsecretari de presidència Lluís Prenafeta, que van endur-se més de 10 milions d'euros. Per a tots ells, la fiscalia anticorrupció demana penes que oscil·len entre els sis i els vuit anys de presó pels delictes de tràfic d'influències i emblanquiment de capital.

Però que pesos pesats com els esquixats pel cas Pretòria compareixessin davant la comissió d'investigació no va ser fàcil, tot i que finalment varen donar explicacions. La CUP-AE va denunciar els vetos imposats per CiU i PSC perquè Alavedra i Prenafeta donessin explicacions a la cambra. La diputada Isabel Vallet va definir d'"escàndol polític" el fet que CiU i PSC es tapessin les vergonyes mútuament. Per la seva banda, el diputat David Fernández, que ostentava la presidència de la comissió, va anunciar que dimitiria si no es reconsiderava la votació.

ÉS UN ESCÀNDOL QUE CIU I PSC IMPOSIN LA LLEI DEL SILENCI EN LA COMISSIÓ D'INVESTIGACIÓ SOBRE FRAU FISCAL I CORRUPCIÓ

Isabel Vallet

CAS INNOVA

UN PERILL PER A LA SALUT PÚBLICA

Des del 2012 que el cas Innova ens rebel·la una de les trames criminals més importants de la Catalunya recent. Els indicis de corrupció van esclatar el 2012, quan el regidor de la CUP a Reus, David Vidal, va denunciar diverses irregularitats en dues societats, Innova i Entitat Pública Empresarial Local (EPEL). Sota aquests paraigües s'hi apleguen uns vint grups empresarials, amb el nucli fundador de l'Hospital Universitari Sant Joan, a fi de poder endeutar-se i fer inversions. Després que aquest hòlding presentés un deute superior als 200 milions d'euros i l'Ajuntament de Reus un deute consolidat de 369,4 milions, Vidal va instar la justícia a analitzar l'actuació dels seus gestors. Va ser llavors quan es va veure que Josep Prat, aleshores director, i altres responsables de l'ens havien simultaniejat càrrecs públics i privats amb interessos antagònics, i que a través de contractes havien saquejat les arques públiques en benefici propi.

La trama Innova acumula una quinzena de peces de les quals la principal fa referència als pagaments irregulars des de l'Ajuntament de Reus, on Prat dirigia Innova, cap a l'empresa propietat de Carles Manté, CCM Estratègies i Salut, que hauria cobrat 720.000 euros per treballs mai realitzats. A partir d'aquí, han seguit altres procediments que posen de relleu les irregularitats en els tributs i les contractacions a l'Hospital Universitari Sant Joan o al Centre Mèdic Quirúrgic de Reus.

L'abril de 2015 el Parlament va decidir personar-se en les acusacions del cas Innova. Per la CUP-AE la gravetat del sumari del cas Innova, amb cinquanta imputats i deu peces de sumari, feia una decisió de mínims que la Generalitat fes aquest pas. Però tot i aquesta mesura, la CUP-AE es va mostrar crítica per la poca influència que pot tenir una moció aprovada i pel bon titular que aquesta decisió del Parlament li dona al Govern.

DEUTECRÀCIA

-
- 70** **L'AUDITORIA DEL DEUTE**
-
- 71** **CREDITORS I DEUTE VIU REAL**
-
- 72** **ACORDS QUE NO ES COMPLEIXEN**
-
- 73** **ELS PRESSUPOSTOS DE PERDRE**
○ privatitzacions o retallades
Llei de mesures fiscals i financeres

L'AUDITORIA DEL DEUTE

DEUTECRÀCIA COM A RÈGIM

La primera moció que va presentar la CUP-AE al Parlament va ser per demanar una auditoria del deute, una mesura d'urgència necessària de transparència i lleialtat a la ciutadania. Així s'aconseguiria visibilitzar el règim de deute i denunciar que l'economia de Catalunya està a les mans dels mercats degut a la situació de xantatge que genera l'endeutament.

Entre l'any 2006 i el 2014 el deute de la Generalitat va passar de 14.000 a 64.000 milions d'euros. Entre el 2008 i el 2014 només els interessos van ser una de les partides més grans del pressupost -9.700 milions d'euros-, una xifra molt superior a les retallades aplicades als serveis públics dels darrers anys.

La moció instava a iniciar un procés d'auditoria pública, transparent i permanent, sota control també del Parlament, que permetés determinar l'origen del deute, la seva composició, la seva contractació, les seves condicions, els seus responsables polítics i els creditors principals. Però sobretot es volien establir les guies per a l'endeutament futur, de manera que "no es puguin contraure en nom de la ciutadania deutes que siguin en contra del seu interès."

La petició no va prosperar, i el juliol de 2015 el Govern de la Generalitat encara no ha explicat res de res de com i quan es va contraure el deute, a qui es deu, quins interessos s'han aplicat en cada fase de l'endeutament, qui va signar els contractes i amb quines condicions. L'acció de la CUP-AE responia a les demandes d'espais socials del moviment popular i partia de la base de l'aposta de la Plataforma Auditoria Ciutadana del Deute i de l'Observatori Ciutadà Municipal per exercir la democràcia i accedir a la informació econòmica de la gestió pública.

CREDITORS I DEUTE VIU REAL

ELS NOMS QUE TANT S'AMAGUEN

L'octubre de 2014 la Plataforma Auditoria Ciutadana del Deute publicava un informe fet amb les dades obtingudes a través de la CUP-AE que revelava que vint bancs privats, catalans i internacionals, controlen un 90% del deute de Catalunya, i que les deu primeres empreses en controlen el 83%. El rànquing de creditors de la Generalitat l'encapçala l'Institut de Crèdit Oficial -és a dir, l'Estat és el principal deutor de l'economia catalana-, a qui se li devien quasi 16.000 milions. A l'ICO, el segueix CaixaBank i el BBVA, amb 7.300 i 7.100 milions d'euros de deute per cobrar. Els segueixen Bankia (2.239 milions), el Banco Santander (2.107 milions), el francès Crèdit Agricole (1.893 milions) o el belga-espanyol Dexia Sabadell (1.117 milions). Cal tenir en compte que es tracta de dades de gener de 2014, quan el deute sumava un total de 52.000 milions d'euros, i que actualment el deute ha pujat fins a 64.000 milions.

La CUP-AE va començar fer pública aquesta informació a l'hemicicle a principis de 2014, quan la cambra va aprovar la sindicatura de comptes de l'exercici 2011. Es va votar en contra en aquesta votació perquè la cambra s'havia negat a auditar la partida del deute contret. En aquella jornada es van treure a la llum els noms i llinatges dels principals creditors que la Generalitat havia mantingut fins aleshores en l'anonimat. Tot i la feina feta, el llistat presentat d'empreses va ser parcial a causa de la dificultat d'aconseguir la informació, i el juliol de 2015 encara no se sap exactament com es reparteixen els 6 milions que el Principat transfereix cada dia a empreses privades en concepte d'interessos del deute. L'informe realitzat per la Plataforma Auditoria Ciutadana del Deute remarca que el fet que el deute català estigui concentrat en molt poques mans mostra la dependència que la Generalitat té de l'Estat espanyol i d'un grup de bancs privats. Dificilment es pot parlar de sobirania, ni econòmica ni política, si totes les decisions estan controlades per un petit grup de deutors.

ACORDS QUE NO ES COMPLEIXEN

MOCIÓ SOBRE LA BANCA PÚBLICA

Els moviments socials reclamen des de fa temps que tots els instruments financers es posin al servei de la societat. També ho recollia el programa de la CUP. Allò lògic i racional hauria estat articular un espai públic de finances, una Banca Pública de Catalunya. Així es recollia en el primer punt de la segona moció que va presentar la CUP el 9 de maig del 2013, en la qual s'instava el Govern de la Generalitat a, entre d'altres coses, “iniciar els tràmits per fusionar l'entitat financera Catalunya Caixa amb l'Institut Català de Finances (ICF) i Avalis, que s'haurien de convertir en la base a partir de la qual constituir la Banca Pública de Catalunya”.

CAL RECUPERAR LES CAIXES I BANCs NACIONALITZATS PER POSAR-LOS A TREBALLAR EN BENEFICI DE L'ECONOMIA PRODUCTIVA I NO ESPECULATIVA

Quim Arrufat

La moció que va presentar la CUP era realista i amb un objectiu viable: convertir CatalunyaCaixa en una banca pública que funcionés sota els criteris de control popular de manera coherent i transparent. Tanmateix l'únic aspecte de la proposta que ERC i CiU van acceptar va ser la creació d'un Institut Català de Finances. I en aquest escenari va ser en el qual el Ple del Parlament va aprovar el 23 de maig de 2013 que el Govern fes els tràmits per transformar l'ICF en la Banca Pública de Catalunya, amb l'objectiu de donar suport al finançament de l'economia productiva.

Ara bé, les coses que s'aproven al Ple no vol dir que es tradueixin en realitat, i l'escàndol és a dia d'avui no només que allò pactat no s'hagi dut a terme sinó que s'ha perdut la capacitat d'intervenció en els consells d'administració de les caixes i també en la seva “obra social”, convertint-les en bancs privats.

ELS PRESSUPOSTOS DE PERDRE

O PRIVATITZACIONS O RETALLADES

El novembre de 2013 la CUP-AE va votar en contra dels pressupostos de la Generalitat per al 2014 pel seu caràcter neoliberal, que suposava una declaració de guerra contra els serveis públics i feien recaure els esforços sobre els menys afavorits. L'organització independentista va presentar una esmena a la totalitat perquè entenia que el Govern presentava unes previsions sotmeses al règim de la deutecràcia basades a augmentar l'endeutament amb grans creditors privats i, per tant, posar en perill la sobirania i la democràcia de Catalunya.

La CUP considera que no es pot exercir la sobirania en matèria de política econòmica quan els pressupostos estan segrestats per la situació de fallida i per les polítiques d'austeritat imposades des de la Unió Europea i des de l'Estat espanyol. Per aquests motius, més enllà de la feina al Parlament, l'organització ha participat a les protestes “Aturem els pressupostos de la misèria” i ha donat suport a la campanya “Independents de qui”, impulsada per Plataforma Auditoria Ciutadana del Deute.

LLEI DE MESURES FISCALS I FINANCERES

Coneguda com a Llei d'acompanyament dels pressupostos de la Generalitat per a 2014, va ser aprovada al Parlament el novembre de 2013 amb els vots de CiU i ERC. La norma preveia augmentar la recaptació d'impostos a través de l'Eurovinyeta i de la recuperació de part de l'impost de successions, així com altres taxes com la de l'Agència Catalana de l'Aigua i l'Agència de Residus.

La CUP-AE va presentar una esmena a la totalitat i va votar en contra de la proposta, alertant que una vegada més serien les classes populars qui pagarien els plats trencats del Govern.

DRETS I LLIBERTATS

76	BALES DE GOMA
77	TANCAMENT DELS CIE
78	PRESONS
79	FITXERS POLICIALS IL·LEGALS
80	URGÈNCIA SOCIAL
81	CAN VIES
82	LLEI MORDASSA
83	NO AL TTIP

BALES DE GOMA

CONTRA LA REPRESSIÓ, EL SILENCI I LA IMPUNITAT

El procés d'investigació de l'ús de les bales de goma va tenir dos capítols colpidors i necessaris. Un va ser la compareixença d'Esther Quintana -víctima de l'ús de les bales de goma per part dels Mossos d'Esquadra- a la comissió el juliol de 2013 en una sala que va emmudir davant totes les preguntes sense resposta i les reflexions que va plantejar. L'altre va ser la compareixença de l'oftalmòloga Estrella Fernández, de l'Hospital Clínic, que va mostrar fotografies i va exposar les seqüeles físiques, quirúrgiques, psicosocials que patien les persones que perden un ull.

La comissió d'investigació va començar amb polèmica, quan la CUP-AE va tenir accés a un informe redactat per la Direcció General de la Policia. Abans que la comissió entrés en funcionament, al text policial ja es definien les conclusions i les vint-i-sis compareixences, que coincidien amb les del grup parlamentari de CiU.

A part de denunciar l'existència d'aquest informe, la CUP-AE va demanar la compareixença de noms clau de la conselleria d'Interior i dels Mossos d'Esquadra, així com de moviments socials que treballaven per l'abolició de les pilotes de goma.

Malgrat les discrepàncies en les conclusions extreïdes de la comissió d'investigació, el 30 d'abril de 2014 es va prohibir la utilització de bales de goma. Per la CUP-AE, tot i que va ser un èxit assolir l'objectiu d'acabar amb aquests projectils, el problema polític persisteix perquè aquestes se substitueixen per dispositius similars i la Brigada Mòbil dels Mossos d'Esquadra segueix funcionant.

Desembre 2012.
Estrella Fernández.
Compareixença
sobre les bales de
goma al Parlament.

TANCAMENT DELS CIE

GUANTÀNAMOS DE CASA

A principis del juliol de 2015, el Parlament de Catalunya va aprovar una demanda històrica per tancar els centres d'internament d'estrangers, un fet sense precedents a l'Estat espanyol. Gràcies a la demanda de la plataforma Tancarem els CIE -formada per Tanquem els CIE, SOS Racisme Catalunya i la fundació Migra Studium-, la Comissió de Drets Humans i Justícia del Parlament de Catalunya va crear un grup de treball per revisar les condicions dels CIE. Tots els grups parlamentaris menys el PP i Ciutadans van donar suport a les conclusions del grup de treball.

En aquests centres els maltractaments, les condicions de vida infrahumanes i la vulneració de drets fonamentals dels interns i les internes són la norma. Als Països Catalans hi ha el CIE de la Zona Franca de Barcelona, amb capacitat per a 266 persones. Aquí hi han mort tres persones. L'última, el 2012 va ser l'Idrissa Diallo, de 21 anys i originari de Guinea.

El gener del 2012 la situació va tocar fons amb la denúncia de maltractaments, registre de víctimes mortals, expulsions d'advocades, i obstaculització i impediment de l'entrada de persones d'entitats i col·lectius per visitar-hi persones internes. Isabel Vallet i altres diputats i diputades del Parlament i membres d'entitats varen accedir al CIE fent-se passar per familiars d'interns per poder veure la problemàtica en primera persona. Poques setmanes després, David Fernández va entrar-hi de manera oficial en una visita oficial organitzada pel director general de la policia espanyola, Ignacio Cosidó.

Tot i que la resolució no suposarà, de moment, el tancament del CIE de Barcelona, ja que l'executiu català no té competències en aquesta matèria, les entitats promotores de la iniciativa estan contentes perquè és un precedent molt important per canviar les polítiques migratòries.

PRESONS

LA IMPOSSIBLE REINSECCIÓ

A Catalunya s'ha consolidat un model dual del règim penitenciari català que ha provocat que sigui el tercer país a la Unió Europea amb més població reclusa. Es basa en una estructura de macropresons que ha estat altament qüestionada per les poques possibilitats de reinserció social que ofereix.

El febrer de 2013 David Fernández intervenia a la sessió informativa de la Comissió de Justícia amb el conseller de Justícia sobre els objectius i les actuacions del departament. La CUP-AE ho havia dit alguna vegada i ho tornava a dir aleshores: “Nosaltres no estem per obrir les presons, estem per tancar-les”.

Fernández denunciava la vulneració de drets humans dins els centres penitenciaris, l'aplicació de règims d'aïllament a interns i internes, la falta de transparència, de com afecta la crisi i quines són les conseqüències de les retallades a la vida de la població reclusa. El diputat també va desmuntar deu estereotips sobre els presos i les preses.

Febrer 2013.
David Fernández.
Intervenció a
la Comissió de
Justícia.

FITXERS POLICIALS IL·LEGALS

ESPIONATGE VS SEGURETAT

L'octubre de 2013 la CUP-AE va sol·licitar la compareixença del director general de Telecomunicacions i Societat de la Informació, Carles Flamerich, perquè donés explicacions al Parlament sobre “l'ús de recursos públics pel monitoratge de les xarxes socials amb criteris ideològics a través del Cесicat (Centre de Seguretat de la Informació de Catalunya)”. La petició va sorgir arran de les filtracions sobre el monitoratge de perfils d'activistes socials del país i que vinculaven el Cесicat com a responsable.

En aquests documents, que haurien estat filtrats per Anonymous, es mostrava el monitoratge de les activitats dels moviments socials a la xarxa amb relació al Primer de Maig de 2012, la cimera del Banc Central Europeu, el primer aniversari de l'acampada 15-M a la plaça de Catalunya, la mobilització del No vull pagar, la campanya Primavera Reus, Aturem Eurovegas i el moviment d'oposició al Congrés Mundial de Mòbils. Entre les persones víctimes del monitoratge, s'hi trobaven militants de la CUP, i també David Fernández. De fet, al 2011 la cap de premsa de Felip Puig, Joana Vallès, va filtrar des de la conselleria d'Interior el perfil ideològic de 418 persones, i va identificar-les com que 126 eren antisistema, 39 independentistes i 13 anarquistes.

En la compareixença de Felip Puig pel cas Cесicat, David Fernández va denunciar l'ús de la telemàtica i la cibernètica amb fins repressius i de control social. El diputat va demanar a Felip Puig explicacions sobre les bases de dades que controlen i classifiquen a les persones per la seva ideologia, activisme o implicació en el moviments socials. “On queden la intimitat, la privacitat i els drets civils fonamentals de la societat?” preguntava, sense resposta, el gener de 2014 el diputat al conseller d'Interior.

Octubre 2013.
Quim Arrufat.
Valoració de l'ús
d'arxius policials.

URGÈNCIA SOCIAL

NO ÉS CRISI, ÉS CAPITALISME

En una situació de crisi social fruit de sistemes i decisions polítiques que generen precarietat, desigualtat, pobresa i misèria, cal un pla d'emergència social per frenar una de les situacions més agudes de pobresa. La CUP-AE va considerar important abordar totes les conseqüències de la crisi i interpel·lar el Govern per saber quines polítiques es pensaven fer per solucionar tots aquests problemes.

Per la CUP-AE es tracta d'una pobresa política, perquè de recursos n'hi ha però sobretot hi ha una gran desigualtat en l'accés i un repartiment que beneficia el capitalisme en detriment de la majoria social. Decisions polítiques fan que els recursos mal distribuïts portin a la misèria una part important de la societat i a la riquesa una minoria poderosa.

El 5 de març de 2015, en la moció al Parlament sobre mesures d'urgència social després de la interpel·lació de Quim Arrufat al Govern, la CUP-AE va presentar una sèrie de mesures d'urgència social que feien propostes sobre renda mínima, dret a l'habitatge, prestacions a la dependència, pobresa energètica, contra la segregació escolar i sobre serveis bàsics.

Febrer 2015.
Quim Arrufat.
Interpel·lació
al Govern sobre
urgència social.

CAN VIES

ALTERNATIVES REALS

Després de més de disset anys en funcionament, Can Vies s'ha convertit en un símbol dels moviments socials de Barcelona, un espai -on hi participen col·lectius socials, polítics i culturals- que s'ha convertit en una mostra de l'autogestió com una opció per crear alternatives reals i poder popular. El 29 de gener de 2014, després que les negociacions amb l'Ajuntament de Barcelona es trenquessin, la policia va entrar a desallotjar el centre social. El registre va acabar amb la detenció de sis persones i amb l'enderrocament de part de l'edifici. La reacció del barri va ser ràpida, amb la campanya de reconstrucció de Can Vies i amb el suport del moviment social del barri a les persones detingudes.

Els diputats Quim Arrufat i David Fernández es van desplaçar a les portes del centre social per conèixer de primera mà el que havia passat, i van qualificar aquest assalt al centre social d'una "autèntica provocació policial amb fins propagandístics i de criminalització dels moviments socials". En els mateixos termes es van expressar el moviment veïnal del barri, des de l'històric Centre Social de Sants fins a les associacions de veïns i veïnes de La Bordeta i Badal-Brasil o Can Batlló. Sobre l'actuació policial sobre el centre social de Sants, David Fernández expressava "profunds dubtes jurídics i processals sobre la congruència d'una ordre judicial que -a petició dels Mossos d'Esquadra- va autoritzar l'escorcoll de Can Vies".

Just l'endemà de l'acció policial contra Can Vies, la CUP-AE va registrar una petició de compareixença del conseller d'Interior Ramon Espadaler, Manel Prat i altres càrrecs dels Mossos d'Esquadra perquè donessin explicacions a la Comissió d'Interior del Parlament de Catalunya.

LLEI MORDASSA

EL PP CONTRA ELS DRETS I LLIBERTATS FONAMENTALS

El novembre de 2013 el Partit Popular espanyol va arrancar el seu projecte d'endurir encara més la norma sobre seguretat ciutadana del 1992 amb una nova llei que retalla els drets més bàsics de la ciutadania. Ja al congrés espanyol, el PP es va quedar sol per aprovar una norma que endureix el Codi penal fins a extrems mai vistos i ja compta amb el compromís de la resta de partits de derogar la llei quan els populars perdin la majoria absoluta. L'anomenada "llei mordassa" preveu sancions de 600.000 euros per a l'organització de manifestacions no autoritzades; imposa multes de fins a 30.000 euros per parar un desnonament, fer una manifestació davant del Congrés o el Parlament o per fer resistència pacífica a l'hora de dissoldre una manifestació; apareix la presó permanent revisable o cadena perpètua encoberta per terrorisme o atemptats a la corona. Una altra novetat és que la policia pren una capacitat sancionadora que no havia tingut fins ara, és a dir, la policia podrà aplicar multes que abans aplicaven els jutges.

El juny de 2015, un mes abans que entrés en vigor la norma, el Parlament de Catalunya va aprovar amb una gran majoria interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra la llei mordassa, perquè considerava que "vulnera drets i llibertats fonamentals". El recurs d'inconstitucionalitat es va aprovar amb el 18 vots en contra del PP i 114 vots a favor de la resta de partits.

El diputat de la CUP-AE David Fernández va parlar de la brutal retallada de drets i llibertats bàsiques de la ciutadania que suposa aquesta llei i va mostrar la desobediència i la insubmissió com a eines que des de la CUP s'adoptaran davant d'aquesta norma. Una desobediència que el Govern català no practica tot i haver votat a favor de presentar-hi un recurs d'inconstitucionalitat. Pocs dies abans que entrés en vigor la llei mordassa, el conseller d'Interior Jordi Jané assegurava que el Govern català aplicaria la llei "respectant els drets humans". Una fita impossible, com li va recordar el diputat David Fernández, ja que la norma en si no respecta ni drets ni llibertats fonamentals de la ciutadania.

NO AL TTIP

MÉS ENLLÀ DEL COMERÇ, CONTRA LES NOSTRES VIDES

El 22 de gener del 2015 la CUP-AE va presentar una moció en què s'instava a rebutjar l'acord de lliure comerç i inversions entre la Unió Europea i els Estats Units (TTIP), juntament amb el tractat de lliure comerç de la UE amb Canadà (CETA) i l'Acord sobre el Comerç de Serveis (TISA). Tant per al grup parlamentari com per a molts moviments socials agrupats dins la campanya "No al TTIP", aquest tractat de lliure comerç va molt més enllà perquè "és un projecte polític, és un projecte ideològic, és un projecte social i és un projecte que supera en molt, amb escreix, l'àmbit de l'economia", tal com s'exposa a la moció. El TTIP afectarà la protecció mediambiental, augmentarà l'ús de químics i hormones en l'alimentació, es retallaran drets laborals i salaris, i es privatitzaran serveis públics. Un tractat que dona més poder a les multinacionals davant dels estats i les institucions.

EL TTIP SUPOSARÀ TOCAR DE MORT LA SOBERANIA DELS POBLES

Isabel Vallet

Totes les negociacions entre la UE i els EUA s'estan fent des del secretisme, sense fer públics els documents als diputats i diputades de l'Eurocambra, i per descomptat sense informar la ciutadania de tot el que representa un tractat com aquest per a les nostres vides. Tant és el secretisme, que ni el mateix president de la Generalitat semblava saber que era el TTIP. A la pregunta del diputat David Fernández al Parlament sobre quina era la postura del Govern català davant el nou tractat transatlàntic que afecta directament la sobirania política i econòmica catalanes, Artur Mas va dir que el Govern català no tenia informació i que, per tant, no sabia què dir sobre el tractat. La CUP-AE va recordar-li que el 6 de maig de 2014 CiU, juntament amb PP, UPiD, PSOE i PNV, havien votat en contra de sotmetre a consulta el TTIP.

EDUCACIÓ

-
- 86 ATACS A LA LLENGUA**
-
- 87 VAGA DE DOCENTS**
-
- 88 LLEI WERT**
-
- 89 RETALLADES I PRIVATITZACIÓ A LES AULES**
Escoles concertades
Idiomes i música
Universitat
-
- 90 ASSEMBLEA GROGA**
-
- 91 ILP D'EDUCACIÓ**
-

ATACS A LA LLENGUA

CIMERA PER LA IMMERSIÓ LINGÜÍSTICA

Els atacs a la llengua han estat una constant en augment els últims trenta anys. La materialització de la repressió lingüística arribava amb l'avantprojecte de la reforma educativa del ministre espanyol J. I. Wert. L'esborrany va provocar una convocatòria de reunió al Palau de la Generalitat el desembre de 2012 per fer front a l'ofensiva i orquestrar una resposta unitària.

En un primer moment es va vetar la presència de la CUP-AE a la reunió al·legant que no complia el requisit de ser un partit amb grup parlamentari existent que hagués votat com a mínim una part de la LEC. Tanmateix, els diputats van assistir-hi argumentant la legitimitat democràtica que els havien donat les urnes, i la seva presència va ser acceptada.

La CUP-AE va valorar el projecte educatiu dictat per Madrid d'«atac a la nació catalana i al model educatiu d'immersió lingüística». Davant aquesta situació, l'organització de l'esquerra independentista va instar el Govern català a demanar al Govern espanyol que s'abstingués de legislar sobre Catalunya ja que la competència en matèria d'educació recau a la Generalitat. I en el mateix sentit, es va asseverar que en el futurible que s'aprovés la llei el que caldria seria desobeir la seva aplicació a nivell institucional.

La CUP-AE va manifestar el seu suport a la proposta de resolució del Consell Escolar de Catalunya, i al llarg de la legislatura ha participat en nombrosos actes i manifestacions a favor de l'ensenyament públic i de qualitat.

VAGA DE DOCENTS

CRIDA PER UNA EDUCACIÓ PÚBLICA DE QUALITAT

El decret del trilingüisme que va aprovar a principi del curs 2013-2014 el Govern de José Ramón Bauzá, a les Illes Balears, va generar la protesta més intensa per motius de llengua i la mobilització més gran en l'àmbit de l'educació que es recorda a les Illes Balears. Era l'enèsima agressió que havia patit la llengua des de l'arribada del Partit Popular de Bauzá al Govern, i en aquella ocasió els i les docents, amb el suport de pares i mares, van mantenir una vaga durant gairebé un mes.

La CUP-AE va difondre la vaga i els seus motius des del primer moment i va col·laborar amb la caixa de resistència fent actes al Principat. Com a grup parlamentari va fer una aportació de 2.000 euros i els diputats, la diputada i els membres de la secretaria tècnica de l'organització al Parlament van aportar un dia del seu sou a la causa.

També es van dur a terme accions, denúncies i manifestacions a les Illes en què van participar els dos diputats i la diputada de la CUP-AE. Des del Principat l'organització va col·laborar amb el corrent de solidaritat que es va generar per visualitzar el poble en moviment dels Països Catalans.

LA PROVA DE LA SOLVÈNCIA DEL PROJECTE ÉS LA VAGA QUE ESTAN TIRANT ENDAVANT ELS DOCENTS DE LES ILLES BALEARS EN DEFENSA DE LA NOSTRA LLENGUA. AIXÒ TRENCA AMB ELS ARGUMENTS D'AQUELLS QUE NO VOLEN RECONÈIXER ELS PAÏSOS CATALANS COM UNA REALITAT

Isabel Vallet

LLEI WERT

DECRET DE PLANTILLES I DECRET DE CENTRES

El novembre de 2013 el Govern espanyol del Partit Popular aprovava la Llei LOMQE, més coneguda com la llei Wert. Al Principat de Catalunya no hauria causat tanta indignació si no fos pels aspectes referits a la llengua, però la nova norma també retallava –i molt– en drets laborals, i recollia les mateixes mesures que la Llei d'Educació de Catalunya (LEC) ja havia incorporat des de feia anys i que s'estaven aplicant mitjançant decrets.

Dos d'aquests decrets per al desenvolupament de la LEC van rebre el rebuig frontal de la CUP-AE. En el primer dels casos en relació amb el decret de plantilles, pel qual els i les docents hauran de competir per aconseguir un lloc de feina, fet que representa la pèrdua global de garanties i drets laborals dels treballadors i les treballadores. En segon lloc, pel decret d'autonomia de centres, que pretén que la competició passi també als centres educatius per tal que aquests atreguin “clients” en lloc d'estudiants.

En una intervenció al Parlament, Quim Arrufat va posar èmfasi en la necessitat d'entendre l'educació com un fet social i una política de primera necessitat. El diputat va remarcar que, en un context de desigualtats i capitalisme ferotge, és necessari un sistema educatiu públic que doni les mateixes oportunitats a tothom.

Així, doncs, l'essència tant de la LEC catalana com de la LOMQE espanyola és molt similar i deixa l'educació a mans del lliure mercat i de les lleis de la competència, un fet fonamentalment oposat a l'educació universal de qualitat que es defensa des de l'esquerra independentista.

RETALLADES I PRIVATITZACIÓ A LES AULES

ESCOLES CONCERTADES

El model català d'ensenyament destina 20 milions d'euros a l'escola privada, una realitat que no s'ha vist alterada tot i les retallades a l'escola pública. Per la CUP-AE el problema més greu és que setze escoles que rebien –i reben– diners de l'erari públic segreguen l'alumnat per sexes. En aquesta línia, l'organització va posar en marxa a nivell nacional la campanya “Desconcertem els Països Catalans”, per explicar com l'escola concertada hipoteca tot el sistema públic d'ensenyament i com la Generalitat aplica retallades a l'escola pública mentre manté la concessió de diners públics a centres privats.

IDIOMES I MÚSICA

L'aportació de la Generalitat a les EOI i als conservatoris de música va anar disminuint fins que el desembre de 2013 es van començar a vehicular assemblees als centres afectats per fer front a l'ofec econòmic. Quim Arrufat hi va participar, però a la votació al Parlament la CUP-AE es va abstenir ja que els pressupostos ja estaven aprovats i no hi havia marge de maniobra per pactar res que fos aplicable mentre les escoles públiques municipals continuaven sense finançament.

UNIVERSITAT

En l'àmbit universitari la CUP-AE va aprofitar les compareixences del secretari d'Universitats i Recerca per denunciar la situació de precarietat a les universitats per les polítiques de mercantilització de l'educació: mesures regides per la llei de mercat que es basen en la reducció de les inversions i en l'avaluació de resultats segons la sostenibilitat econòmica. Les conseqüències directes són la precarització del personal investigador i interí i el brutal encariment dels preus de les matrícules. La CUP-AE va donar suport a totes les vagues d'estudiants que es van convocar als Països Catalans.

ASSEMBLEA GROGA

SOS EDUCACIÓ

En la darrera legislatura del tripartit, amb Ernest Maragall de conseller d'Educació, i posteriorment, quan CiU va tornar al poder, la Generalitat de Catalunya va anar implantant unes (anti)polítiques d'educació que van revertir directament en l'empitjorament de les condicions de treball i de docència de les escoles: reducció de sous, disminució en la contractació de professionals, reducció de la inversió econòmica als centres i generació de nerviosisme permanent entre el professorat, que es veu obligat a competir per aconseguir un lloc de feina.

Per intentar fer front a aquestes dinàmiques impulsades per les institucions i d'esquena a la realitat, la CUP-AE va donar suport a les mobilitzacions de l'Assemblea Grogga i va fer d'altaveu dels col·lectius de l'àmbit de l'educació que així li ho van sol·licitar, com va ser el cas de la defensa al Ple del manteniment de les línies d'escola bressol 3 anys (P3). L'organització va rebre al Parlament i va donar suport a les AMPA que defensaven que es mantinguessin aquestes línies, colze a colze amb l'USTEC.

També va participar a la marxa que va fer l'Assemblea Grogga l'agost de 2013 des de Ribes de Freser fins a Barcelona, durant vuit dies, per reclamar un ensenyament públic de qualitat.

Octubre 2013.

Quim Arrufat.
Llegeix la cartilla
al PP en política
educativa als
Països Catalans.

ILP D'EDUCACIÓ

UNA ESCOLA PÚBLICA, POPULAR I EN CATALÀ

A principis del mes de juliol de 2015 la comissió promotora de la ILP per una nova llei d'educació a Catalunya feia entrega al Parlament de 95.000 firmes de suport.

La iniciativa sorgia d'un grup de persones a partir d'una proposta de l'Assemblea Grogga, amb l'objectiu de fer canvis en el sistema educatiu per tal de garantir una educació equitativa i de qualitat.

La proposta advocava per una educació laica, pública, popular, democràticoinclusiva, coeducadora i en català. Així mateix, defensava la gratuïtat total de l'educació fins a la universitat, proposava que s'eliminassin progressivament les escoles concertades, que tornés la democràcia als centres, que es blindés el català com a llengua vehicular i que s'augmentés el pressupost, per situar-lo a la mitjana de la Unió Europea.

Al tancament d'aquesta edició hi havia programada una marxa conjunta a Barcelona els dies 18, 19 i 20 de setembre de 2015 de #ILPEducació, #ILPHabitatge i #RendaGarantida, sota el lema «ILP's en marxa».

Des de la CUP-AE es va donar suport des del primer moment a la recollida de firmes que va fer possible la presentació de la ILP i es va difondre el seu contingut en tots els espais possibles. Així mateix, els diputats i la diputada han participat als actes i manifestacions que s'han anat fent a tot el territori.

HABITATGE

94 HABITATGE PER ALS FONS VOLTOR

95 DRET A L'HABITATGE

96 ILP HABITATGE

97 SUPORT A LA LLUITA AL CARRER

A Sabadell guanya la PAHC
Resistència popular a Salt

HABITATGE PER ALS FONS VOLTOR

ESPECULACIÓ AMB PATRIMONI PÚBLIC

L'habitatge és un dels principals drames derivats de la crisi, un dels drets més trepitjats en els darrers trenta anys i un dels aspectes centrals de la lluita al carrer des de la irrupció de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca i la crisi (PAH).

Tanmateix, el problema no va començar amb l'explosió de la bombolla immobiliària, sinó ja als anys 60, amb l'inici de polítiques per fomentar la propietat privada de l'habitatge dirigida a les classes mitjanes i altes mentre les populars quedaven a la intempèrie sumat a la inexistència d'un parc públic d'habitatge i, encara menys, de lloguer. I tot i això a nivell polític no s'ha tocat la planificació urbanística. No s'ha fet res, ni tan sols alguna reforma o rectificació, per la qual cosa aquest context posa les bases per tornar a inflar la bombolla en un futur.

El sí que va fer el Govern va ser posar a la venda una part important de l'habitatge públic de Catalunya. La Generalitat va oferir catorze mil pisos públics buits perquè fossin comprats per fons voltor, inversors de capital molt agressius que busquen una rendibilitat molt ràpida. Oferia paquets d'habitatges amb l'objectiu de colar-los a altres mercats. Per sort aquesta venda no es va executar, tot i que a l'Estat espanyol hi ha cent fons voltor operant.

DRET A L'HABITATGE

MOCIÓ DE LA CUP-AE

El març de 2014 la CUP-AE va presentar al Parlament una moció sobre les mesures necessàries a implantar per garantir el dret a l'habitatge digne.

La proposta abordava qüestions com realitzar anualment l'Informe de població mal allotjada a Catalunya o que el Govern executés polítiques públiques per constituir un parc públic d'habitatge social suficient per atendre les necessitats actuals i futures del país. També recollia la necessitat de fer canvis legislatius per tal que els habitatges de protecció oficial beneficiïn les persones més necessitades, la concreció del mandat de solidaritat urbana i el compromís d'aprovar una llei que garantis el dret a un habitatge digne mitjançant l'adopció de mesures legislatives i sancionadores per mobilitzar el parc d'habitatges buits. La CUP-AE també va compel·lir el Govern a adoptar mesures i mecanismes legals i d'assessorament per garantir el compliment i l'eficàcia de la moció presentada per la PAH per sancionar les entitats financeres i grans empreses titulars d'immobles permanentment desocupats.

El document va ser aprovat només a mitges, nou dels disset punts van obtenir el suport suficient i la resta van topar amb l'oposició majoritàriament del PP i CiU, i en alguns casos també d'ERC.

Març 2014.
CUP-AE.
Moció sobre
habitatge.

ILP D'HABITATGE

CONTRA ELS DESNONAMENTS I LA POBRESA ENERGÈTICA

El 23 de juliol de 2015 el Parlament de Catalunya aprovava per unanimitat la ILP de mesures urgents per fer front a l'emergència habitacional i la pobresa energètica. Una iniciativa legislativa popular impulsada, promoguda i organitzada per la Plataforma d'Afectats per l'Hipoteca, l'Aliança contra la Pobresa Energètica i l'Observatori DESC, amb el suport d'una cinquantena d'entitats adherides a la campanya.

Era la victòria d'anys de lluita de col·lectius i moviments socials i la resposta a 70.000 signatures que van aconseguir la ILP. Un acord per posar en marxa mecanismes per acabar amb els desnonaments, els talls de subministrament, i a la vegada permetre mobilitzar habitatge buit per a lloguer social.

Una ILP a la qual la CUP-AE, per coherència i justícia social, va votar òbviament a favor. La ILP que va aprovar el Parlament no va ser tan sols una declaració d'intencions sinó que l'acord recollia mesures concretes per aturar no només els desnonaments sinó també els talls i la pobresa energètica.

Juliol 2015.
ILP d'Habitatge
aprovada pel
Parlament de
Catalunya.

SUPORT A LA LLUITA AL CARRER

A SABADELL GUANYA LA PAHC

El febrer de 2013 Quim Arrufat va participar a l'ocupació d'una sucursal d'Unnim al barri sabadellenc de Torre-romeu per aconseguir la dació en pagament per a una família que feia més d'un any que negociava una sortida raonable i justa amb el banc. L'acció la va liderar la Plataforma d'Afectades per la Hipoteca i la Crisi de Sabadell (PAHC) amb l'objectiu de trobar una solució immediata.

Arran d'aquesta ocupació, vint-i-nou persones de la PAHC de Sabadell i el diputat de la CUP van ser encausades per desobediència a l'autoritat. En vistes al judici, Arrufat va renunciar a la condició d'aforat tot i que al maig el jutjat que instruïa el cas va sentenciar l'absolució de totes les persones imputades. Paral·lelament, Unnim va concedir un lloguer social a la família afectada pel desnonament.

RESISTÈNCIA POPULAR A SALT

A Salt, l'Obra Social de la PAH va ocupar un bloc de quinze habitatges de nova construcció -propietat del Banco Mare Nostrum, aleshores en mans de la Sareb- per acollir famílies desnonades. El diputat Quim Arrufat va ser a l'acció des de l'inici i quan van començar les amenaces de desallotjament David Fernández i Isabel Vallet van mobilitzar-se fins allà per donar-hi suport. El cas va arribar al tribunal d'Estrasburg, que va aturar el desallotjament l'octubre de 2013 tot i que se'n va desdir el novembre. Les famílies van iniciar aleshores un procés de reallotjament en altres habitatges públics tot i que les darreres van ser desallotjades pels Mossos d'Esquadra el desembre de 2013.

IGUALTAT

-
100	LLEI CONTRA L'HOMOFÒBIA
101	LGTBI, LLUITA TRANSVERSAL
Repressió a La Bata de Boatiné
Homenatge a Sònia Rescalvo
102	SALUT SEXUAL I REPRODUCTIVA
Dret al propi cos
Reproducció assistida sense condicionants
103	LLEI D'IGUALTAT
-

LLEI CONTRA L'HOMOFÒBIA

UNA NORMA PIONERA A EUROPA

Ja en el debat d'investidura, el diputat David Fernández de la CUP-AE va posicionar-se en la necessitat de donar resposta a la reivindicació històrica del moviment LGTBI de tenir una llei contra l'homofòbia. La norma va començar a redactar-se el mes de gener de 2013, i al febrer els diputats i la diputada de la CUP-AE es van reunir amb l'Associació de famílies Lesbianes i Gais (FLG), el Front d'Alliberament Gai de Catalunya (FAGC), la Coordinadora Gai i Lesbiàna i el Casal Lambda, als quals van fer arribar l'avantprojecte de la llei catalana contra l'homofòbia i la transfòbia i amb qui l'organització independentista es va reunir de forma periòdica per treballar conjuntament el seu contingut.

Des de l'inici la CUP-AE es va adherir a la feina d'aquests col·lectius i va treballar per fer possible la nova llei que es presentava al Parlament el juliol de 2013, i que al finalitzar el període de sessions de juliol de 2014 no va poder ser aprovada pel fet que el Partit Popular va presentar sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries. El posicionament del grup parlamentari va ser en tot moment el de mantenir les demandes, esmenes i posicionaments que les entitats promotores defensaven. Ni un punt afegit, ni una coma retocada.

Juliol 2013.
David Fernández.
Aprovació de la llei per a garantir els drets de les persones LGTBI.

LGTBI, LLUITA TRANSVERSAL

REPRESSIÓ A LA BATA DE BOATINÉ

La nit del 28 al 29 de juny el local La Bata de Boatiné, al barri de Ciutat Vella de Barcelona, va patir un assalt per part dels Mossos d'Esquadra que va deixar paralitzada la zona fins a la matinada. Els col·lectius LGTBI van denunciar l'actuació policial i la van qualificar de "veritable abús de poder, desmesurat i injustificat", arribant a comparar-la amb els fets d'Stonewall de 1969, origen de la diada per l'alliberament LGBTI. En aquest context els diputats i la diputada de la CUP-AE, a part de participar en les concentracions de protesta, van presentar una bateria de preguntes per visibilitzar les accions dels Mossos d'Esquadra i per treure a la llum el motiu de l'operatiu i sota quina cadena jeràrquica s'havia dut a terme.

HOMENATGE A SÒNIA RESCALVO

El mes de març de 2013 el ple del districte de Ciutat Vella va aprovar que la "Glorieta dels músics" del Parc de la Ciutadella pasés a anomenar-se "Glorieta de Sònia Rescalvo", en homenatge a la transsexual que va ser brutalment assassinada per un grup de feixistes l'octubre de 1991 en aquell mateix lloc. En l'acte de presentació de la placa d'homenatge, l'octubre de 2013, els col·lectius van demanar a la CUP la seva assistència, i hi van fer una roda de premsa.

Juliol 2013.
CUP-AE.
Preguntes sobre la batuda a La Bata de Boatiné.

SALUT SEXUAL I REPRODUCTIVA

DRET AL PROPI COS

A principis del mes de febrer de 2014, en plena ofensiva del ministre espanyol de justícia Ruiz-Gallardón contra el dret al propi cos de les dones, la CUP-AE va registrar al Parlament de Catalunya la creació d'un grup de treball en el si de la Comissió de Salut per blindar el dret a l'avortament en la futura llei d'igualtat catalana. L'objectiu era garantir l'accés universal i gratuït a la interrupció voluntària de l'embaràs i als mètodes d'anticoncepció de l'anticoncepció d'emergència en la xarxa sanitària pública. Aquesta iniciativa es va fer de la mà de la Plataforma pel dret al propi cos i amb el suport de tots els partits polítics a la cambra menys el del Partit Popular. Com també es va afirmar en el debat sobre la proposició de llei d'igualtat catalana, en matèria de drets sexuals i reproductius, i concretament pel dret al propi cos, "la dona decideix, l'Estat ho garanteix, i la societat hi dona suport".

REPRODUCCIÓ ASSISTIDA SENSE CONDICIONANTS

En la projecció de polítiques feministes i d'alliberament LGTBI, la CUP-AE ha assenyalat la necessitat de crear uns serveis dins la sanitat pública per garantir la reproducció assistida a la lesbianes i dones solteres sense que s'hagin de sotmetre als protocols heterosexuels d'esterilitat. Els diputats i la diputada van participar en concentracions organitzades pels col·lectius i, finalment, el 13 de febrer de 2014 es va aprovar dins la moció sobre salut un punt que instava el Govern a "garantir que no s'aplicarà la restricció de l'accés als tractaments de reproducció assistida per a dones amb independència del seu estat civil, i dones lesbianes, com un més dels serveis bàsics de la sanitat pública".

SI L'EXECUTIU CATALÀ NO S'ATREVEIX A DESOBEIR, EL MOVIMENT FEMINISTA ORGANITZAT PERSISTIRÀ EN LA LLUITA PER UN AVORTAMENT LLIURE I GRATUÏT

Isabel Vallet

LLEI D'IGUALTAT

UN VOT CRÍTIC, DECIDIT I HERETAT

El 8 de juliol de 2015 el Parlament va aprovar la primera Llei d'igualtat efectiva entre homes i dones de Catalunya. Una llei que ha innovat en certs aspectes, però que malgrat la seva importància estructural es va redactar amb una urgència extrema. Tot i això, el text ha suposat una millora en l'àmbit legal per seguir lluitant per la igualtat.

La CUP-AE es va recolzar en els moviments feministes per fer les seves esmenes al text inicial, i es van poder incloure al text certs mínims indispensables. Per exemple, es va aconseguir que al text es parlés del patriarcat com a sistema d'opressió contra les dones, assenyalant així l'origen de la situació de desigualtat. Una altra conquesta va ser imposar mecanismes de control i sanció, anant més enllà de les simples recomanacions que no obliguen a complir la norma. Però hi va haver demandes des dels moviments feministes que no han quedat patents en la llei. No es va aconseguir, per exemple, que la llei parlés del capitalisme com a l'origen de l'explotació i la discriminació de les dones juntament amb el patriarcat, de la importància de les classes socials en l'opressió o de la relació amb l'ètnia o l'edat.

En aquest context, la CUP-AE va decidir fer un vot crític, per no incorporar la necessitat d'acabar amb les desigualtats de classe; un vot decidit, perquè la llei innova en alguns aspectes; i un vot heretat, per totes aquelles dones que han precedit la lluita feminista i que han fet possible arribar fins aquí.

Juliol 2015.
Isabel Vallet.
Aprovació de la Llei d'igualtat

INTERNACIONALISME

-
- 106** **VISIÓ INTERNACIONALISTA**
-
- 107** **L'ESQUERRA CONTRA LA DEUTEGRÀCIA**
Fòrum Social Mundial
Fòrum de São Paulo
-
- 108** **KURDISTAN**
L'hemicicle anteposa Turquia als Drets Humans
La Newroz
Dones kurdes: referent mundial en polítiques de gènere
-
- 109** **ANDALUSIA**
-
- 110** **EUSKAL HERRIA**
-
- 111** **AMÈRICA LLATINA**
Veneçuela: teixint complexitats
Colòmbia: conflicte armat i social
-
- 112** **PALESTINA**
-
- 113** **INTERNACIONALITZACIÓ DE LA INDEPENDÈNCIA**
-

VISIÓ INTERNACIONALISTA

EUROPA, POBLES SENSE ESTAT

En el marc de la presentació a València de la campanya “Independència per canviar-ho tot”, també es va convidar a reunir-se al Parlament representants de pobles sense estat com Irlanda, Euskal Herria, Escòcia o Galiza.

Aquest és un dels primers passos per enfortir les relacions amb les companyes escoceses de Radical Independence Campaign, col·lectiu que s'organitza des dels municipis per la construcció d'una Escòcia independent i socialista. A partir d'aquest moment les CUP es van convertir en el referent del RIC als Països Catalans i una delegació va ser convidada als exitosos congressos celebrats a la tardor del 2013 i 2014.

Una delegació de la CUP també va acompanyar la RIC el 17 de setembre de 2014 durant la celebració del referèndum, i va participar en tres dels seus actes de final de campanya.

Les relacions amb Irlanda també es van enfortir, ja que la CUP també va ser convidada a un parell de congressos a presentar la campanya “Independència per Canviar-ho Tot”.

Fa anys que es mantenen relacions, però també és de destacar la referencialitat que la CUP ha rebut des de Galiza, on una delegació va participar dels actes del 25 de Xullo del 2015.

L'ESQUERRA CONTRA LA DEUTECRÀCIA

FÒRUM SOCIAL MUNDIAL

La CUP-AE va participar al Fòrum Social Mundial (FSM) celebrat a Tunísia (Tunísia) entre el 26 i el 30 de març de 2013. El FSM va discutir, de la mà de centenars d'organitzacions, estratègies de lluita contra les polítiques neoliberals que oprimeixen els pobles. Prèviament a la celebració del FSM, i també a Tunísia, el diputat Quim Arrufat, juntament amb altres organitzacions d'esquerres, va participar en una jornada organitzada pel Front Popular de Tunísia. A la trobada es va aprovar una resolució que recollia la necessitat de promoure el no-pagament del deute il·legítim. També va servir per crear una xarxa de cooperació entre les diferents organitzacions signants de la resolució per assolir objectius polítics comuns.

FÒRUM DE SÃO PAULO

Una delegació de la CUP-AE va participar al Fòrum de São Paulo l'agost del 2014, on es va discutir sobre la crisi del capitalisme, la situació dels joves a l'Amèrica Llatina i estratègies i aliances a nivell regional. En aquesta trobada també es va aprovar, entre altres, un suport explícit al procés de determinació al Principat de Catalunya.

UN MÓN ON HI HA 3.500 MILIONS DE PERSONES QUE VIUEN EN SITUACIÓ D'EXTREMA POBRESA, I EN UN MÓN ABSURD, INJUST, DESIGUAL, ON 300 PERSONES TENEN EXACTAMENT LA MATEIXA RIQUESA QUE LA MEITAT DE LA HUMANITAT

David Fernández

KURDISTAN

L'HEMICICLE ANTEPOSA TURQUIA ALS DRETS HUMANS

La CUP-AE es va reunir el 2013 amb representants del Partit turc de la Pau i la Democràcia i la Comissió d'Acció Exterior del Parlament per presentar una proposta de resolució sobre l'assassinat de tres activistes kurdes a París i l'autodeterminació del poble kurd. Tanmateix, l'ambaixada de Turquia va pressionar perquè la resolució fos rebutjada, i així va ser. La CUP-AE va denunciar que els partits prioritzessin els interessos del Govern truc abans que els drets humans.

LA NEWROZ

El març de 2014 Quim Arrufat va viatjar al Kurdistan siriana amb una delegació catalana de representants polítics i membres de CIEMEN i de LaFede.cat amb motiu de la celebració de la Newroz, la diada nacional del Kurdistan. La delegació va tenir la possibilitat de participar en una conferència internacional sobre models d'autonomia i emancipació nacional organitzada pel BDP. També va reunir-se amb la copresidenta del principal partit kurd a Síria, el PYD, Asya Abdullah.

DONES KURDES: REFERENT MUNDIAL EN POLÍTQUES DE GÈNERE

A principis de 2015 Isabel Vallet va participar al Congrés del Moviment Democràtic de Dones Lliures del Kurdistan (DÖKH). L'espai va servir per exposar la necessitat de situar al centre de totes les lluites la de les dones contra el patriarcat i desenvolupar de mecanismes per facilitar la participació activa de la dona en la presa de decisions.

ANDALUSIA

SOLIDARITAT AMB EL SAT

El Sindicato Andaluz de los Trabajadores (SAT) va dur a terme durant el 2012 un seguit d'accions de desobediència ocupant terres o expropiant supermercats. Per aquestes fets el col·lectiu va arribar a acumular 4 milions d'euros en multes i sis-cents militants afectats en processos judicials.

Davant aquesta situació la CUP-AE va fer una crida contra la campanya de criminalització i persecució política que estava patint el sindicat, i va presentar una proposta de resolució a la Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació del Parlament. L'organització de l'esquerra independentista va tramitar el text en sintonia amb el SAT, entenent que es tractava d'un tema de solidaritat i cooperació. Tanmateix el fet que la comissió es dedicés també a Afers Exteriors va donar peu al Partit Popular i a Ciutadans a titllar de "racistes" els diputats i la diputada de la CUP-AE. La majoria de diputats van votar en contra de la moció i els processos judicials van seguir oberts.

El 19 de gener de 2014 es va celebrar a Sevilla el IV congrés de la Candidatura Unitaria de los Trabajadores – Bloque Andaluz de Izquierdas en el qual va participar David Fernández. L'endemà el partit Ciutadans es va presentar oficialment a Sevilla de manera que el mateix dia hi havia a la mateixa ciutat fent simultàniament actes polítics David Fernández, al costat d'una formació andalusista, i Albert Rivera, amb una formació espanyolista.

PORQUE LOS PUEBLOS TIENEN DERECHO A LA AUTODETERMINACIÓN Y A LA SOBERANÍA, ES UN DERECHO INCUESTIONABLE

Diego Cañamero

EUSKAL HERRIA

8719600510

Una de les primeres actuacions dels diputats de la CUP-AE va ser fer-se una fotografia dins l'hemicicle amb cartells amb el número de pres d'Arnaldo Otegi (8719600510), l'únic líder polític empresonat a la Unió Europea i president de Sortu, per mostrar la seva solidaritat amb el dirigent basc. En aquest sentit, l'organització de l'esquerra independentista va fer diversos actes de solidaritat des del Parlament i va tenir una presència activa a les activitats de l'esquerra abertzale a Euskal Herria. En són un exemple les marxes del 2013, 2014 i 2015 per l'acostament dels presos, en les quals van participar els diputats.

La CUP-AE va ser present a l'acte d'homenatge a Igor Urrutikoetxea, responsable de relacions internacionals del LAB, mort en un accident a Brasil. David Fernández va anar al congrés fundacional de Sortu el febrer de 2013 i va fer un discurs íntegrament en eusquera. També va ser a la xerrada que Arnaldo Askatu va fer al costat de Martxelo Otamendi el febrer de 2014; i també va participar de la cadena humana per la independència que es va fer a Euskal Herria el juny de 2014 de forma similar a la Via Catalana el mes de juny de 2014.

Gener 2014.
David Fernández.
Convocatòria a
la manifestació
#U12Bilbora.

AMÈRICA LLATINA

VENEÇUELA: TEIXINT COMPLICITATS

Al llarg de la legislatura la CUP-AE s'ha reunit amb diversos col·lectius que treballen per donar suport a la sortida política i dialogada del conflicte a Colòmbia. En aquest sentit, diverses personalitats s'han reunit amb els diputats de la CUP per explicar la situació de vulneració de drets humans, les desigualtats socials del territori colombià i també les iniciatives per resoldre el conflicte. L'organització independentista va donar suport a diverses propostes de resolució que es van acabar aprovant. L'alliberat de comunicació de la CUP al Parlament, Jordi Salvia, va ser present el 2012 al Congrés de la Marxa Patriòtica.

COLÒMBIA: CONFLICTE ARMAT I SOCIAL

Amb la CUP-AE al Parlament, els llaços amb la revolució bolivariana s'han estret. Al llarg de la legislatura els diputats i la diputada han participat en diferents actes en suport al govern socialista veneçolà. A l'hemicicle la CUP-AE va presentar propostes de suport a la Revolució Bolivariana. A més, Veneçuela va ser present a les Jornades de Sanitat, amb la presència d'Isabel Iturria, ministra del Poder Popular per a la Salut del govern bolivarià de Veneçuela. El mateix dia es celebrava a Caracas el I Congrés extraordinari del Partit Socialista Unificat de Veneçuela, David Fernández i Isabel Vallet hi van participar per videoconferència. Vallet també va participar a l'acte El Poder Popular, on es va refundar l'Assemblea Bolivariana de Catalunya (ABC).

PALESTINA

BOICOT, DESINVERSIONS I SANCIONS

La CUP s'ha solidaritzat amb el poble palestí des de sempre. L'organització al Parlament va criticar durament el viatge que va fer el novembre de 2013 el president de la Generalitat a Israel, pel boicot a què està subjecte. Artur Mas ha demostrat estar més interessat a estrènyer els vincles amb Israel i reunir-se amb ICL per traçar una postura de la Generalitat en defensa de l'empresa davant els judicis que té per dany mediambiental.

El diputat David Fernández ho va valorar com “una falta de respecte a una societat com la nostra, que ha lluitat durant molts anys per la resolució d'aquest conflicte”. En la mateixa línia, la CUP-AE no va assistir a la compareixença de l'ambaixador d'Israel a l'Estat espanyol i Andorra, Alon Bar, a Barcelona. Quim Arrufat va explicar l'absència pel compromís adquirit amb la Campanya BDS pel Boicot, les Desinversions i Sancions contra l'Estat d'Israel i pel compromís de la candidatura amb els drets polítics i nacionals del poble palestí.

El juliol de 2014, i davant la massacre d'Israel a la franja de Gaza, la CUP-AE es va sumar a les accions, actes i manifestacions en suport al poble palestí. Va participar activament en la difusió de la campanya BDS i a les manifestacions a Barcelona.

Juny 2013.
CUP-AE.
Sobre la no-assistència a la reunió amb l'ambaixador d'Israel.

INTERNACIONALITZACIÓ DE LA INDEPENDÈNCIA

GIRA 2014

A principis del 2014 la CUP-AE va iniciar un seguit de visites a països llatinoamericans amb l'objectiu d'obrir canals de comunicació directes amb governs i forces parlamentàries d'esquerra per explicar la consulta sobre la independència de la comunitat autònoma de Catalunya de primera mà. Les primeres parades van ser a Bolívia i Argentina, el febrer de 2014. El viatge va servir per explicar el procés sobiranista, els motius de la consulta, la legitimitat democràtica del referèndum i l'escenari polític que es podria produir amb la seva prohibició.

A Bolívia, la delegació de la CUP-AE va parlar amb les Comissions de Política Internacional del Congrés de Diputats i del Senat i va tenir una reunió de treball amb vicepresidència. A Argentina es va trobar amb diputats nacionals de diverses formacions de l'esquerra i de la majoria de govern, amb els presidents de la Comissió de Drets Humans i de la Comissió d'Afers Exteriors de la cambra de diputats, amb el govern de la província de Buenos Aires i amb diverses personalitats acadèmiques de referència al país.

L'organització també va fer estada a Equador, on la CUP-AE va poder entrevistar-se amb la Secretaria per Europa del Ministeri d'Afers Exteriors, la presidenta de l'Assemblea Nacional, la Comissió de Política Internacional de l'Assemblea Nacional i amb diversos diputats de la coalició de govern. Arrufat també va oferir dues conferències públiques: una a la seu de les Joventuts Comunistes de l'Equador, i una altra a la Facultat Llatinoamericana de Ciències Socials.

A Veneçuela, la CUP-AE va mantenir reunions informatives amb el Partit Socialista Unit de Veneçuela, el Partit Comunista de Veneçuela, la vicepresidenta de l'Assemblea Nacional, el Ministeri d'Afers Exteriors, i amb diversos diputats de l'Assemblea, així com amb periodistes.

MOBILITAT I TERRITORI

-
116	PRIVATITZACIÓ DE SERVEIS PÚBLICS
117	ÚS SOCIAL I PÚBLIC DEL TERRITORI
118	BCN WORLD
119	CAMIONS A LA N-II
120	#STOPPUJADES
121	ATUREM EL FRACKING
122	EL "NYAP MONUMENTAL" DE L'AVE
123	EL SOBRECOST DE LES OBRES PÚBLIQUES
Metro Línia 9 (Barcelona)
El canal Segarra-Garrigues

PRIVATITZACIÓ DE SERVEIS PÚBLICS

LA VENDA DE TABASA

Les privatitzacions d'allò públic en l'era de CiU han estat a l'ordre del dia, i també en el cas de les infraestructures de mobilitat. Com el cas dels Túnels Barcelona - Cadí, concessionària de la Generalitat (Tabasa) i l'única empresa pública que gestionava peatges a Catalunya fins al 2013. A finals del 2012 el Govern convergent va tancar un acord per a la cessió privada de la conservació i explotació dels túnels. Un acord dels que s'anomenen de gestió publicoprivada.

Poc més tard, el mes de juny de 2013, en sessió plenària extraordinària, CiU, amb els vots en contra de tots els grups de l'oposició, va decidir aplicar els acords i privatitzar la gestió. D'aquesta manera Tabasa, responsable fins aleshores de la gestió dels túnels de Vallvidrera i del túnel del Cadí, va passar a mans de l'empresa privada Abertis per a vint-i-cinc anys.

Una vegada més es tancava el triangle entre CiU - La Caixa - Abertis. Els cristians convergents el 2012 mantenien un deute de 16 milions d'euros amb l'entitat bancària, que és a la vegada accionista majoritària d'Abertis, amb el 31% de les seves accions.

La CUP-AE ha mostrat des de sempre la seva oposició a la venda de patrimoni públic, i en el cas de Tabasa va qualificar d'incomprensible la decisió del Govern de Mas de privatitzar una empresa pública que entre el 2010 i el 2011 va obtenir uns beneficis de gairebé 20 milions d'euros. En la mateixa línia, la CUP de Sant Cugat va reclamar que deixés de bonificar-se el 95% de l'IBI a la nova gestió dels túnels de Vallvidrera ja que es tracta d'una empresa privada.

ÉS INCOMPRESIBLE LA DECISIÓ DEL GOVERN DE MAS DE PRIVATITZAR UNA EMPRESA PÚBLICA QUE ENTRE EL 2010 I EL 2011 VA OBTENIR UNS BENEFICIS DE GAIREBÉ 20 MILIONS D'EUROS

David Fernández

ÚS SOCIAL I PÚBLIC DEL TERRITORI

MESURES PER REORDENAR EL MODEL TERRITORIAL

En el programa polític amb què la CUP-AE es va presentar a les eleccions al Parlament de Catalunya es comprometia, entre molts altres aspectes, a impulsar polítiques per a un ús del sòl responsable, per protegir el territori i per fer una gestió de la mobilitat territorial coherent, pública i de qualitat.

ENTENEM QUE LA CATALUNYA QUE RESPECTA EL MEDI AMBIENT I EL PROTEGEIX NO ÉS LA CATALUNYA PARC TEMÀTIC

Quim Arrufat

I, a més, també a “evitar la tinença especulativa de solars sense usos específics i de terrenys rústics sense activitat productiva, amb un augment d'impostos i, si cal, amb expropiacions que garanteixin un ús social i públic d'aquests béns”.

En aquesta línia, el mes de juny de 2013 es va presentar la tercera moció en relació amb la necessitat d'adoptar mesures per reordenar el territori. Eren vuit punts que anaven des de suspendre els plans directores urbanístics per tal de revisar-los i adaptar-los a la nova conjuntura política fins a sotmetre a consulta prèvia i democràtica les actuacions que afectin el territori. També contemplaven convertir Incasòl en un “veritable banc públic de sòl urbà i urbanitzable”, i recollia temes relacionats amb el fet que la base imposable de l'impost sobre béns immobles (IBI) es fes a partir del valor real de l'immoble, així com impulsar els tràmits per aplicar la llei que permetria als ajuntaments un recàrrec de l'impost sobre els béns immobles en els habitatges buits o permanentment desocupats.

Finalment, un mes més tard, el Parlament aprovava, amb el suport d'ICV-EUiA, ERC, PSC i CiU, tres punts referents a aquesta qüestió en els quals es recollia una de les mesures proposades per la CUP-AE, la de “fixar la concurrència de competències urbanístiques entre la Generalitat i els ajuntaments per a garantir i reforçar la disciplina urbanística”.

BCN WORLD

GESTIÓ PÚBLICA EN BENEFICI D'INTERESSOS PRIVATS

Al setembre del 2012 el Govern d'Artur Mas presentava el projecte BCN World, un complex de casinos que havia d'afectar més de 30.000m² entre Vila-seca i Salou. El primer que requeria eren modificacions dins la Llei sobre centres recreatius turístics.

Les CUP del territori i la CUP-AE es van oposar des de l'inici al canvi de la llei i al projecte sencer, al·legant l'impacte devastador per al territori i la precarietat laboral a la qual portava el projecte. En aquesta línia, també va donar suport al Multireferèndum i a preguntar a la ciutadania si volia aquest macroprojecte.

Per fer front als canvis legislatius que no responien ni a les necessitats del territori ni a l'interès general, la CUP-AE va presentar un recurs al Consell de Garanties Estatutàries (CGE) per denunciar que la nova norma contravenia la Constitució i l'Estatut i que s'estava fent una llei ad hoc perseguint el model d'economia especulativa que havia portat el país a la crisi. Tanmateix el CGE es va limitar a demanar més concreció en la llei, però no la va tirar enrere. Per Isabel Vallet el dictamen emparava de forma parcial els dubtes que havia expressat la CUP-AE.

Tanmateix, en el debat de política general, el setembre de 2013, el Ple va aprovar seguir amb el projecte. I l'abril de 2014, CiU i PSC-PSOE van aprovar en seu parlamentària la llei que havia de permetre la construcció de BCN World.

Maig 2014.
Isabel Vallet.
Intervenció en el
debat sobre la llei
del BCN World.

CAMIONS A LA N-II

LA MOBILITZACIÓ VEÏNAL GUANYA LA PARTIDA

Durant molts anys els pobles de la zona de l'Empordà es van veure afectats per circulació de 4.000 camions al dia per la N-II, que creua diferents pobles per evitar l'AP-7.

A principis de 2013, després de la mort a la carretera d'una dona de la població de Bàscara, els veïns de la localitat van organitzar-se amb la plataforma Prou Camions a la N-II per posar fi a la situació. La seva primera acció va ser tallar la carretera, mobilització que van repetir en hores puntuals i durant vuitanta dies. La CUP-AE des del primer moment va donar suport al veïnat de Bàscara i dels pobles afectats i va participar de l'ocupació de la via en diverses ocasions. La mobilització es va articular des de la CUP de Girona i la CUP de Figueres.

Després de gairebé tres mesos de pressió directa, el Govern i el conseller de Territori i Sostenibilitat, Santi Vila, es van veure forçats a prohibir el trànsit de camions pesats per la N-II i obligar-los a passar per l'AP-7.

El conflicte a la N-II va treure a la llum el problema en l'ordenació del territori però la solució que es va aplicar per part del Govern va ser en benefici d'Abertis. Per la CUP la solució hauria de passar per aprofitar les vies existents que tenen capacitat suficient per suportar el trànsit, i així evitar la destrucció del territori, les molèsties i la perillositat al veïnat dels pobles afectats. Per l'organització independentista les autopistes catalanes a aquestes alçades ja no haurien d'estar concessionades a cap empresa.

NI VOLEM MÉS OBRES NI QUE S'INVERTEIXIN MÉS DINERS, NI QUE ES FINANCIN MÉS CONSTRUCTORES MENTRE HI HAGI VIES ALTERNATIVES QUE SÓN PRIVADES I NO HO HAURIEN DE SER, PERQUÈ LES OBRES JA ESTAN FETES

Quim Arrufat

#STOPPUJADES

MOBILITZACIÓ SOCIAL

El desembre de 2013 l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM) anunciava l'enèsim increment de tarifes del transport públic de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Immediatament es van convocar protestes coordinades en algunes estacions de metro que van acabar materialitzant-se en la plataforma Stop Pujades.

La CUP va participar de les mobilitzacions amb la seva militància i el suport i assistència dels diputats i la diputada. A més, des del faristol de la sala de premsa del Parlament es va explicar la situació i es va fer una crida a participar a les accions.

Per la via institucional, la CUP-AE va donar suport a una moció de ICV-EUiA que inicialment recollia les peticions d'Stop Pujades, un acord que va resultar un engany ja que a posteriori Iniciativa va pactar amb el Govern un text que es limitava a instar l'ATM a "reconsiderar a la baixa la pujada de tarifes". En aquest escenari l'ATM va reconsiderar no tocar res i el preu del bitllet es va quedar com estava. La CUP-AE va seguir donant suport a totes les mobilitzacions, fins a la darrera, que es va convocar a la parada de metro de Sagrera, a la qual també van assistir Isabel Vallet i Quim Arrufat. La jornada va incloure l'aturada de les dues línies de metro de l'estació i una assemblea.

El cas de TMB és delirant ja que l'organisme acull aproximadament sis-cents membres de l'equip directiu fora de conveni que pertanyen només a TMB, molts d'ells provinents d'ajuntaments on han governat (o governen) el PSC i ICV durant molts anys.

ATUREM EL FRACKING

ATEMPTAT MEDIAMBIENTAL

El conflicte sobre el *fracking* va començar amb la concessió per part de la Generalitat de Catalunya de llicències per a la investigació d'hidrocarburs "no convencionals", per tal d'aconseguir combustible fòssil.

Tot i posar en risc el medi ambient i la salut de la població els permisos permetien proves altament agressives sobre el territori, incloent un número indeterminat de pous per tal que les empreses valoressin posteriorment les possibilitats d'extracció.

La CUP-AE va participar a la comissió d'estudi sobre la fracturació hidràulica assessorada per la Plataforma Aturem el Fracking i va proposar compareixents. El setembre de 2013 el Parlament de Catalunya va aprovar una proposta presentada per la CUP-AE i ICV-EUiA que instava el Govern a prohibir legislativament el *fracking*, denegar formalment les sol·licituds Darwin i Leonardo, fer front a les prospeccions i explotacions que pogués imposar l'Estat que afectessin Catalunya i comprometre's a promoure el desenvolupament de les energies renovables.

El 2 de juliol de 2014 el Govern prohibia el *fracking*, tot i que el Tribunal Constitucional havia negat les competències al Govern per prendre aquesta decisió el 26 de juny. La CUP no només va vehicular la lluita contra la fracturació hidràulica des del Parlament. Les assemblees locals van participar als actes i mobilitzacions que es van fer als municipis afectats com a part de les plataformes que es van crear al territori, a les quals també es van afegir els diputats i la diputada.

AQUESTA PRÀCTICA [EL FRACKING] ÉS AGRESSIVA AMB EL CONSUM DE RECURSOS, INAPROPIADA PER SER CONSIDERADA UNA FONT POTENCIAL D'ENERGIA AUTÒCTONA I UNA GREU AMENÇA PER A LA PRESERVACIÓ DEL PAISATGE

Quim Arrufat

EL "NYAP MONUMENTAL" DE L'AVE

DESASTRE URBANÍSTIC A PREU D'OR

La construcció de la línia d'alta velocitat (AVE) al Principat creua dues ciutats: Vilafranca del Penedès i Girona. Dos municipis greument afectats urbanísticament per la línia de tren.

A Vilafranca, després de cinc anys d'haver acabat les obres, el pas de l'AVE és una rambla de ciment barrada amb tanques de què Adif, tot i ser l'empresa responsable, no s'ha fet càrrec. El veïnat viu ara en un barri dividit i l'ajuntament del municipi ha quedat endeutat amb més de 20 milions d'euros.

A Girona, després dels greuges i molèsties provocades en diversos barris de la ciutat i que Adif hagués menystingut el veïnat afectat, les vies es van inundar l'octubre de 2014, només tres anys després de la seva inauguració.

Els diputats i la diputada de la CUP-AE van denunciar aquesta situació al Ple i van preguntar nombroses vegades al president com es pot permetre que Adif creui dues ciutats i no es faci càrrec d'arreglar el desperfecte que hi provoca. A ambdós municipis, els regidors de la CUP van demanar de forma recurrent que els ajuntaments de Vilafranca i Girona i la Generalitat denunciessin Adif per incompliment dels acords tractats. Tot i les constants reivindicacions per solucionar el problema, al mes de juliol de 2015 no hi havia hagut resposta per part d'Adif i el Govern de la Generalitat semblava no voler prioritzar les reclamacions ni solucionar la situació.

EL SOBRECOST DE LES OBRES PÚBLIQUES

METRO LÍNIA 9 (BARCELONA)

La línia 9 del metro de Barcelona la va planificar l'últim Govern de Pujol al preu de 2.800 milions d'euros. El primer Govern del tripartit en va reformular la planificació, les prestacions, i el cost a 4.800 milions d'euros pel qual va ser adjudicada l'obra. Posteriorment, davant la necessitat de fer el pagament a terminis, el cost va ascendir a 7.000 milions d'euros. Tot i això, les obres es van aturar el 2014 per manca de diners públics. Per explicar la situació d'encariment, el conseller de Territori i Sostenibilitat, Santi Vila, va fer una compareixença a la Comissió de Territori i Sostenibilitat per explicar que el fet que no es pagués l'obra obligava l'administració a estar constantment renegociant el finançament, que ja era de 17.000 milions d'euros.

A preguntes del diputat de la CUP-AE Quim Arrufat a Vila sobre si el cost de l'obra podria acabar sent entre 20.000 i 25.000 euros, el responsable de mobilitat va reconèixer que el preu final seria aproximadament el que preveia Arrufat. Amb tot, el Govern paga més de 200 milions d'euros cada any a les concessionàries privades de la línia en concepte de no estar en funcionament.

EL CANAL SEGARRA- GARRIGUES

La infraestructura hidràulica a les comarques de la Noguera, la Segarra, el Pla d'Urgell, l'Urgell, el Segrià i les Garrigues es va iniciar el 2002. L'obra es va licitar a l'empresa privada Sacyr i es va pressupostar amb 1.100 milions d'euros. El 2014, amb l'obra encara per acabar, es preveia que el seu cost final seria del doble del previst inicialment. A més dels elevats costos, la sobredimensió del projecte i un informe de la Generalitat que parlava de la falta de viabilitat del projecte fan pensar si es va fer pensant en l'especulació que beneficia unes constructores més que no pas la pagesia.

MODEL ENERGÈTIC

126	PROJECTE CASTOR
127	SOBIRANIA ENERGÈTICA
128	MAT A GIRONA I A TARRAGONA
129	AIGÜES TER LLOBREGAT

PROJECTE CASTOR

EL TERRITORI EN MANS DE L'ESPECULACIÓ

El projecte Castor és un projecte frustrat d'emmagatzematge artificial de gas natural dins del terme municipal de Vinaròs que, per una banda, ha estat una desfeta per al territori i, per una altra, un cas més d'especulació privada amb suport públic. A finals del mes d'agost de 2013 van començar a fer-se les primeres injeccions de gas líquid en cavitats submarines, i els dos mesos següents es van detectar a la zona més de tres-cents terratrèmols. La mobilització veïnal de la Plataforma Ciutadana en Defensa de les Terres del Sénia, que va denunciar l'impacte en el territori i l'especulació, va aconseguir que s'aturés el funcionament de la planta. Aquesta aturada va significar el pagament d'una indemnització de 1.350 milions d'euros de l'Estat a l'empresa ACS, de Florentino Pérez, i que la ciutadania pot acabar pagant a la factura del gas. Si a això hi sumem els sobre costos de 500 milions d'euros que l'empresa ja havia sumat al projecte, el negoci de l'empresari va ser rodó.

En aquest context, des de la CUP es va denunciar la situació i des del primer moment, tant des del Parlament com des del territori, es va exigir la immediata paralització de les obres. El desembre de 2014 la CUP-AE va votar a favor de recórrer al Tribunal Constitucional la indemnització que se li va pagar a l'empresa.

El problema, segons la CUP, rau en model energètic que s'està promovent des de les institucions actualment, amb grans construccions faraòniques explotades per grans empreses privades i sense cap retorn a la ciutadania, quan el que cal és un model descentralitzat i que aposti per energies renovables.

**NI VOLEM EL PROJECTE CASTOR,
NI VOLEM PAGAR LA FACTURA DELS
INVERSORS ESPECULATIUS**

Quim Arrufat

SOBIRANIA ENERGÈTICA

CAP A UN MODEL D'AUTOABASTIMENT I RENOVABLE

El novembre de 2013 la CUP-AE presenta al Parlament una moció relativa al model energètic per a una sobirania real. El text recollia la necessitat de constituir un pacte nacional per tal de transformar el model energètic català i caminar cap a l'autoabastiment, tot potenciant "una cultura energètica de contenció, estalvi i eficiència, sota el prisma de la sostenibilitat" que possibiliti una completa sobirania energètica.

Al Ple del Parlament es van aprovar mesures com ara establir les bases per constituir un Pacte nacional per la sobirania energètica, que les administracions públiques es comprometessin a reduir un 25 per cent el consum d'energia abans del 2020, que s'establís una política de tarifes que afavorís els consums bàsics i que als consums sumptuaris se'ls apliqués un increment del preu o fer que l'accés a l'energia sigui tipificat com un dret fonamental. Però hi va haver punts importants que no es varen aprovar com, per exemple, la necessitat de tancar les centrals nuclears en un termini de deu anys. El Parlament no ho va aprovar i tot just es va posicionar per «afavorir la investigació en energies renovables i, especialment, en l'energia eòlica marina».

Un altre punt rebutjat va ser la demanda de crear una comissió d'estudi en la qual es debatés sobre el model de producció d'energia elèctrica «basada en la generació distribuïda descentralitzada renovable, l'estalvi i l'eficiència, amb l'objectiu d'aconseguir un model que possibiliti una completa sobirania energètica i sota el lideratge públic». Aquest punt –rebutjat per CiU, ERC, PP i Cs– va provocar crítiques des de la CUP-AE. Quim Arrufat va declarar que des de l'esquerra independentista «es vetllarà perquè en el marc del pacte nacional es puguin programar compareixences d'experts sobre la matèria».

MAT A GIRONA I A TARRAGONA

EL SECTOR ELÈCTRIC AL SERVEI DEL BENEFICI EMPRESARIAL

Catalunya està afectada per la línia de molta alta tensió (MAT), amb una de les parts al Pallars, una altra a les comarques del Camp i les Terres de l'Ebre, i amb la línia de les comarques gironines en procés la construcció. Aquesta macroinfraestructura va provocar una gran mobilització del territori en contra perquè, per una banda, destrueix el territori i, per una altra, atempta contra la salut pública, quan en realitat només està concebuda per a l'exportació d'excedent per part de les empreses de l'oligopoli elèctric que són les que fan el negoci.

**LA MAT ÉS UN PROJECTE CONSTRUÏT
SOBRE LA MENTIDA I CONTRA LA GENT**

Quim Arrufat

A nivell institucional, la primera vegada que es va plantejar la problemàtica al Ple del Parlament va ser dins la moció que va presentar la CUP-AE sobre sobirania energètica el novembre de 2013. En aquell moment es va visualitzar una majoria de la cambra en contra de la construcció de la MAT i del traçat proposat per l'Estat espanyol. Però, a la pràctica, el Govern no ha aturat les construccions i CiU no ha complert les promeses fetes de soterrament de la línia, incomplint tots els acords signats amb la Generalitat pel que fa a les distàncies de seguretat amb els nuclis urbans habitats i el respecte pel paisatge.

La CUP-AE s'ha mantingut ferma en el seu compromís, i ha donat suport a les accions que el moviment NO a la MAT ha dut a terme des de diferents plataformes al territori. Un exemple és el referèndum que es va fer a Santa Coloma de Farners, Riudarenes i Sils, a la Selva, on un «no» rotund de la població va deixar clara la postura de veïnes i veïns. Les CUP del territori van donar suport a la logística i organització de l'esdeveniment mentre que des del Parlament, en una de les compareixences setmanals davant dels mitjans, el diputat Quim Arrufat va fer una crida a la participació en el referèndum.

AIGÜES TER LLOBREGAT

EL ROBATORI LEGAL (O NO) DE L'AIGUA

A finals de l'anterior legislatura el Govern de CiU va iniciar els tràmits per privatitzar el servei bàsic de l'aigua. Va treure a concurs l'empresa pública Aigües Ter Llobregat (ATLL), que gestionava i subministrava l'aigua a la regió metropolitana de Barcelona. L'argument principal per vendre ATLL per un preu irrisori va ser que l'ens estava en situació d'endeutament.

**DIFÍCILMENT POT GOVERNAR-SE UN
PAÍS SI LA GESTIÓ I EL CONTROL DELS
NOSTRES RECURSOS NATURALS MÉS
ESSENCIALS SÓN A LES ORDRES DE LES
FLUCTUACIONS DELS MERCATS**

Isabel Vallet

La gestió del tripartit va permetre i afavorir l'endeutament d'ATLL, utilitzant l'agència de recurs financer fins a fer-la inviable. Aquesta situació va facilitar dues coses: per una banda, que CiU tingués interès a privatitzar el servei, i, per l'altra que s'implementessin repetitius augments del preu de l'aigua, convertint-la en un dels béns públics bàsics que més ha pujat en els darrers anys.

En el procés de privatització es varen detectar irregularitats protagonitzades pel mateix Govern. Presumptament Convergència hauria pactat prèviament amb una empresa la concessió del servei. Tanmateix, per justificar el concurs públic CiU va fer que participés una altra empresa que finalment va ser qui va guanyar la concessió tot i no voler-la i tot i no complir els requisits del concurs.

La CUP-AE va denunciar diverses vegades la situació i va presentar propostes de resolució per demanar que es retirés el procés de privatització de la companyia d'aigua així com que les estructures que gestionen els béns públics no puguin estar en mans d'empreses privades.

OCUPACIÓ

132

LLEI DE COOPERATIVES

En defensa del cooperativisme
Per una economia social i solidària

133

LLEI D'OCUPACIÓ

Servei d'Ocupació de Catalunya tocat de mort
Alternatives solidàries

134

ALTAVEU PER A LES LLUITES LABORALS

Panrico
Movistar

135

LLUITA DES DELS SERVEIS PÚBLICS

TMB
Bombers en lluita
SEM en lluita

LLEI DE COOPERATIVES

EN DEFENSA DEL COOPERATIVISME

El 6 de maig de 2014 el Govern va aprovar la Llei de cooperatives, amb un sector important del cooperativisme català en contra de la reforma. Des del Parlament, la CUP-AE va fer una esmena a la totalitat a un projecte de llei que suposava un retrocés i una clara aposta per la mercantilització i desdemocratització del món cooperatiu.

Persones referents del cooperativisme i de l'economia social i solidària varen comparèixer al Parlament per exigir que no es liberalitzés la cooperativa sinó que es cooperativitzés el mercat. Però el Govern no va escoltar aquestes demandes ni les crítiques de la CUP-AE. La llei que es va aprovar preveu, entre altres coses, canvis com permetre que els vots d'uns socis i sòcies valguin més que els d'altres, restringeix la llibertat d'associació federativa o acaba amb el retorn social dels excedents. Per això el diputat David Fernández va acusar el Govern en seu parlamentària de promoure una reforma que “desregula i liberalitza el sector”.

PER UNA ECONOMIA SOCIAL I SOLIDÀRIA

En el projecte polític de la CUP-AE, les persones han de ser el centre de l'economia per poder viure una vida que meresqui la pena ser viscuda. El mes d'abril de 2014 es va presentar una moció que recollia la necessitat d'iniciar els passos per implementar l'economia social i solidària a Catalunya, fent propostes que afectaven tant el model productiu del país, d'habitatge o el model educatiu per tal de fomentar relacions econòmiques més justes, democràtiques i participatives i trencar així amb la lògica capitalista i de mercantilització.

LLEI D'OCUPACIÓ

SERVEI D'OCUPACIÓ DE CATALUNYA TOCAT DE MORT

Entre el 2010 i el 2014 les retallades del Govern varen disminuir els pressupostos per al Servei d'Ocupació de Catalunya un 53%, amb més de 400.000 treballadores i treballadors afectats per expedients de regulació d'ocupació des de l'any 2008. En aquest context, el 18 de juny de 2015 l'aposta del Govern va passar per privatitzar el SOC, amb la nova Llei d'ordenació del sistema d'ocupació.

La diputada Isabel Vallet va fer una forta crítica a la política de privatització del SOC, amb l'externalització a empreses privades de tasques pròpies del servei, passant a mans d'agències de col·locació privades la intermediació laboral del país, la reducció d'un 15% de les treballadores i treballadors i la no-substitució en casos de baixa o jubilació. Una privatització greu en un context de destrucció d'ocupació, ERO i augment de la precarietat i de l'atur. La llei, en paraules de la diputada, “posa en el centre de la discussió les necessitats de les empreses i no les de les persones que busquen feina”.

ALTERNATIVES SOLIDÀRIES

La CUP-AE treballa per impulsar polítiques que facin possible el repartiment del treball i la riquesa, la visibilització dels treballs reproductius i de cures, contra la precarització de les condicions laborals i la recuperació dels drets dels treballadors i les treballadores. De cara la Cimera Econòmica i Social prevista –i suspesa– per al març de 2014 al Palau de Pedralbes, l'organització va preparar fins a quaranta-tres mesures polítiques d'acció directa necessàries. La quarantena de propostes estaven organitzades en sis àmbits: economia social, política laboral, política monetària i fiscal, economia productiva, política fiscal i pressupostària i sector públic.

ALTAVEU PER A LES LLUITES LABORALS

PANRICO

El novembre de 2013 les treballadores i els treballadors de Panrico van començar la vaga més llarga de la història recent del país. Des de la CUP-AE es va organitzar una reunió al Parlament i se'ls va fer costat en les convocatòries de premsa en què es va presentar una querrela criminal contra l'empresa i per denunciar la vulneració del dret de vaga. Des del grup del Parlament es van mantenir trobades a la seu del Departament de Treball i es van adreçar cartes al Departament d'Empresa i Ocupació per denunciar la vulneració del dret a fer vaga.

MOVISTAR

L'abril de 2015 les treballadores i treballadors que treballen per a empreses subcontractades per Movistar començaren una vaga per denunciar la precarietat laboral que viuen: jornades laborals de deu hores i set dies a la setmana per un sou de menys de 800€. A aquesta lluita, la CUP també hi va donar el seu suport. Al Parlament, el diputat David Fernández va qüestionar directament al conseller d'Empresa i Ocupació, Felip Puig, el silenci del Govern davant l'abús d'una multinacional amb milers de beneficis any rere any, que presta un servei públic i que té contractes amb la Generalitat de Catalunya, recordant-li que es tracta d'una mostra d'"anomia sociolaboral, una disfunció permanent i una excepcionalitat laboral continuada abusiva i empobridora que ens remet al nou mercat laboral".

ENS PODEN DIR QUÈ FARAN MÉS A PART D'ENVIAR-HI ELS MOSSOS O LAMENTAR QUE ES JUDICIALITZI EL CONFLICTE? SAP QUÈ HI DIU ALS PAQUETS DE DÒNUTS I DONETTES? QUE ESTÀ FABRICAT A SANTA PERPÈTUA DE LA MOGODA, I AIXÒ ÉS MENTIDA, MENTIDA!

Quim Arrufat

LA LLUITA DES DELS SERVEIS PÚBLICS

TMB

L'acomiadament d'Andreu de Cabo, treballador de Transports Metropolitans de Barcelona, va provocar protestes i vagues per la seva readmissió. Els diputats i la diputada van fer preguntes per escrit i al Ple sobre l'opacitat de la gestió de TMB, pels sis-cents tres membres de l'equip directiu fora de conveni i per la lluita dels drets laborals dels treballadors i les treballadores. En una de les preguntes, la diputada Isabel Vallet va demanar al conseller Santi Vila la dimissió del president i el vicepresident de TMB, Joaquim Forn i Dídac Pestaña, per malversació de cabals públics.

BOMBERS EN LLUITA

La lluita dels bombers va denunciar les retallades imposades en el model d'extinció d'incendis a Catalunya. Les protestes van arribar fins al Parlament el 10 de juny de 2013. El diputat David Fernández va donar suport i va dialogar amb els bombers que protestaven a l'exterior del Parlament, i va mediar davant la Comissió d'Interior per la detenció d'un bomber de 63 anys, que finalment va ser alliberat.

SEM EN LLUITA

L'octubre de 2013 representants del Servei d'Emergències Mèdiques van contactar amb la CUP per tractar problemes i irregularitats en el servei i per la reducció del 10% del sou a la plantilla. La CUP-AE va plantejar al Ple la necessitat de garantir transparència del servei i el compliment dels estàndards de qualitat del SEM, i es va aprovar la inspecció arran de tots els casos que s'havien denunciat per poca qualitat i per casos associats al narcotràfic. Es van aprovar deu de les vint-i-dues propostes presentades per la CUP-AE gràcies a la pressió de diverses organitzacions.

SANITAT

138	PACTE NACIONAL DE SALUT
139	CIGAS I
140	CONCLUSIONS DE LA CIGAS
141	DERIVACIONS DE L'HOSPITAL CLÍNIC I SAGRAT COR
142	PRIVATITZACIÓ A VILADECANS
143	CONSORCI SANITARI DE LLEIDA
144	JORNADES DE SANITAT
145	CONTRA RETALLADES I PRIVATIZACIONS
146	NO MARXIS SENSE HORA
147	APUNTS Gratuitat dels medicaments Exclusió sanitària Tancament de les urgències

PACTE NACIONAL DE SALUT

RETALLAR PER PRIVATITZAR I PRIVATITZAR PER ENRIQUIR-SE

El Pacte nacional de salut va néixer el maig de 2013 en paral·lel a la decisió de crear la Comissió d'Investigació sobre la Gestió de l'Àmbit Sanitari (CIGAS). Cal entendre'l com un esforç que va fer la conselleria de Boi Ruiz per rentar la cara a un model de cohabitació públic i privat que té com a mode de funcionament promocionar i enriquir la sanitat privada afavorint determinades empreses que sovint deriven en corrupteles.

La CUP-AE va assistir a la primera reunió del pacte en la qual es van explicar els treballs previstos i els eixos de debat, i també que es basaria en el Pla nacional de salut. Així, s'assumien com a intocables els principis fundacionals del model sanitari: la cohabitació pública i privada, la descentralització territorial i l'autonomia de gestió. A més, el Govern va decidir que al pacte hi hauria també la patronal sanitària i que en gestionaria els continguts ESADE.

Davant aquesta situació la CUP-AE, amb el suport de la Coordinadora Laboral de Centres Sanitaris de Catalunya (CLSC), va retirar-se del pacte el juliol de 2013 tot denunciant que la possibilitat de debatre sobre la idoneïtat del model plenament públic enfront mixt no estava sobre la taula. La convocatòria de premsa es va fer donant veu a portaveus de diferents hospitals, que van posar de manifest com a la pràctica es retallen recursos als centres sanitaris públics mentre es manté i augmenta la compra d'activitat sanitària als centres privats.

A partir d'aquí, la CUP-AE va decidir treballar en un pacte de salut alternatiu que va acabar transformant-se en les Jornades de Sanitat dels PPCC.

Juliol 2013.
Isabel Vallet.
Explicació dels motius de la sortida de la CUP del Pacte nacional de salut.

COMISSIÓ D'INVESTIGACIÓ EN LA GESTIÓ DE L'ÀMBIT SANITARI (CIGAS) I

FARSA PÚBLICA

El primer que va haver de fer la CUP-AE va ser denunciar el vet de vint-i-cinc compareixents a la comissió que havia de servir per esclarir irregularitats. La CIGAS es va centrar en quatre casos:

Cas Consorci Hospitalari de Catalunya i el Grup Serhs, protagonitzat per Ramon Bagó, que es va enriquir a costa de contractacions no sempre formalitzades de forma lícita amb hospitals vinculats al Consorci de Salut i Social de Catalunya (CSC) i el Grup Serhs.

Cas Innova, en el qual tant Josep Prat -director general d'Innova, president de l'Institut Català de Salut i membre del consell d'administració de l'empresa privada USP- com Carles Manté -director del Servei Català de Salut entre 2004 i 2006- van cobrar sobresous de 68.000 i 150.000 euros anuals. El hòlding Innova també va dur a terme retribucions a alts directius sense justificar, contractacions sense concurs públic, renovació ininterrompuda de contractes i procediments financers dubtosos.

Cas Hospital de Sant Pau i de la Santa Creu, en el qual es van detectar irregularitats en el sobrecoast del nou edifici, la gestió de dues de les tres fundacions i les contractacions fictícies a alts directius.

Cas Consorci del Maresme i la Selva, protagonitzat per Xavier Crespo, diputat de CiU, que tot i deixar de ser gerent de la Corporació de Salut del Maresme i la Selva (CSMS) va seguir cobrant de la corporació 3.000 euros mensuals. Durant el 2005 Crespo va cobrar 52.275 euros il·legalment.

CONCLUSIONS DE LA CIGAS

LA SOCIOVERGÈNCIA SANITÀRIA PACTA EL SILENCI

Per la CUP-AE va quedar clar que el model sanitari català està dissenyat per afavorir els interessos privats en detriment dels interessos col·lectius i de la sanitat pública.

El model es caracteritza per considerar la salut com una mercaderia i la sanitat com un nínxol de negoci rendible per explotar, així com per l'endogàmia present en l'alta direcció dels centres públics i privats, ocupats per les mateixes persones, alimentats per les portes giratòries.

En el procés de la CIGAS es va demostrar l'adjudicació de contractes a empreses que són propietat de les mateixes persones que estan al capdavant dels ens públics, la contractació d'amics i familiars per ocupar càrrecs públics i el repartiment indiscriminat i descarat de diners mitjançant dietes i comissions per conceptes no justificats.

Un seguit de males pràctiques i de confusionisme d'interessos públics i privats que no responen a casos aïllats sinó que deriven del funcionament mateix del sistema sanitari. I així va quedar demostrat amb el tancament en fals de la comissió, un final silenciós i vergonyós pactat entre els partits que han governat els últims trenta anys: PSC-CiU.

Per la CUP-AE, la CIGAS va ser una gran farsa. El Parlament se'n va rentar les mans mirant cap a una altra banda. Els partits, per la seva banda, van demostrar ser la cooperació necessària per seguir privatitzant la sanitat i seguir enriquint-se amb els diners públics.

LES CONCLUSIONS JA S'HAVIEN REDACTAT ABANS DE COMENÇAR I ES VA PERDRE UNA OPORTUNITAT PER DEPURAR RESPONSABILITATS EN LA GESTIÓ QUE S'HA FET EN L'ÀMBIT SANITARI

Isabel Vallet

DERIVACIONS DE L'HOSPITAL CLÍNIC I SAGRAT COR

MODEL PRIVATITZADOR

Dins la informació que el Departament de Salut va proporcionar a la Comissió d'Investigació sobre la Gestió de l'Àmbit Sanitari (CIGAS), la CUP-AE va detectar uns documents de l'Hospital Clínic que van obrir l'escàndol de derivació i drenatge de recursos entre l'Hospital Clínic i el Sagrat Cor, propietat de Capio -ara IDC Salut-, de titularitat privada.

El presumpte cas de corrupció descobert era una porta giratòria entre la gestió pública i la privada, protagonitzat per Raimon Belenes, un dels subdirectors de l'Hospital Clínic. En temps del tripartit Belenes va signar el conveni d'aliança estratègica -que suposava la derivació de pacients i recursos econòmics en grans quantitats al Sagrat Cor- i mesos després va cessar del seu càrrec a l'hospital públic per assumir el càrrec de director de comunicació al Sagrat Cor, propietat d'IDC Salut, empresa sanitària privada.

Davant aquesta situació, l'octubre de 2013 la CUP-AE va presentar una denúncia a la fiscalia antifrau i va fer públiques totes les informacions aconseguides per tal de visibilitzar les males pràctiques dutes a terme durant el Govern del tripartit.

Fer pública aquesta informació va ser el detonant perquè professionals i usuaris i usuàries de l'Hospital Clínic reprenguessin mobilitzacions en contra el tancament de quiròfans i llits, i per fer front a l'augment de les derivacions de pacients al Sagrat Cor, accions a les quals la CUP-AE va participar.

Octubre de 2013.
CUP-AE.
Denúncia sobre les portes giratòries entre el Clínic i Capio

PRIVATITZACIÓ A VILADECANS

HOSPITAL PÚBLIC EN VENDA

El cas de l'Hospital de Viladecans és un cas emblemàtic de com es fan els processos de privatització en l'àmbit sanitari. A mitjans de 2013 el comitè d'empresa de l'hospital de Viladecans va contactar amb la CUP-AE, davant d'informacions sobre la intenció de rebaixar la qualificació del centre per passar a ser un "hospital lleuger". D'aquesta manera, estava previst que el gruix de l'activitat més complexa l'assumiria el centre sanitari de gestió privada de Sant Boi.

Gracies a la pressió veïnal, la conselleria de Salut va haver de retirar el projecte ja que a nivell institucional es van aprovar algunes resolucions a favor de mantenir l'Hospital de Viladecans de segon nivell i aturar les derivacions a l'hospital de Sant Boi, a les quals la CUP-AE va donar suport.

Tot i les resolucions preses a la cambra el febrer de 2014, des de l'Hospital de Viladecans es van tornar a posar en contacte amb la CUP-AE per comunicar que només quatre mesos després dels acords, la Generalitat havia transferit l'atenció oftalmològica -que afectava 125.000 persones- a l'Hospital de Sant Boi, que a la vegada havia venut l'atenció a la clínica privada Institut Català de la Retina de Barcelona.

Així doncs, tot i les decisions del Parlament les derivacions no es van aturar. La CUP-AE va continuar fent preguntes al Ple per forçar el Govern a posicionar-se i mostrar com es desobeixen les decisions de la cambra.

**AL PARLAMENT S'APROVEN MOLTES COSES
QUE NO ES PORTEN A LA PRÀCTICA O
QUE DIRECTAMENT ES DESOBEIXEN PER
AFAVORIR INTERESSOS PRIVATS**

Isabel Vallet

CONSORCI SANITARI DE LLEIDA

#DIVENDRESBLANC

El Consell de Govern del 25 de febrer de 2014 va decidir crear un consorci per unificar centres sanitaris de Lleida pertanyents a l'Institut Català de la Salut (ICS): l'Hospital Santa Maria, l'Hospital de Tremp i l'Institut de Recerca Biomèdica de Lleida. Amb aquesta acció el Govern pretenia desmembrar l'ICS i permetre l'entrada de capital privat.

El Consorci Sanitari de Lleida obeïa a l'estratègia pensada en l'època del tripartit d'esquarterar l'ICS en consorcis per fer centres competitiu i regir-los pel dret privat, allunyant així el control democràtic dels recursos públics. Els seus estatuts evidenciaven la finalitat privatitzadora de l'ens, com va denunciar la CUP-AE en les al·legacions presentades.

La Marea Blanca de Lleida va organitzar mobilitzacions contra el Consorci Sanitari de Lleida i a favor de la sanitat pública com la recollida de 38.575 signatures i aturades cada divendres als centres sanitaris.

El debat sobre el futur de la sanitat lleidatana va arribar al Parlament el març de 2014, però només es va aconseguir obrir un diàleg per avaluar el projecte entre col·lectius, usuaris, professionals dels centres sanitaris i les direccions dels hospitals de Lleida. Isabel Vallet va participar-hi per posar llum a la farsa del procés de diàleg aprovat al Parlament.

Finalment, el juny de 2015, davant la pressió social, CiU va decidir parar temporalment el procés i va reconèixer que el projecte no tenia el suport de les entitats del territori.

**EL DESMEMBRAMENT DE L'ICS EN
DIFERENTS ENTITATS DE GESTIÓ
AUTÒNOMA POT OBRIR LA PORTA AL FET
QUE AQUESTES UNITATS SANITÀRIES LES
GESTIONIN TERCERS, SUBJECTES A DRET
PRIVAT**

Isabel Vallet

JORNADES DE SANITAT

NOU MODEL SANITARI ALS PAÏSOS CATALANS

Les Jornades de Sanitat es van dur a terme el 22 de febrer de 2014 amb la voluntat de reflexionar sobre com construir un model sanitari de gestió, titularitat i provisió públic als Països Catalans. Hi van participar treballadores i treballadors de la sanitat, activistes, veïnes i veïns, entitats i plataformes diverses. També es va comptar amb la presència de ponents internacionals de Veneçuela i Cuba per exposar models sanitaris alternatius al model sanitari capitalista.

La trobada es va estructurar en tres eixos: com ha de ser el model de gestió per poder garantir una sanitat veritablement pública, equitativa, universal i de qualitat; quins determinants socials de classe i de gènere queden desatesos en l'actual sistema sanitari; i quines són les alternatives de sistemes sanitaris arreu del món que fan realitat el dret a la salut.

Com a eina prèvia a les jornades, es va publicar un diari monotemàtic sobre sanitat als Països Catalans del qual es van repartir gratuïtament 100.000 exemplars al territori. També es va publicar el llibre *El Preu de la salut. Interessos, classe i model sanitari*, editat per l'Espai Fàbrica, en el qual van participar més de trenta persones del sector.

Les Jornades de Sanitat van ser un èxit absolut i van comptar amb la participació de gairebé tots els col·lectius afectats. Això va afavorir la creació de noves xarxes de suport i unitat popular, que van servir per nodrir de contingut i aprofundir en l'acció política i el discurs de la CUP-AE al Parlament.

Febrer 2014.
Espai Fàbrica.
'El preu de la sanitat'.

CONTRA RETALLADES I PRIVATIZACIONS

EL MODEL D'EXCEL·LÈNCIA ÉS UNA MENTIDA

La CUP-AE iniciava l'any 2014 presentant una moció per denunciar la vulneració del dret a la salut que s'estava patint a Catalunya. El document s'organitzava en vint-i-dos punts que recollien les demandes, mesures i necessitats bàsiques per fer front a les conseqüències socials resultants de les retallades i les privatitzacions en matèria de sanitat.

Per la CUP-AE la política de retallades sistemàtiques i perllongades en sanitat, així com el tancament de serveis, suposava –i suposa– no només la violació d'un dret fonamental com és la protecció i cura de la salut, sinó també la promoció de la sanitat privada.

Amb la moció, l'organització de l'esquerra independentista va denunciar la retallada del 20% del pressupost sanitari, l'augment de les llistes d'espera, la reducció de les intervencions quirúrgiques, la derivació a centres privats i la disminució del servei de centres d'atenció primària que anteriorment funcionaven 24 hores al dia, així com la infradotació a l'atenció primària. També va posar de manifest la reducció de la cartera de serveis, la introducció del repagament dels medicaments i el retrocés en l'accés als medicaments. En definitiva, la pèrdua de drets en matèria sanitària per a les classes populars.

La CUP-AE va posar a la palestra la política sistemàtica de laminació dels serveis públics implantada al Principat i exemplificada de manera exemplar en els serveis sanitaris.

El mes de febrer de 2014 el Ple del Parlament emetia finalment els acords que recollien quatre dels vint-i-dos punts defensats per la CUP-AE.

NO MARXIS SENSE HORA

SI ENS ROBEN LA SANITAT, ENS RETALLEN LA VIDA

A finals de 2013 es va detectar que la conselleria de Salut estava tergiversant les llistes d'espera i invisibilitzant l'impacte en la salut que tenien les retallades, evitant que el conseller Boi Ruiz hagués de donar explicacions.

El mètode consistia en, després d'una visita mèdica, deixar els pacients pendents d'una trucada per concertar la nova cita per tal que aquestes persones no quedessin registrades oficialment enlloc i no computessin per a les llistes d'espera.

Per fer front aquesta situació, el febrer de 2014 la CUP-AE va posar en marxa una campanya nacional al voltant de sis eixos temàtics entre els quals es va destacar el de les llistes d'espera. Amb el lema "No marxis sense hora. Hi tens tot el dret" es pretenia fer pedagogia i conscienciar la ciutadania del dret a sortir del metge amb una propera hora de visita si era necessària.

La CUP-AE va fer tasques d'acompanyament als pacients afectats i va donar suport a la recollida de queixes, que van ser presentades al Síndic de Greuges.

El febrer de 2014 es va aconseguir una victòria institucional i el reconeixement del greuge del Departament de Salut a la ciutadania, ja que el Parlament va aprovar quatre punts que recollien part de les propostes de la moció que va presentar la CUP-AE sobre sanitat amb relació a la transparència en la informació i el control de la gestió sanitària.

Febrer 2014.
**Grup de treball de
Sanitat de la CUP.**
Vídeo informatiu
de la campanya No
marxis sense hora.

APUNTS

GRATUITAT DELS MEDICAMENTS

Arran d'una moció presentada per la CUP, el Parlament va garantir la gratuïtat dels medicaments, fent esment especial al cas de persones amb dificultats econòmiques.

EXCLUSIÓ SANITÀRIA

Aquest aspecte es va començar a tractar arran d'un reial decret espanyol que deixava fora de l'atenció sanitària a tots els nens sense papers. En aquest sentit, la CUP va visitar alguns hospitals autogestionats organitzats per garantir l'accés universal a la salut. A nivell institucional va pressionar perquè es garantís l'hospitalització de tothom que ho requerís. La pressió exercida pels espais i entitats d'acompanyament a les persones desateses va ser determinant per a l'aprovació d'una sèrie de punts amb l'objectiu que cap persona quedés excloua de l'atenció sanitària.

TANCAMENT DE LES URGÈNCIES

Les retallades als centres d'atenció primària van produir tancaments en llocs com Caldes de Montbui, Mataró o la Guineueta, sobretot, en les urgències nocturnes. Diverses plataformes van sorgir per evitar o revertir aquesta situació i van protagonitzar tancades d'usuaris, usuàries i professionals als centres afectats.

La CUP-AE va participar a les xerrades i accions fent d'altaveu de les reivindicacions de les plataformes per la reobertura de les urgències nocturnes, dels serveis tancats dels CAP i per posar fi al problema crònic de la infradotació de l'atenció primària. D'altra banda, Isabel Vallet va demanar al Ple parlamentari la reobertura de les urgències nocturnes dels centres i la restitució de tots els serveis i personal eliminats o reduïts, però no es va aconseguir l'aprovació de la cambra.

3

PARTICIPACIÓ DES DEL CARRER

Capítol 3

La tasca que ha fet la CUP-Alternativa d'Esquerra al Parlament no es pot entendre sense tenir en compte tot el bagatge existent, sobretot en l'àmbit municipal, i alhora totes les xarxes teixides i totes les experiències col·lectives existents. En aquest sentit, la representació de la CUP-AE al Parlament, els diputats i la diputada, s'ha nodrit del treball, els comentaris, les crítiques, les aportacions i els exemples de múltiples moviments socials i populars.

Però a banda del paper clau d'aquests espais de reflexió, mobilització o lluita en la legislatura closa, sobretot pensem que aquests espais són clau alhora de bastir un país. És a dir, més enllà de la tasca institucional o parlamentària, i més enllà que la CUP-AE hagi intentat aprendre de tots ells, aquests espais mereixen una referencialitat i un reconeixement i per això els hem volgut demanar que ens facin arribar la seva opinió, la seva visió i les seves crítiques, també, sobre el pas pel Parlament.

Aquest apartat, per tant, presenta veus imprescindibles per explicar què hem estat, veus que ens ajuden a posar un mirall de realitat a una tasca política que, necessàriament, ha de valorar-se més enllà d'àmbits interns o orgànics. Entenem que la valoració que es pugui fer d'aquesta primera legislatura al Parlament ha de ser col·lectiva, i aquestes veus en són una mostra.

És imprescindible, per tant, agrair a totes les entitats que han volgut participar del llibre, així com també sumar l'agraïment a aquelles que han declinat ser-hi, per motius diversos, però amb qui igualment ens uneix un lligam de confiança mútua.

Entitats, veus, lluites de diferents àmbits, de diferents racons del país, de diferent mida i estratègia d'intervenció política. Veus que són part de la riquesa del teixit social i polític, i amb qui cal seguir treballant per fer possibles els objectius mutus.

ARRAN

www.arran.cat

ARRAN es constitueix el juliol de 2012 de la unió de Maulets, la CAJEL i diversos col·lectius locals amb la ferma voluntat d'organitzar i mobilitzar el jovent independentista i revolucionari en una sola organització de joves de l'Esquerra Independentista. Neix amb la convicció d'esdevenir una eina aglutinadora útil per al jovent d'arreu dels Països Catalans en la lluita per l'alliberament nacional, social i de gènere del nostre poble.

L'entrada de la CUP-AE al Parlament permet vehicular tota la informació a la qual es pot tenir accés des del Parlament cap als moviments populars d'arreu del territori, socialitzar el nostre discurs i alhora dóna l'oportunitat al conjunt del moviment de l'esquerra independentista de visualitzar-se, tot i que aquesta visualització ha estat menor del que ens esperàvem.

D'aquesta manera, la creació del Grup d'Acció Parlamentària com a òrgan per gestionar l'activitat parlamentària ha brindat l'oportunitat de gestionar entre totes l'acció que es realitza dins de la institució. En aquest hi participen l'oficina tècnica parlamentària, les assemblees territorials de la CUP, els grups de treball –plantejats de tal manera que són oberts a qualsevol col·lectiu, persona, sigui o no militant de la CUP, fet que trobem molt encertat– i les diferents organitzacions que van donar suport a la CUP-AE. En aquest sentit, la nostra aposta anava dirigida perquè aquest grup tingués poder de decisió pròpia i malauradament això no va poder ser; tanmateix, valorem positivament que les aportacions fetes des d'Arran, quasi sempre dirigides a denunciar la repressió cap al jovent que lluita, hagin estat acollides i dutes a terme.

VALOREM POSITIVAMENT QUE LES APORTACIONS FETES DES D'ARRAN, QUASI SEMPRE DIRIGIDES A DENUNCIAR LA REPRESSIÓ CAP AL JOVENT QUE LLUITA, HAGIN ESTAT ACOLLIDES I DUTES A TERME

Al nostre entendre ha estat encertat focalitzar la feina dels diputats a vehicular les demandes dels diferents sectors en lluita (sobretot en tres eixos: el procés sobiranista, la sanitat i la repressió), denunciar el model actual i realitzar combat ideològic en el si de les comissions parlamentàries i alhora realitzar propostes concretes per tal de mostrar que una altra manera de fer, amb la situació actual, és possible.

ASSEMBLEA DE DOCENTS DE LES ILLES BALEARS

www.assembleadocentsib.blogspot.com.es

L'Assemblea de Docents de les Illes Balears és una assemblea de treballadors de l'ensenyament, tant públic com privat concertat, que neix davant la necessitat d'autoorganització dels docents de manera directa, democràtica i participativa, per tal de plantar cara a la política educativa del Govern balear i del Govern espanyol. Com a ens autònom agafa forma el maig de 2013 quan planteja unes demandes que es convertiran en l'eix bàsic de la plataforma reivindicativa de la vaga indefinida de l'inici del curs 2013-14.

Tot i tenir present que el Parlament de Catalunya no incideix directament sobre la política educativa que s'aplica a les Illes Balears, la intervenció dels parlamentaris de la CUP-AE a l'hemicicle va servir en el seu moment com una eina important d'extensió del conflicte més enllà del nostre àmbit, de foment de la solidaritat i d'altaveu no només de la nostra causa, sinó de la nostra lluita. La CUP ha dut la nostra caixa de resistència al Parlament, ha explicat la situació del nostre sistema educatiu i s'ha fet ressò de la nostra organització assembleària posant-la en el context de les lluites populars arreu dels Països Catalans i d'Europa.

Alhora, la presència dels parlamentaris al carrer també ha estat per nosaltres un element tan important com les intervencions al Parlament. Hem pogut tenir entre nosaltres, en diverses mobilitzacions, la presència dels parlamentaris de la CUP, bé en alguna de les manifestacions històriques o bé davant els jutjats en el judici a les encausades per haver ocupat la conselleria d'Educació el mes de maig del 2012. Una presència militant, gens postissa, sense protagonismes, molt en sintonia amb l'esperit que ha mogut la nostra assemblea.

LA INTERVENCIÓ DELS PARLAMENTARIS DE LA CUP A L'HEMICICLE VA SERVIR EN EL SEU MOMENT COM UNA EINA IMPORTANT D'EXTENSIÓ DEL CONFLICTE MÉS ENLLÀ DEL NOSTRE ÀMBIT, DE FOMENT DE LA SOLIDARITAT I D'ALTAVEU NO NOMÉS DE LA NOSTRA CAUSA SINÓ DE LA NOSTRA LLUITA

ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA

www.assemblea.cat

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) és una organització de base transversal i unitària que té com a objectiu la independència de la nació catalana per mitjans democràtics i pacífics. Compta amb més de cinc-centes assemblees territorials arreu del país i una cinquantena d'assemblees sectorials i exteriors, formades per desenes de milers de persones que treballen desinteressadament per la llibertat col·lectiva.

Des de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), compartim amb la CUP l'objectiu d'una Catalunya independent. Una Catalunya que disposi de les eines d'un Estat per poder construir un país nou, un país millor.

L'ANC som una organització profundament transversal, formada per gent molt diversa a la qual ens uneix un sol objectiu: aconseguir una majoria social inqüestionable favorable a la independència. Per això, per la nostra pròpia estructura, se'ns fa difícil opinar sobre la feina que una determinada força política ha dut a terme al Parlament.

Tot i així, des de l'ANC creiem que la feina feta per la CUP-AE al Parlament durant els dos darrers anys ha estat fidel al programa electoral amb què aquesta formació es va presentar a les darreres eleccions. Aquesta simple constatació és molt important, perquè allò que hauria de ser una constant en totes les forces polítiques –el compliment dels seus programes electorals– malauradament, per uns o altres condicionants, no acostuma a ser habitual.

Des de l'ANC voldríem destacar l'acord aconseguit entre les forces parlamentàries sobre la data i la pregunta de la consulta, primer, i durant el procés cap al 9-N, després. Valorem molt positivament l'esforç que la CUP va fer per poder arribar a un consens amb les altres formacions polítiques. Creiem que posar els interessos del país per sobre dels interessos legítims de cada partit és el camí correcte que ens ha de conduir a l'assoliment de l'objectiu comú.

CREIEM QUE LA FEINA FETA PER LA CUP AL PARLAMENT DURANT ELS DOS DARRERS ANYS HA ESTAT FIDEL AL PROGRAMA ELECTORAL AMB QUÈ AQUESTA FORMACIÓ ES VA PRESENTAR A LES DARRERES ELECCIONS

ASSEMBLEA NO A LA MAT DE GIRONA

www.noalamatgirona.wordpress.com

L'objectiu principal de l'assemblea No a la MAT de Girona és que la MAT mai entri en funcionament. Per aconseguir-ho l'entitat utilitza totes les vies possibles, tant les legals com les de desobediència civil. El col·lectiu ha fet talls de carreteres, concentracions per impedir les expropiacions forçoses i accions com la del soterrament d'un cotxe a Fellines per evitar la construcció d'una torre d'alta tensió.

La relació de la CUP amb la lluita contra la MAT ha estat visible pràcticament des que es va crear la Plataforma No a la MAT de Girona. La CUP ha estat present en totes les accions que ha organitzat la plataforma perquè en forma part.

Tot i això, en el temps que fa que la CUP-AE és al Parlament pensem que es podria haver incidit més en aquest tema i haver fet que el Govern de Mas en parlés, ja que s'omplen la boca parlant d'independència però eviten parlar d'independència energètica i de dependència a una multinacional espanyola com es la Red Eléctrica Española (REE). En aquest context remarquem que ens hauria agradat que la CUP-AE mostrés una posició més ferma.

En el tema de la MAT, la CUP-AE hauria de continuar estant present a tot el que s'organitza, però d'una manera més activa. Cal dir que des que al setembre es va activar la lluita contra la MAT amb accions com la del soterrament del cotxe a la torre 66 o els embidonaments a la Gran Via de Girona del passat 6 de març per protestar contra les expropiacions forçoses del segon tram, la lluita ha tornat a agafar força i diverses organitzacions com ara Jaeden- Salvem l'Empordà, l'Associació de Naturalistes de Girona, la Xarxa per la Sobirania Energètica, o AlarMAT, entre d'altres, amb l'assemblea No a la MAT de Girona i la CUP hem format una plataforma anomenada "Desmuntem l'estafa elèctrica, desmuntem la MAT". Per acabar, agraïm tot el que la CUP ha fet pel tema de la MAT, però amb una mirada una mica crítica pensem que ha de millorar la seva presència a les accions. Fins que no s'aturi la MAT la lluita seguirà viva.

AGRAÏM TOT EL QUE LA CUP HA FET PEL TEMA DE LA MAT, PERÒ, AMB UNA MIRADA UNA MICA CRÍTICA, PENSEM QUE HA DE MILLORAR LA SEVA PRESENCIA A LES ACCIONS

ATUREM EL FRACKING

www.aturemfracking.wordpress.com

Entitat creada el novembre de 2012 per defensar-se de les agressions que en aquell moment suposaven els permisos per investigar la viabilitat de la fractura hidràulica al nostre país. Després ha treballat per aconseguir la prohibició d'aquesta tècnica a Catalunya. Tot i haver-ho aconseguit, hi ha el perill que la legislació estatal invalidi l'autonòmica.

Com a plataforma nascuda a partir d'una problemàtica concreta hem tingut relació amb totes les formacions polítiques presents al Parlament de Catalunya. És evident la nostra intencionalitat d'incidir en el marc legislatiu, però des de la Plataforma Aturem el Fracking fem política des de fora dels partits. Agraïm a la CUP-AE el fet d'haver-nos facilitat l'accés a la Comissió d'Estudi dels Permisos de Prospecció i Explotació d'Hidrocarburs no Convencionals per mitjà de Fracturació Hidràulica i a l'ajut rebut per part de les seves diputades i del seu equip tècnic. Entenem que les formacions polítiques han de ser permeables a les entitats que treballen en el dia a dia les problemàtiques concretes arreu del país, i la CUP-AE ha estat una eina magnífica que ens ha facilitat l'accés al Parlament.

Des de la Plataforma Aturem el Fracking no fem valoracions estrictament polítiques de lloança o descrèdit de la feina dels partits. Senzillament confirmem que la CUP ha col·laborat de manera activa a frenar la tècnica del *fracking* a Catalunya i li volem mostrar el nostre sincer agraïment.

AGRAÏM A LA CUP EL FET D'HAVER-NOS FACILITAT L'ACCÉS A LA COMISSIÓ D'ESTUDI DELS PERMISOS DE PROSPECCIÓ I EXPLOTACIÓ D'HIROCARBURS NO CONVENCIONALS PER MITJÀ DE FRACTURACIÓ HIDRÀULICA I L'AJUT REBUT PER PART DE LES SEVES DIPUTADES I DEL SEU EQUIP TÈCNIC

AUTOBUSOS DE TRANSPORTS METROPOLITANS DE BARCELONA (COS)

www.costb.wordpress.com

La Coordinadora Obrera Sindical (COS) és una organització sindical nascuda el 1987 que lluita per la defensa i millora dels interessos dels treballadors i les treballadores. La secció d'autobusos de TMB uneix professionals del transport que defensen que aquest sigui públic, de qualitat i accessible per a tothom. Fa feina en la denúncia del malbaratament de recursos públics per part de la direcció de l'empresa i com s'està duent una política de retallades dels serveis d'autobús, alhora que s'encareix el preu per viatjar per la ciutat.

En el nostre cas, la CUP-AE al Parlament ens ha ajudat a obtenir informació sobre les condicions de la direcció de Transportes Metropolitanos de Barcelona (TMB) que durant anys ens ha estat, i ho continua sent, negada. Això sí, els tempos de la institució estan fets per ser lents i carregosos, descoratjant les diferents peticions. Alhora també hem pogut comprovar que, malgrat la suposada potestat que tenen els diputats i diputades de rebre informació, aquesta en molts casos és selectiva i parcial. Per tant, segons la nostra experiència, el Govern de la Generalitat no actua de manera transparent. I no podem dir que ens sorprengui.

CREIEM QUE LA CUP HAURIA D'INTENTAR TRENAR MÉS SOVINT EL FORMALISME I LA "BONA" EDUCACIÓ QUE IMPOSEN LES REGLES MARCADES AL PARLAMENT

A un nivell més general, veiem l'actuació de la CUP com a amplificadora de lluites, demandes i conflictes que existeixen contra el poder que ens governa. La seva presència al Parlament –encara que limitada per l'estructura de la institució– ha aconseguit a vegades trencar el silenci mediàtic. Per altra banda, creiem que la CUP-AE hauria d'intentar trencar més sovint el formalisme i la "bona" educació que imposen les regles marcades en el Parlament. Els polítics professionals haurien d'escoltar més sovint el llenguatge i les formes que s'utilitzen quan la gent està prenent una cervesa en un bar o quan es participa en una mobilització.

Valorem molt positivament quan la CUP s'ha desmarcat del papanatisme oficial com, per exemple, en l'homenatge al franquista Adolfo Suárez. Només sent nosaltres mateixos es poden defensar les coses tal com són.

CAN RUTI DIU PROU

www.canrutidiuprou.blogspot.com.es

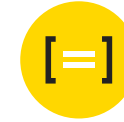
Can Ruti diu Prou és una plataforma constituïda per usuaris i professionals de la sanitat pública. Treballa i defensa la sanitat pública de qualitat, universal i equitativa per preservar el dret a la salut del conjunt de la societat. S'oposa al deteriorament progressiu del sistema sanitari ja sigui perjudicant els interessos de la població com precaritzant la situació laboral de la plantilla.

La nostra relació amb la CUP-AE al Parlament ha estat sobretot a través de la comissió d'investigació en sanitat, on hem pogut traslladar qüestions que afecten els professionals sanitaris. Durant tot el temps de col·laboració, ens ha sorprès gratament la capacitat d'integració de diferents col·lectius sense considerar requisit la militància política, així com l'obertura literal de la porta del Parlament. Valorem molt positivament la capacitat de fer accions concretes, com ara la campanya sanitària «Si ens roben la Sanitat, ens retallen la Vida», de la qual hem participat activament. I és que la CUP entén igual que nosaltres que part del problema és el model sanitari català, que evoluciona cap a la privatització i facilita la corrupció.

Per denunciar aquesta situació, però també per aportar-hi alternatives, vam participar en unes jornades obertes per construir un Pla nacional de salut alternatiu. En aquestes jornades es van posar de manifest les carències i controvèrsies del sistema públic-concertat actual.

El Grup de Treball en Sanitat de la CUP-AE s'ha esforçat per aglutinar sectors en lluita, professionals dels sectors, fins i tot regits per diferents convenis; a més de sindicats, plataformes de treballadors, de veïns, d'usuaris i malalts. Ara, amb l'aparició de noves formes polítiques que volen treballar en el mateix sentit que la CUP, caldrà prioritzar els punts d'unió en l'atomització pro sanitat pública, deixant de banda les diferències.

VALOREM MOLT POSITIVAMENT LA CAPACITAT DE FER ACCIONS CONCRETES, COM ARA LA CAMpanyA SANITÀRIA «SI ENS ROBEN LA SANITAT, ENS RETALLEN LA VIDA»

CENTRE INTERNACIONAL ESCARRÉ PER A LES MINORIES ÈTNiques I LES NACIONS

www.ciemen.org

El CIEMEN és una associació amb quaranta anys d'història dedicada a la producció de coneixement, la lluita pel reconeixement i la solidaritat envers els drets col·lectius dels pobles. A nivell internacional ha estat promotor de la Conferència de Nacions Sense Estat d'Europa (CONSEU), de la Declaració Universal dels Drets Lingüístics i de la Xarxa Mundial pels Drets Col·lectius dels Pobles. A nivell nacional ha estat promotor de la Crida a la Solidaritat, la CAL o la Plataforma pel Dret a Decidir.

Actualment el Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i les Nacions reconeix en la CUP cinc coincidències estratègiques: la convicció que el procés d'independència passarà, amb molta probabilitat, per una necessària fase de desobediència i d'insubmissió, tant popular com institucional, a la legalitat estatal i autonòmica; l'imprescindible protagonisme dels moviments socials en el procés d'autodeterminació; la defensa dels Països Catalans com a marc nacional i la promoció de la seva construcció política; la defensa dels drets col·lectius dels pobles a Europa i arreu del món com a base fonamental de la democràcia, de la pau i del desenvolupament humà, i el foment d'unes relacions internacionals que reconeixen i es reconeixen en els actors socials, culturals i polítics que en tot el planeta lluiten pel reconeixement dels drets col·lectius de llurs pobles.

ACTUALMENT EL CIEMEN RECONeix EN LA CUP CINc COINCIDÈNCIES ESTRATÈGiques: LA CONVICCIó QUE EL PROCÉS D'INDEPENDÈNCIA PASSARÀ, AMB MOLTA PROBABILITAT, PER UNA NECESSÀRIA FASE DE DESOBEDIÈNCIA I D'INSUBMISSIó, TANT POPULAR COM INSTITUCIONAL, A LA LEGALITAT ESTATAL I AUTONòMICA [...]

Tant en l'àmbit nacional com en l'internacional el CIEMEN troba en la CUP una aliança ferma en aquestes cinc qüestions. L'actual procés d'independència a Catalunya, instàncies com Som Països Catalans o la Xarxa Mundial pels Drets Col·lectius dels Pobles en són exemples ben recents. Benvinguda, doncs, la CUP.

COMITÈ DE SUPORT ALS I LES TREBALLADORES DE PANRICO

A cura de Josep Lluís del Alcázar Fabregat, militant de Lluita Internacionalista (membre de la CUP-AE i del Comitè de suport als i les treballadores de Panrico)¹

El 13 d'octubre de 2013 l'assemblea de treballadores de Panrico de Santa Perpètua de Mogoda decidia començar una vaga indefinida per reclamar el pagament de les nòmines pendents i refusar el principi d'acord per a l'ERO que la direcció de l'empresa havia assolit amb UGT i CCOO. La vaga va ser la més llarga dels darrers quaranta anys.

La vaga acabava després de vuit mesos de lluita contra el fons d'inversió Oaktree, representat, primer, per Joan Mas (germà del president de la Generalitat) i, després, per Gila. En contra, també, de les direccions d'UGT i CCOO, disposades a pactar l'ERO. UGT el va signar. CCOO va quedar atrapat entre el pacte i el moviment assembleari dels i les treballadores que ratificaven la vaga per "0 acomiadaments, 0 rebaixes salarials".

Calia convertir la lluita en un problema social i polític per acabar amb la impunitat empresarial i imposar a la Generalitat mesures contra ella. Per això calia trencar l'aïllament que pretenien CCOO i UGT. I no eren sols, perquè reflectien les posicions d'ICV, des de la CONC, i d'EUiA, encapçalant el comitè d'empresa. L'assemblea de treballadores i el comitè de suport van ser les eines per mantenir la vaga i trencar l'aïllament: campament, caixa de resistència, piquets per aturar els camions, xerrades, signatures, manifestacions i concentracions... Tot i això, no es va aconseguir el suport d'altres organitzacions sindicals i polítiques per omplir els carrers, malgrat que si Panrico guanyava es trencava la impotència davant dels ERO i es recuperava la democràcia obrera per enfrontar la burocràcia.

En aquest aïllament va ser molt valuós el paper del grup parlamentari de la CUP-AE. La recepció dels comitès al Parlament, amb la carta a Puig per la vulneració del dret de vaga o l'escrit per les amenaces als vagues; l'acompanyament en la presentació del judici contra Gila per difamació o en el ple interpellant Felip Puig. Va ser l'únic altaveu dels i les treballadores des de dins les institucions.

La vaga ha acabat. L'empresa ha imposat un ERO i ha començat els acomiadaments. La lluita segueix.

¹En el moment de contactar amb el comitè de vaga de Panrico la vaga ja s'havia acabat, motiu pel qual el comitè de vaga com a tal ja no existia. Tanmateix s'ha considerat important i necessària la seva participació en aquest llibre a títol personal.

COORDINADORA D'ASSOCIACIONS PER LA LLENGUA CATALANA

www.cal.cat

La Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana (CAL) va néixer el 21 d'abril de 1996 amb la voluntat de fer un treball de xarxa entre associacions i persones d'arreu del país al voltant de tres grans objectius: garantir un futur digne per a la nostra llengua, acabar amb el menysteniment de la nostra cultura i reclamar el reconeixement de la unitat i l'oficialitat de la llengua catalana en tot el seu territori, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó.

Sense cap dubte la presència parlamentària de la CUP-AE ha estat molt positiva en el panorama polític català. Al nostre parer, la feina feta —debats, comissions, rodes de premsa— amb tan sols tres parlamentaris mostra una dedicació i un esforç extraordinari que cal agrair des del punta de vista polític.

El tarannà expressiu —sobretot del David Fernández i del Quim Arrufat— ha representat una onada d'aire fresc en les intervencions parlamentàries, tant per la seva profunditat, àmplia i coherent en la diagnosi que viu el país, com en l'àmbit social i el nacional, amb la perspectiva de visualitzar la problemàtica de la nació sencera: de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó.

LA FEINA FETA —DEBATS, COMISSIONS, RODES DE PREMSA— AMB TAN SOLS TRES PARLAMENTARIS MOSTRA UNA DEDICACIÓ I UN ESFORÇ EXTRAORDINARI QUE CAL AGRAIR DES DEL PUNT DE VISTA POLÍTIC

En un altre sentit, el posicionament de la CUP-AE en les primeres votacions sobre el procés sobirista ha estat poc entenedor. A mesura que ha avançat la legislatura, creiem que s'ha anat assimilant que el procés era força complex i que calia fugir de certs plantejaments, legítims però radicals, en pro de cercar majories parlamentàries per no entorpir el procés.

Pensem que en l'actual procés cap a l'estat propi es necessiten majories parlamentàries significatives i que les diferents opcions ideològiques o els diferents matisos haurien de formar part del nou escenari esdevingut un cop la declaració d'independència estigui consolidada i entrem a formar part d'un país normal i sobirà.

COORDINADORA EN DEFENSA DE LA SANITAT PÚBLICA DE MATARÓ I EL MARESME

www.maresmesanitat.org

La Coordinadora en Defensa de la Sanitat Pública de Mataró i el Maresme és un moviment popular, integrat per organitzacions, sindicats, associacions veïnals i usuàries de la sanitat pública. Es va constituir la primavera de 2011 com a resposta a les retallades al servei català de sanitat pública perpetrades pel Govern de la Generalitat.

La Coordinadora en Defensa de la Sanitat Pública de Mataró i el Maresme valorem la tasca de la CUP-AE al Parlament de Catalunya en defensa de la sanitat pública com a molt positiva. Destaquem el treball fet per la diputada Isabel Vallet en la denúncia del projecte VISC+, un projecte que vol vendre el nostre historial sanitari a les farmacèutiques, asseguradores, empreses de tecnologia sanitària, prestadores de serveis sanitaris privats o a empreses de recursos humans. En aquest capítol hem de referenciar també la denúncia del que suposaria el Consorci Sanitari de Lleida, un nou pas cap a la privatització encoberta de la sanitat pública.

DESTAQUEM EL TREBALL FET PER LA DIPUTADA ISABEL VALLET EN LA DENÚNCIA DEL PROJECTE VISC+, UN PROJECTE QUE VOL VENDRE EL NOSTRE HISTORIAL SANITARI A LES FARMACÈUTIQUES

També creiem que s'ha de recalcar la tasca de la CUP-AE per denunciar els diversos casos de corrupció dins del sistema sanitari públic, sent el cas d'Innova el més gran i greu. Una feina feta no des d'una retòrica demagògica, sinó aportant dades i documents que han demostrat que darrere les retallades sempre s'han amagat els interessos de desmantellar i privatitzar la sanitat pública.

Dins de l'àmbit comarcal, les assemblees locals de la CUP i les dues Crides de Premià de Mar i de Dalt sempre han donat suport a les convocatòries que ha impulsat la Coordinadora i s'han mostrat sempre receptius a les demandes de col·laboració, com ara en la presentació de mocions en diversos plens municipals de pobles del Maresme.

FRONT D'ALLIBERAMENT GAI DE CATALUNYA

www.fagc.org

El Front d'Alliberament Gai de Catalunya (FAGC) es va crear l'any 1975 i des d'aleshores treballa per la lliure expressió de la sexualitat i de l'homosexualitat en tots els àmbits de la societat. La història del FAGC és també la història del Moviment per l'Alliberament LGTB a Catalunya. Actualment el FAGC és un dels impulsors de la Llei contra la LGTBfòbia, aprovada pel Parlament de Catalunya el 2 d'octubre de 2014, una llei pionera al món que pot ser el principi de la fi de la impunitat homòfoba.

Amb el grup parlamentari de la CUP-AE hem creat un enllaç permanent de coordinació al voltant dels drets i llibertats LGTB. L'eina principal han estat les preguntes parlamentàries adreçades al Govern a petició nostra que ha formalitzat la CUP-AE i destinades a demanar explicacions al Govern sobre casos de LGTBfòbia i la vulneració de drets fonamentals.

ELS I LES DIPUTADES HAN D'ESTAR AL SERVEI DE LES LLUITES I ANHELS DE LA CIUTADANIA, TAL COM HO FAN A LA CUP, PER TRANSFORMAR LES REIVINDICACIONS EN REALITATS

En el cas de la mort del company Juan Andrés Benítez a mans dels Mossos d'Esquadra hem treballat conjuntament amb la CUP-AE demanant explicacions al Govern, fent seguiment del cas a la Comissió d'Interior i visibilitzant el tema a l'hemicicle per part del diputat David Fernández. El cas de la batuda al bar La Bata de Boatiné ha estat un altre cas en el qual s'ha controlat el Govern per exigir responsabilitats.

Tanmateix, la feina més important ha estat aconseguir la Llei contra la LGTBfòbia i actualment la seva implementació.

En aquest sentit, la feina del grup parlamentari de la CUP-AE ha posat a l'abast del nostre col·lectiu la política institucional fent d'altaveu de les nostres reivindicacions. Entenem que els i les diputades han d'estar al servei de les lluites i anhels de la ciutadania, tal com ho fan a la CUP per transformar les reivindicacions en realitats.

GRUP DE TREBALL EN DEFENSA DE LA SANITAT PÚBLICA DE TARRAGONA

Twitter: @SanitatTGNPubli

El col·lectiu es va engagar el maig de 2013 i té com a objectius denunciar les retallades pressupostàries a la sanitat pública; aturar i revertir el procés privatitzador de la sanitat, l'externalització de serveis i la fragmentació de l'ICS; vetllar per la transparència dels ingressos i despeses a tots els àmbits de la salut; lluitar per un sistema sanitari públic i acabar amb la transferència de diners públics a entitats privades que fan negoci amb la salut.

El Grup de Treball en Defensa de la Sanitat Pública de Tarragona valorem positivament la feina feta per la CUP-AE al Parlament. Volem destacar dues qüestions que per a nosaltres són fonamentals. La primera és el paper que va jugar a la comissió d'investigació de sanitat, ja que malgrat que es tractava d'una farsa en la qual regnava un pacte de silenci, la CUP-AE va posar sobre la taula totes les mentides i estafes que s'han comès les darreres dècades, sense embuts.

La segona és la decisió de ser el primer grup que va abandonar el Pacte nacional de la salut. Ho considerem una mostra de coherència i valentia davant d'un pacte que no només no qüestionava el model sanitari de cohabitació publicoprivada, sinó que el reforçava.

A més, volem destacar la metodologia seguida per la CUP-AE en l'àmbit de sanitat, a l'hora de construir discursos i de portar temes candents al Parlament. Diverses persones del nostre col·lectiu participen del grup de treball de sanitat que té la CUP. Ha estat a partir d'aquest grup que hem construït conjuntament els discursos i hem engatgat campanyes, que no només s'han quedat en intervencions al Parlament sinó que s'han traslladat al carrer. Considerem que aquesta manera de fer és lloable i imprescindible, no només pel seu tarannà participatiu i assembleari, sinó perquè facilita les sinergies que es generen entre persones de diferents col·lectius en defensa de la sanitat pública, persones de diversos àmbits i territoris.

SER EL PRIMER GRUP QUE VA ABANDONAR EL PACTE NACIONAL DE SALUT [...] HO CONSIDEREM UNA MOSTRA DE COHERÈNCIA I VALENTIA

INTERNATIONAL COMMISSION OF EUROPEAN CITIZENS (ICEC)

www.europeancitizensdecide.eu

L'ICEC és una plataforma paneuropea creada a partir de la xarxa internacional establerta al 2009 des de la Comissió Internacional de la Coordinadora Nacional de la Consulta sobre la independència de Catalunya. Es tracta d'un equip internacional dinàmic que ha sabut sumar els moviments i organitzacions més populars d'Escòcia, Flandes i altres a favor de l'exercici del dret universal d'autodeterminació.

Vam coincidir amb la CUP preparlamentària el 2009, en la coordinadora nacional i en les assemblees a nivell municipal arreu del territori amb motiu de l'autorganització popular del referèndum sobre la independència de la nació catalana. La predisposició de la gent de la CUP al diàleg, la seva actitud proactiva, la seva perseverança a portar a la pràctica la voluntat de la gent per votar sobre la independència, i a fer-ho de manera transversal i apartidista –tot i que les seves preferències no eren sempre recollides–, feia palès un tarannà com a col·lectiu polític diferent del dominant.

Amb l'entrada de la CUP-AE al Parlament, multitud de lluites populars pugen al faristol en unes samarretes que alhora qüestionen posicionaments individuals sobre una societat marcada pels estàndards estètics *mainstream*. Els diputats de la CUP-AE fan el paper de transmissors i allò que s'explica amb dificultats com a 'vot crític' és conseqüència de la difícil tasca que tenen per fer encabir d'una peça les decisions polítiques d'un col·lectiu assembleari dins d'una operativa dominada per uns mecanismes que no sorgeixen d'aquesta cultura política.

El contingut social que defensa la CUP, fet des de l'independentisme no nacionalista en el marc d'uns desacomplexats Països Catalans, potser no sempre aconsegueix suficient espai mediàtic, però de ben segur que omple un espai real i necessari per assolir aquests Països Catalans independents i socialment justos que volem i que des de l'ICEC expliquem internacionalment.

AMB L'ENTRADA DE LA CUP AL PARLAMENT, MULTITUD DE LLUITES POPULARS PUGEN AL FARISTOL EN UNES SAMARRETES QUE ALHORA QÜESTIONEN POSICIONAMENTS INDIVIDUALS SOBRE UNA SOCIETAT MARCADA PELS ESTÀNDARDS ESTÈTICS MAINSTREAM

JUSTA REVOLTA

www.justarevolta.blogspot.com

Justa Revolta és un col·lectiu feminista de Sabadell que va néixer el 2003 i que lluita per acabar amb les desigualtats socials derivades del patriarcat i del capitalisme. El seu àmbit d'acció és Sabadell i es coordina amb altres col·lectius feministes del Vallès i dels Països Catalans. Forma part del Moviment Popular de Sabadell (MPS).

Des del dia de les eleccions del 2012 la CUP-AE ha estat una organització aliada amb les lluites feministes. El 25 de novembre de 2012 no només eren les eleccions, també era el Dia internacional contra les violències masclistes, i aquell dia David Fernández va lluir l'adhesiu de Justa Revolta amb el lema de campanya "25-N també és el dia contra les violències de gènere".

EL DISCURS DE LA DIPUTADA ISABEL VALLET VA REFORÇAR LA POSTURA DEL FEMINISME ANTICAPITALISTA A LA CAMBRA

El desembre del 2013, quan el PP va presentar l'Avantprojecte de llei de l'avortament, en un atac contra el dret al propi cos de les dones, el discurs feminista es va sentir al Parlament de Catalunya quan Isabel Vallet va reivindicar el dret a l'avortament lliure i gratuït, i va deixar clar que "la dona decideix, l'Estat ho garanteix, i la societat hi dona suport".

L'elaboració de la Llei d'igualtat va ser una altre punt de trobada de la CUP-AE i el moviment feminista, tant en la creació de documents com pel fet de convidar una companya de Justa Revolta a fer una compareixença al Parlament. El discurs de la diputada Isabel Vallet va reforçar la postura del feminisme anticapitalista a la cambra, deixant clar que és impossible aconseguir la igualtat sota un sistema que és intrínsecament injust.

D'aquesta manera considerem que la relació de la CUP amb el moviment feminista dels Països Catalans i amb Justa Revolta ha servit per fer arribar els discursos feministes allà on fins ara només s'hi escoltaven peticions d'igualtat formal entre dones i homes.

LAFEDE.CAT-ORGANITZACIONS PER LA JUSTÍCIA GLOBAL²

www.lafede.cat

Lafede.cat-Organitzacions per la justícia global és una xarxa que agrupa 116 entitats i promou l'acció col·lectiva de les entitats afiliades. Lafede.cat treballa activament per aconseguir la justícia social i l'eradicació de les desigualtats a tot arreu, a d'altres llocs del món i a casa nostra, mitjançant la cooperació al desenvolupament, la defensa i promoció dels drets humans, i el foment de la pau.

Lafede.cat té com a un dels objectius principals influir en la presa de decisions en pro de la justícia global. En els moments de crisi sistèmica actuals és molt important pensar i actuar amb consciència global. Conèixer la situació de molts països que, des de fa anys, viuen les desastroses conseqüències del sistema establert i les nostres responsabilitats, i també les propostes i alternatives de moltes organitzacions i xarxes internacionals.

AGRAÏM ESPECIALMENT LA CONSTÀNCIA EN LA DENÚNCIA DEL DESMANTELLAMENT DE LES POLÍTIQUES PÚBLIQUES DE FOMENT DE LA PAU, DRETS HUMANS I DESENVOLUPAMENT

El nostre treball d'incidència pública i política implica l'elaboració de propostes i posicionaments basats en la defensa dels drets humans, en el seu sentit més ampli. És per això que el seguiment del Govern i de les institucions de representació de la ciutadania formen part de la tasca diària de Lafede.cat. Treballem per una acció i una presència responsables de Catalunya al món, perquè la justícia global sigui present als debats parlamentaris i perquè aquests debats es tradueixin en resolucions i compromisos concrets. En aquest sentit, valorem molt l'interès demostrat pels i les membres del grup parlamentari de la CUP-AE per la política internacional, tant a dins com a fora de la institució parlamentària, i també la seva predisposició i escolta activa. En relació amb la seva activitat parlamentària, agraïm especialment la constància en la denúncia del desmantellament de les polítiques públiques de foment de la pau, drets humans i desenvolupament, i la receptivitat a les nostres propostes per a l'elaboració de la Llei d'acció exterior.

²Antiga Federació Catalana d'ONG per la Pau, els Drets Humans i el Desenvolupament

PLATAFORMA EN DEFENSA DE L'EBRE

www.ebre.net

La Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE) és un moviment social nascut el setembre de l'any 2000 a partir de l'aprovació del Plan Hidrológico del Ebro (PHE) per part del Partit Popular. Aquest moviment està en contra dels transvasaments, se centra en el riu Ebre, que és el seu àmbit d'actuació, i demana una nova manera de fer la política hidràulica a l'estat espanyol.

La defensa de la terra on es viu, del seu patrimoni i dels seus recursos naturals és l'objectiu fonamental de la Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE). Preservar el bon estat ecològic del riu Ebre, un riu que travessa les Terres de l'Ebre –però que és patrimoni de tots els catalans i de la resta de ciutadans del planeta–, és bàsic per a les nostres terres, perquè el riu és l'eix vertebrador i el recurs natural més important del nostre territori.

**PER LA CUP PRESERVAR AQUEST
ESPAI NATURAL [EL DELTA DE L'EBRE]
ÉS TAN FONAMENTAL COM PER A
NOSALTRES**

El tram final d'aquest riu, el delta de l'Ebre, declarat recentment Reserva de la Biosfera, és una de les tres zones humides més importants de la Mediterrània i gaudeix de quasi totes les figures legals de protecció existents: Ramsar, ZEPa, LIC Red Natura 2000. La lluita per protegir aquest espai és el que ens ha portat a col·laborar amb la CUP-AE al Parlament català, on hem tingut la seva ajuda sempre que l'hem necessitada, perquè per la CUP preservar aquest espai natural és tan fonamental com per a nosaltres.

Un altre punt de coincidència de la PDE amb la CUP és que tots dos moviments fem de l'assemblea la base fonamental de la presa de decisions a l'hora de fer accions o de marcar la línia a seguir. És per tota aquesta coincidència d'objectius en defensa de la terra i de funcionament dels dos moviments que sempre ens hem trobat molt còmodes treballant junts.

PLATAFORMA EN DEFENSA DE L'HOSPITAL DE VILADECANS

www.defensemhvcics.blogspot.com.es

La Plataforma en Defensa de l'Hospital de Viladecans i de la Sanitat Pública (PDHV) va néixer a mitjans del 2011 com a resposta a la decisió del Departament de Salut de traspassar l'autonomia de gestió de l'Hospital de Viladecans al de Bellvitge. Es coordina a través d'un grup promotor format per representants d'associacions de veïns, la junta de personal de l'hospital i agrupacions cíviques. L'entitat també és oberta a la participació ciutadana.

El juliol de 2013 la CUP va ser un dels partits polítics que va firmar el Comunicat en Defensa de l'Hospital de Viladecans. Més d'un centenar d'entitats, associacions, agrupacions, partits polítics i sindicats van signar el document contra l'anunci del Govern de la Generalitat de traspassar el nivell II de complexitat clínica del nostre hospital a l'hospital privat-concertat de Sant Boi. Aquesta acció va ser un punt d'inflexió i va promoure la instauració d'aliances cíviques estratègiques.

**SEMPRE QUE HA ESTAT NECESSARI LA
CUP ENS HA TINGUT EN COMPTE I HA
ESTAT AL NOSTRE COSTAT**

Des de la PDHV hem dut a terme diverses manifestacions, hem generat material informatiu, hem realitzat acampades, marxes, *performances* i notes de premsa, entre altres accions. Amb els recursos limitats amb els quals comptem, a la PDHV treballem per vigilar i reaccionar davant dels moviments de l'administració quan actua en detriment de la sanitat pública i en particular de l'Hospital de Viladecans. També treballem per intentar revertir els desperfectes patits al nostre hospital de referència.

Durant els poc més de quatre anys de vida de la PDHV, hem establert aliances precioses amb persones i entitats també preocupades pel futur del seu hospital i de la sanitat pública catalana en general. Ha estat en aquest recorregut que vam conèixer la diputada Isabel Vallet i el militant Dídac Prat, de la CUP, que van venir a buscar-nos i van estendre la seva mà per poder mantenir la lluita de l'hospital. Sempre que ha estat necessari la CUP ens ha tingut en compte i ha estat al nostre costat.

SECCIÓ SINDICAL D'EMERGÈNCIES (COS)

www.emergenciescos.wordpress.com

La secció sindical de la Coordinadora Obrera Sindical (COS) a emergències sorgeix l'any 2012 entre el col·lectiu de personal laboral adscrit a la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments de la Generalitat de Catalunya. És una candidatura sindical formada per operadors de sala de control de Bombers de la Generalitat. Es crea per donar a la representació sindical una base assembleària i portar les reivindicacions laborals i professionals a tots els àmbits possibles.

Des de la COS Emergències vam valorar molt positivament el suport que ens va donar la CUP-AE des del Parlament. Moltes vegades es fa molt difícil que una petita lluita professional que afecta un col·lectiu determinat arribi a transcendir l'àmbit concret. En el nostre cas es tractava tant d'una reivindicació laboral com professional. Es pretenia implantar un nou programari informàtic per a la gestió de les emergències just a l'inici de la campanya forestal d'estiu, el moment de més feina al Cos de Bombers. Curiosament aquest va ser un projecte pressupostat quan ICV-EUiA ostentava el Departament d'Interior, però s'havia d'aplicar sota el nou Govern de CiU. En aquest sentit tant els partits del tripartit com CiU hi tenien algun interès, i només una organització com la CUP podia plantejar la batalla sense rèmores. Per complicar la qüestió es tractava d'una adjudicació força opaca i concedida a l'empresa armamentística Indra.

Tot aquest afer es va portar a la Comissió d'Interior i com en altres casos hi va haver un efecte dominó, en el qual tots els partits rebutjaven les responsabilitats i manifestaven oposar-se a aquests plans. Per al col·lectiu poder fer transcendir una lluita local fins a l'àmbit parlamentari va ser molt significatiu i va comportar una victòria parcial, ja que va aconseguir aturar els plans del departament. En tota aquesta qüestió la CUP-AE es va implicar molt, i de cara al futur creiem que cal consolidar grups de treball en tots els àmbits laborals perquè es pugui aprofundir en moltes qüestions concretes.

PODER FER TRANSCENDIR UNA LLUITA LOCAL FINS A L'ÀMBIT PARLAMENTARI VA SER MOLT SIGNIFICATIU

SINDICAT D'ESTUDIANTS DELS PAÏSOS CATALANS (SEPC)

www.sepc.cat

El Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans és l'organització estudiantil de l'esquerra independentista. Treballa amb voluntat d'esdevenir l'eina de totes les estudiants dels Països Catalans per a la seva autoorganització, formació i presa de consciència en la defensa dels seus drets com a estudiants i persones. Fa feina per la construcció d'un marc educatiu dels Països Catalans, des d'una òptica d'esquerres.

Quan es va plantejar l'entrada de la CUP-AE al Parlament el novembre del 2012 vam veure com s'obria la finestra als moviments socials i a tots els col·lectius en lluita. I sobretot a nivell d'educació s'obria l'escletxa del discurs dels grans sindicats i es feia palesa la feina feta des de la base i des de l'òptica de l'esquerra rupturista.

A nivell estructural i orgànic, el discurs educatiu de la CUP s'ha construït en el grup de treball d'educació de la CUP, a partir del qual, davant la necessitat de donar resposta als diferents atacs rebuts tant des del Govern central com des del Govern de la Generalitat, la feina i la dedicació a nivell d'educació han estat molt contundents i actives durant els dos últims anys. Perseguint l'equilibri entre el discurs format en el si de l'esquerra independentista i el dels altres col·lectius actius en la lluita d'àmbit educatiu, el nostre objectiu ha estat construir una resposta forjada des de l'òptica de la unitat popular.

Més enllà de l'àmbit educatiu, compartim un objectiu comú: treballar per l'alliberament nacional dels Països Catalans des de les aules de tot el territori així com crear un teixit popular que sigui capaç de donar resposta als successos que s'esdevindran properament.

DAVANT LA NECESSITAT DE DONAR RESPOSTA ALS DIFERENTS ATACS REBUTS TANT DES DEL GOVERN CENTRAL COM DES DEL GOVERN DE LA GENERALITAT, LA FEINA I LA DEDICACIÓ A NIVELL D'EDUCACIÓ HAN ESTAT MOLT CONTUNDENTS I ACTIVES DURANT ELS DOS ÚLTIMS ANYS

SINDICAT DE TREBALLADORES I TREBALLADORS DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ

www.stepv.intersindical.org

STEPV va nàixer dels moviments assemblearis de professorat que compartien una forta vocació unitària, pluralista, participativa i democràtica. És el sindicat majoritari de l'ensenyament des de les primeres eleccions sindicals. En 2002 va impulsar la constitució de la Intersindical Valenciana com a sindicat de classe, nacional, feminista, autònom, assembleari, internacionalista, que lluita per la normalització plena del català i pels nostres drets nacionals.

El nostre sindicat manté una relació fluida amb la CUP. Una de les nostres primeres accions va ser mantenir una reunió amb el grup parlamentari per intercanviar informació i, el que és més important, fixar les bases per a una col·laboració futura. En la reunió hi vam participar la Intersindical Alternativa de Catalunya, l'STEI – Intersindical de les Illes Balears i la Intersindical Valenciana, sindicat amb qui tenim establerta una carta de relacions.

El nostre sindicat té com àmbit d'actuació el País Valencià. Aquest fet no ha estat un impediment per a treballar amb el grup parlamentari de la CUP-AE en diversos assumptes com ara l'educació, la llengua i els drets nacionals i socials.

Valorem positivament que la presència al Parlament no haja suposat l'abandonament del treball a les lluites i als moviments socials sinó que haja estat justament tot el contrari: la CUP continua estant molt present a tot arreu i està sent la veu de les treballadores i treballadors i dels moviments que treballen per a transformar la societat. Aquest fet és molt important perquè és una nova forma de fer política a la qual, dissortadament, no estàvem acostumades.

Una de les prioritats per al futur passa per acabar amb les polítiques neoliberals que s'estan aplicant des dels diferents governs. Per això, considerem que cal seguir treballant en tots els àmbits, també el Parlament, per aconseguir-ho.

LA CUP CONTINUA ESTANT MOLT PRESENT A TOT ARREU I ESTÀ SENT LA VEU DE LES TREBALLADORES I TREBALLADORS I DELS MOVIMENTS QUE TREBALLEN PER A TRANSFORMAR LA SOCIETAT

SOM PAÏSOS CATALANS

www.sompaisoscatalans.cat

Som Països Catalans és un organisme de construcció nacional, una entitat sense ànim de lucre que treballa per al reconeixement de la territorialitat dels Països Catalans, la defensa del català, i que impulsa i acompanya iniciatives, campanyes o nous organismes que tinguin com a objectiu l'articulació i vertebració del país en els més diversos àmbits de treball, especialment aquells que neixen des dels moviments populars.

Els Països Catalans són una realitat tossuda que es nega a desaparèixer. Per això el salt de la CUP al Parlament de la Comunitat Autònoma de Catalunya (CAC) pot suposar un impuls al reconeixement del marc nacional de les catalanes i catalans. Treballar des d'aquest Parlament obre portes i altaveus a un discurs que fins ara estava soterrat, i no pas perquè les classes populars no pensessin en clau de país. La CUP-AE hauria d'aprofitar la seva presència al Parlament per fer propostes nacionals en termes polítics i des de la normalitat.

LA CUP HAURIA D'APROFITAR LA SEVA PRESENCIA AL PARLAMENT PER FER PROPOSTES NACIONALS EN TERMES POLÍTIQS I DES DE LA NORMALITAT

Entenem que per un projecte nacional i independentista el procés endegat a Catalunya cap a la creació d'un estat propi hauria de ser aprofitat per dur els Països Catalans al centre de l'actualitat política. La territorialitat hauria de convertir-se en el pal de paller del discurs independentista. Si no ho fa la CUP, no ho farà ningú, i per a la història es construirà un discurs "nacional" contrari als interessos del conjunt del país.

Tanmateix, la mateixa tensió mediàtica no permet el debat i la reflexió i obliga els partits a moviments de curta volada per tal de no ser mal interpretats, i amb el perill de voler acontentar un electorat volàtil en detriment del projecte polític que els ha dut fins on són.

Políticament hi ha un perill més gran, el d'agafar una part pel tot i creure que allò que passa al Parlament de la CAC és allò que passa a la societat del Paísos Catalans. Cal tenir present el país sencer perquè en cap cas sense projecte nacional podrem construir els Països Catalans.

SOS RACISME

www.sosracisme.org

SOS Racisme Catalunya és una associació antiracista que des del 1989 treballa en la defensa dels drets humans. Lluitem per eradicar el racisme i la xenofòbia de la societat i per afavorir la igualtat de drets i d'oportunitats. Tenim un servei d'atenció i denúncies que atén víctimes de racisme i xenofòbia.

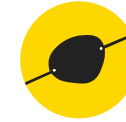
És complicat fer un balanç dels trenta-un mesos d'activitat de la CUP-AE al Parlament, però cal destacar-ne primer de tot el seu tarannà, que ha fet que les organitzacions i els moviments socials ens hàgim sentit més pròxims a l'activitat parlamentària. Necessitem que la CUP, aliada imprescindible en la lluita contra el racisme, continuï trencant el formalisme que imposen les regles del Parlament i que sovint suposa que la ciutadania se n'allunyi.

La denúncia del racisme institucional i dels centres d'internament d'estrangers (CIE) ha tingut un paper destacat en aquesta legislatura. Gràcies a la pressió ciutadana de la campanya «Tancarem el CIE de Barcelona» i el suport de la CUP, ERC i ICV-EUiA s'ha aconseguit l'aprovació d'una moció, que tot i que no compleix totes les nostres fites és un símbol de canvi de rumb i d'alerta per seguir afrontant el debat d'una política migratòria.

També volem destacar una oportunitat perduda. A la Llei de consultes no vam aconseguir que s'hi reconegués el dret de votar de totes les persones empadronades a Catalunya, independentment de l'origen i de la situació administrativa.

Resta camí per recórrer, però el pas de la CUP-AE pel Parlament ens ha servit per descobrir que es poden establir complicitats amb els grups parlamentaris, i que quan aquests porten les reivindicacions fins al final s'aconsegueixen canvis i transformació social.

NECESSITEM QUE LA CUP, ALIADA IMPRESCINDIBLE EN LA LLUITA CONTRA EL RACISME, CONTINUÏ TRENCANT EL FORMALISME QUE IMPOSEN LES REGLES DEL PARLAMENT

STOP BALES DE GOMA

www.stopbalesdegoma.org

L'associació STOP Bales de Goma va néixer el 2010 i està formada per víctimes que han sofert danys de diversa gravetat a causa de les bales de goma que utilitzen els Mossos d'Esquadra a Catalunya, i per altres persones, associacions i moviments socials que se solidaritzen amb la causa. Treballa per la total abolició d'aquestes armes per part de la policia catalana i altres cossos policials autonòmics i nacionals.

La feina de la CUP-AE per a nosaltres va ser molt important. En primer lloc els seus diputats coneixen bé la problemàtica de la repressió policial, i en particular la de les bales de goma. Coneixien els noms de les víctimes, les seves històries i es van interessar directament per nosaltres. En segon lloc ens van ajudar a fer visible, dins del Parlament, aquesta problemàtica. La feina del David dins de la comissió d'estudi sobre les bales de goma va ser important: va aconseguir fer calar dins del Parlament arguments a favor del dret a manifestar-se sense por en lloc de la prevalença de la repressió com a forma de manteniment de l'ordre públic. A més a més, vam concordar bé quins experts havien de ser convidats per la comissió. Finalment, manifestacions com aquella contra el director de la Policia, convidant-lo a "fotre el camp", van ser molt eficaces.

LA CUP HI TÉ MOLT A DIR: EL TEMA DEL CONTROL POLICIAL HA DE TORNAR A ENTRAR A DINS DEL PARLAMENT, I AIXÒ ES POT FER NOMÉS AMB UN BON CONEIXEMENT DE QUÈ ÉS LA REPRESSIÓ POLICIAL I AMB UNA CAPACITAT D'ESTUDI I DE SABER PROPOSAR POLÍTQUES ALTERNATIVES

Ara les bales de goma de cautxú estan prohibides, però la repressió policial continua i les víctimes gairebé mai obtenen justícia. En aquest sentit, la CUP hi té molt a dir: el tema del control policial ha de tornar a entrar a dins del Parlament, i això es pot fer només amb un bon coneixement de què és la repressió policial i amb una capacitat d'estudi i de saber proposar polítiques alternatives. La CUP hi pot aportar una bona contribució, i això per a nosaltres seria una prioritat.

STOP PUJADES TRANSPORT PÚBLIC

www.stoppujadestransport.blogspot.com

La plataforma Stop Pujades Transport Públic és un espai sorgit a principis de l'any 2014, davant l'última i enèsima pujada del preu del bitllet. S'ha articulats especialment a barris de Barcelona i viles i ciutats de la conurbació. La plataforma, que lluita per la baixada de tarifes, ha impulsat el Primer Congrés de Defensa del Transport Públic, amb l'objectiu d'encetar un debat social per un nou model tarifari i de transport.

La CUP-AE va contribuir a dur la protesta als ajuntaments de pobles i ciutats afectats per la pujada de tarifes per impulsar mocions de rebuig i demanar-ne la baixada de preu. També ho va fer des del Parlament de Catalunya, aconseguint, juntament amb ICV-EUiA, que el Ple es pronunciés per unanimitat a favor de rectificar les actuals tarifes de transport.

Malgrat que totes les esferes institucionals es pronunciessin a favor de la nostra reivindicació, l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM), consorci que n'estableix les tarifes, no va fer marxa enrere corregint els preus a la baixa. No fou fins a finals de l'any 2014 que es van congelar els preus i es va reduir tímidament el títol T-10.

Tota aquesta experiència ens fa adonar que els moviments socials podem arribar a tenir portaveus a les institucions, però això no és sinònim de transformació social, millora dels drets socials i dels serveis públics. Al costat hi hem de tenir moltíssima gent organitzada treballant diàriament. En el nostre cas, som molt conscients que els gestos més importants que ha fet l'ATM van ser quan Stop Pujades va interrompre el transport, va obrir màquines de validació i va divulgar la problemàtica entre els usuaris i usuàries.

La lectura que en fem –projectada cap al futur– és que la concentració de forces i recursos per part de la CUP i els moviments socials en un àmbit en què, per circumstàncies del moment, es pugui guanyar serà cabdal.

Centrem-nos en victòries, perquè seran les que ens permetran continuar caminant.

TREBALLADORS I TREBALLADORES DE CERÀMIQUES DEL FOIX (CGT)

A cura de Joaquín Álvarez, extreballador i membre de la secció sindical de la CGT de Ceràmiques del Foix (ROCA)³

En el cas de Ceràmiques del Foix quan la CUP-AE va tenir coneixement de les intencions de l'empresa de dur a terme un expedient de regulació d'ocupació va tenir diverses converses amb els membres del comitè d'empresa. En aquest sentit fins i tot va realitzar una pregunta en comissió parlamentària, però, com és sabut, amb la reforma laboral els empresaris i els partits majoritaris tenen la paella pel mànec.

A títol personal, atès que la secció sindical ha deixat d'existir, i considerant també que els sindicats han decebut molt, és necessari dir que queden moltes coses per fer, més aviat totes. I tot i que la CUP és la veu de la consciència, els partits minoritaris no tenen gaire a fer fins que no hi hagi una reforma de la llei electoral i una reforma del poder judicial i, en definitiva i com es diu a peu de carrer, fins que no “es faci neteja” a les institucions.

D'altra banda, es necessita més mobilització popular, més presència als mitjans de comunicació i a les xarxes socials, amb uns discursos més propers, clars i concisos, amb un llenguatge entenedor per a la ciutadania.

Ànims a la CUP per la feina feta, per sort algú és la veu del ciutadà de peu dins del Parlament.

³Després de l'ERO d'extinció l'empresa va acomiadar tots els seus treballadors, per la qual cosa la secció sindical va deixar d'existir i els seus membres van prendre rumbos diferents. L'article no s'ha pogut firmar com a col·lectiu, tanmateix s'ha considerat important i necessària la seva participació en aquest llibre.

TREBALLADORS I TREBALLADORES DE TELEFÓNICA

Marcos Andrés Armenteros escriu com a extreballador de Telefónica⁴ i un dels principals damnificats de les polítiques laborals de la companyia. L'empresa el va deixar sense feina després de dos judicis a favor seu. Va participar de la vaga de fam i va ser una de les cares visibles de la resistència dels treballadors.

Vaig viure de prop la campanya de la CUP-AE el novembre de 2012 perquè va ser una de les organitzacions polítiques que més es va apropar a la vaga de fam que vam fer a Telefónica durant aquell mes. Aquest acostament a una lluita laboral, representat en la figura de David Fernández, era sens dubte una declaració d'intencions, però era sobretot una acció política que es va mantenir cada vegada que es va demanar suport, passada la vaga de fam i passades les eleccions.

Recordo que la nit electoral, quan ja se sabien els tres escons de la CUP-AE, en David va passar primer per la central on érem tancats abans d'anar a la seu on l'esperaven per celebrar els resultats. Va ser un petit gest que va dir molt. En aquell moment vaig sentir que per fi les lluites i els problemes reals de la gent tindrien una veu al Parlament.

I la veritat és que la veu de la CUP-AE al Parlament no m'ha decebut en absolut en aquests dos anys. S'ha denunciat amb una veu clara, i sense reverències, els responsables directes i indirectes de la crisi. I no s'ha perdut de vista allò elemental: la gent, especialment la gent més humil. S'ha vertebrat un discurs independentista però alhora integrador, comprenent la complexa realitat cultural que es gesta a Ca- talunya, i arreu.

Aquesta societat vol i educa les persones perquè deleguin el seu poder. La primera pedra per canviar aquest estat de coses passa per tenir col·lectius que eduquin en la participació i en l'acció política. En aquest sentit em produeix una enorme alegria que partits com la CUP es consolidin.

Les grans transformacions socials han de cuinar-se a foc lent i amb cuiners que posin amor en el que fan. Portem dècades menjant malament i estem desnodrits. La CUP és una esperança i al mateix temps una realitat.

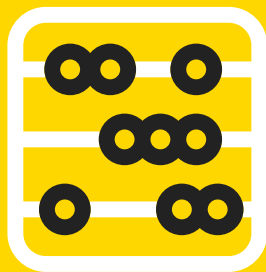
⁴L'article no s'ha pogut firmar com a col·lectiu, tanmateix s'ha considerat important i necessària la seva participació en aquest llibre.

**A nosaltres ens diuen fa un any
que les bales de goma estarien
prohibides, que el fracking
estaria aturat, que estaríem
a punt de fer una llei contra
l'homofòbia pionera a Europa,
i no ens ho creiem. Quins són
els protagonistes d'aquestes
històries? Els moviments socials,
els espais organitzats, el territori
en resistència. Aquesta és la
termodinàmica del canvi social.**

David Fernández Ramos

Març de 2013

4

RENDICIÓ DE COMPTES

Jordi Escoda

Responsable de gestió econòmica, fiscal, laboral i legal de la CUP-AE

Autogestió, austeritat -que no austericidi-, voluntariat, voluntarietat i decisió col·lectiva són els principis de gestió econòmica dels col·lectius que treballen per a un model que no és l'imperant. Tenir poc i haver de fer molt, de fer i decidir-ho entre totes, i fer-ho sense cercar un benefici econòmic pur i dur.

La lògica del poder i de les seves institucions se situa en un camp en el qual el binomi poder-diner és per mantenir l'estatu quo. El Parlament actua com a tal reforçant la institució com a fi, i fent de mitjà per reforçar el sistema de partits. És una butaca de quatre potes. A l'opacitat dels números interns de la institució i la dificultat d'aconseguir-los, cal sumar-hi el sobrefinançament dels grups parlamentaris que financen -directament o indirectament- partits sobrefinançats i endeutats. Des de les institucions es traspasa diner públic als partits, convertint-los en grans empreses clientelars, en espais de poder i diner on els partits es relacionen de tu a tu amb altres grans empreses.

La tercera pota que aguanta la cadira és la manca de control. Els diners que cobren els grups parlamentaris són considerats legalment i tècnicament una subvenció. Però ni té bases de convocatòria ni cal justificar-la ni cal retornar aquella part subvencionada i no gastada. La manca de control dels grups parlamentaris va més enllà.

Finalment el repartiment dels diners acaba d'acomodar el seient. Una persona diputada al Parlament, sense considerar el president, percep una quantitat bruta l'any d'entre 62.000 i 103.000 euros. La CUP va entrar a les institucions no amb l'objectiu de quedar-s'hi sinó amb el propòsit de treure informació cap enfora i portar tot allò de fora cap a dins. També en la gestió econòmica vol introduir les bones pràctiques col·lectives a la institució -el poc que tenim ho decidim i ho gestionem entre totes- i explicar al carrer com funciona la institució. No renunciem a canviar-ho des de dins, però serà la reclamació d'una altra manera de relacionar-se amb el diner, una demanda clara de trencar el binomi diner-poder, una insistència en el rendiment de comptes públics, allò que permetrà construir un país socialment just, on el poder públic estigui per i amb el poble i on la gestió econòmica respongui només al benestar de totes les persones.

PATRIMONI

A setembre de 2015

No tenim cap crèdit amb cap banc, ni per tresoreria, ni cap hipoteca concertada.

No tenim béns materials propis amb valor destacable (locals).

Els fons propis de la CUP, producte dels beneficis d'exercicis anteriors, ascendeixen a 890.000€.

RECURSOS MATERIALS I HUMANS

A maig de 2015

CUP NACIONAL

R. Materials

1

local en lloguer

450

m²

Fort Pienc
BCN

Ubicació

1.900

€ al mes

60.000

€ en reformes

R. Humans

7

alliberades

1.400-1.680€

segons necessitats (14 pagues)

Limitacions de càrrecs a 4 anys
Contractades per l'organització

ASSEMBLEES LOCALS

R. Materials

14

locals llogats

Figueres, Navàs, Vic, Premià de Mar, Mataró, Sant Martí Sarroca, Girona, Molins, Berga, Santa Maria de Palautordera, Santa Coloma de Farners, Vilafranca del Penedès i Gelida

278

€ lloguer mitjà

R. Humans

2

alliberades territorials

Jornada parcial

Contracte

Maresme – Barcelonès Nord
Bages – Berguedà – Solsonès

Limitació nacional

Sous

4

alliberades locals

Jornada parcial

Contracte

Vilafranca, Valls,
Mataró i Barcelona (2)

Limitació nacional

Sous

AJUNTAMENTS

R. Humans

3

persones contractades

2

Jornades completes

1

Jornada parcial

Girona (2)
Reus (1)

CÀRRECS ELECTES

Codi ètic de la CUP

Totes les persones que són càrrecs electes estan sota les directrius de l'organització pel que fa a la limitació de mandats. (Una legislatura per als diputats i diputades; dues legislatures per a regidors i regidores, amb excepció de tres legislatures en pobles menors de 5.000hab.)

Totes les persones que són càrrecs electes estan sota les directrius de l'organització pel que fa a sous (màxim 2,5 x salari mínim interprofessional, 1.400 - 1.680€ segons necessitats personals).

DONACIONS

Efectuades des de la CUP nacional

La CUP dona diners anualment a les següents organitzacions i projectes:

Alerta Solidària

Organització antirepressiva dels Països Catalans

alerta.cat

SEPC

Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans

sepc.cat

L'accent

Periòdic popular dels Països Catalans

laccent.cat

Espai fàbrica

Portal online de reflexió i anàlisi

espaifabrica.cat

Casals i Ateneus

Xarxa de Casals i Ateneus dels Països Catalans

casalsiateneus.cat

UCPC

Universitat Comunista dels Països Catalans

universitat.cat

Som PPCC

Coordinadora per la unitat dels Països Catalans

sompaisoscatalans.cat

Llibertat.cat

Portal d'informació i opinió de l'esquerra independentista

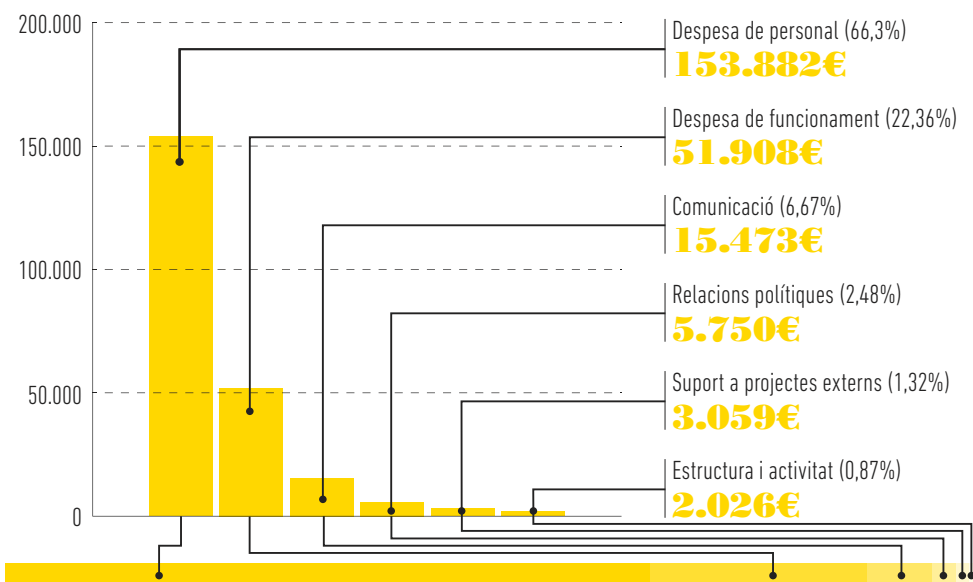
llibertat.cat

A més, la CUP ha fet donacions puntuals als següents projectes i organitzacions durant l'any 2014:

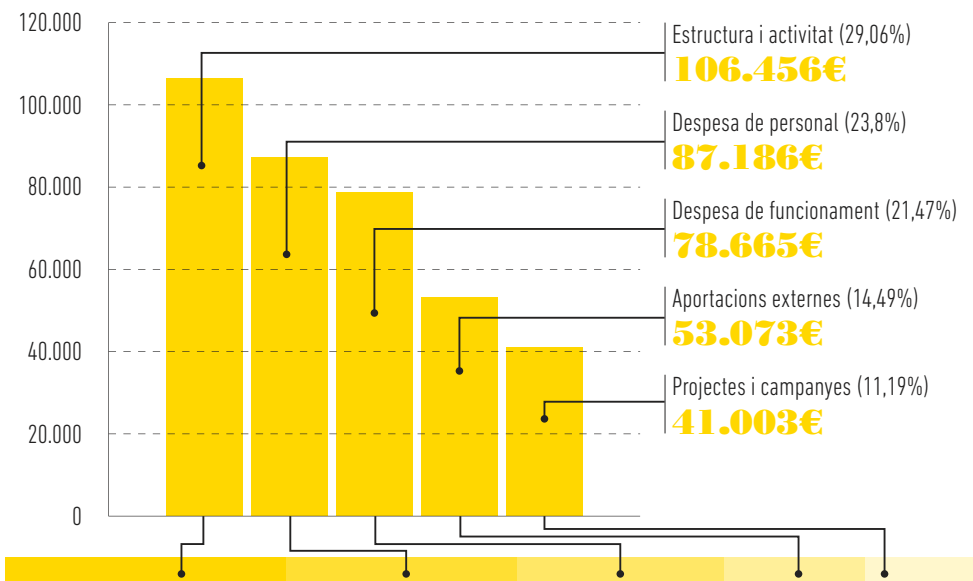
Unitat Contra el Feixisme i el Racisme, Aturem BenWorld, Ateneu 3Vultes Rebel, Associació Batzac, Stop Pujades, Marxa per la Dignitat, Multireferèndum, Bastoners Solidaris, treballadors/es en vaga de Panrico, Somonte, Assemblea de Docents de les Illes, Sabadell Corrupció, Fòrum Social Català, Reconstrucció de Can Vies, Associació Rajava del Kurdistan, Associació suport presos polítics sahrauís, Comitè nacional Palestí de BDS, SOS Racisme (Tancarem els CIE), campanyes de Desobediència per l'accés a l'habitatge, Grup de Treball en defensa de la sanitat pública a Tarragona, contra les violències a les dones i el dret al propi cos, Plataforma en Defensa de l'Ebre, Observatori Per l'Horta, i Col·lectiu Sense Papers de Perpinyà.

DESPESES DURANT L'ANY 2013

CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR

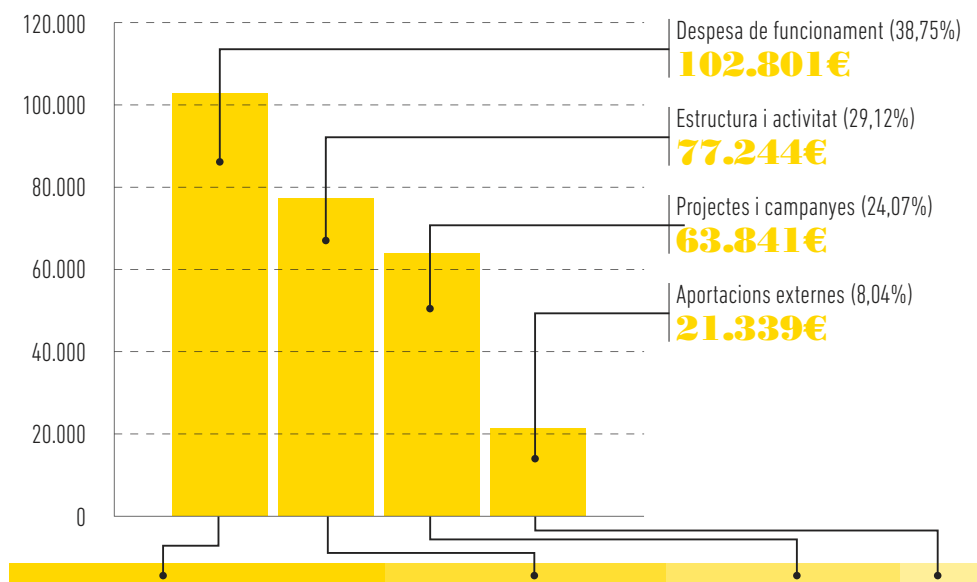

CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - ALTERNATIVA D'ESQUERRES

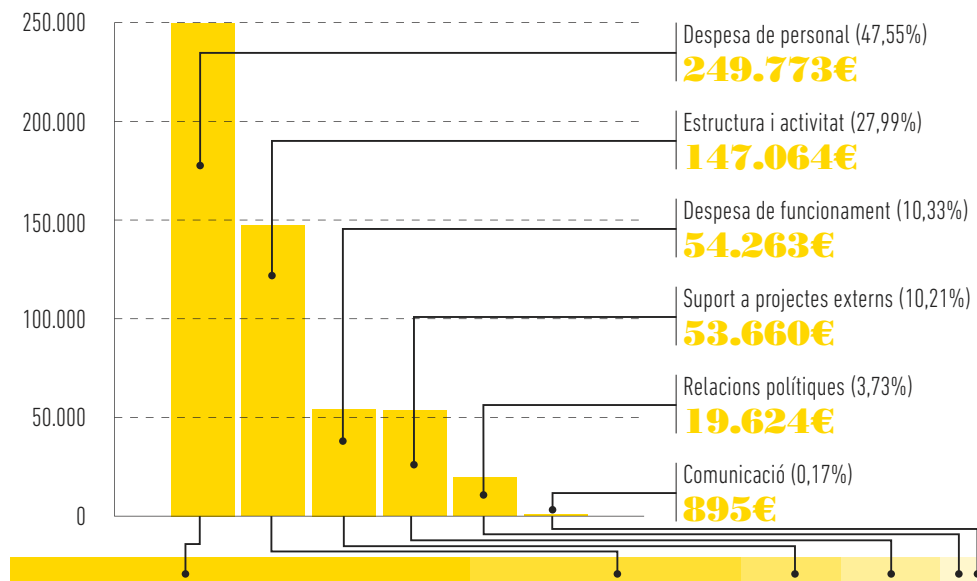

DESPESES DURANT L'ANY 2014

CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR

CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - ALTERNATIVA D'ESQUERRES

CAMPANYA DINERS AL CARRER

PROCEDÈNCIA DELS DINERS I PRIMERA DISTRIBUCIÓ

La CUP-AE, com a Grup Mixt del Parlament de Catalunya, va rebre uns diners extraordinaris no presupostats corresponents al romanent resultant del tancament dels comptes del Parlament de l'any 2013.

A aquests diners, també s'hi han sumat els diners que hisenda retorna a les persones diputades de la CUP-AE, fruit de les declaracions a retornar del 2013. En total són 36.000€, 33.000€ de romanent i 3.000€ de les declaracions a retornar del 2013 dels diputats i la diputada de la CUP.

La Candidatura d'Unitat Popular va decidir donar 2.050€ al projecte de reconstrucció de Can Vies i 10.185€ a repartir a projectes de solidaritat internacional a Palestina, el Kurdistan i el Sàhara, coincidint amb la negativa del Parlament de Catalunya de no reconèixer el dret a l'autodeterminació de cap dels tres pobles oprimits.

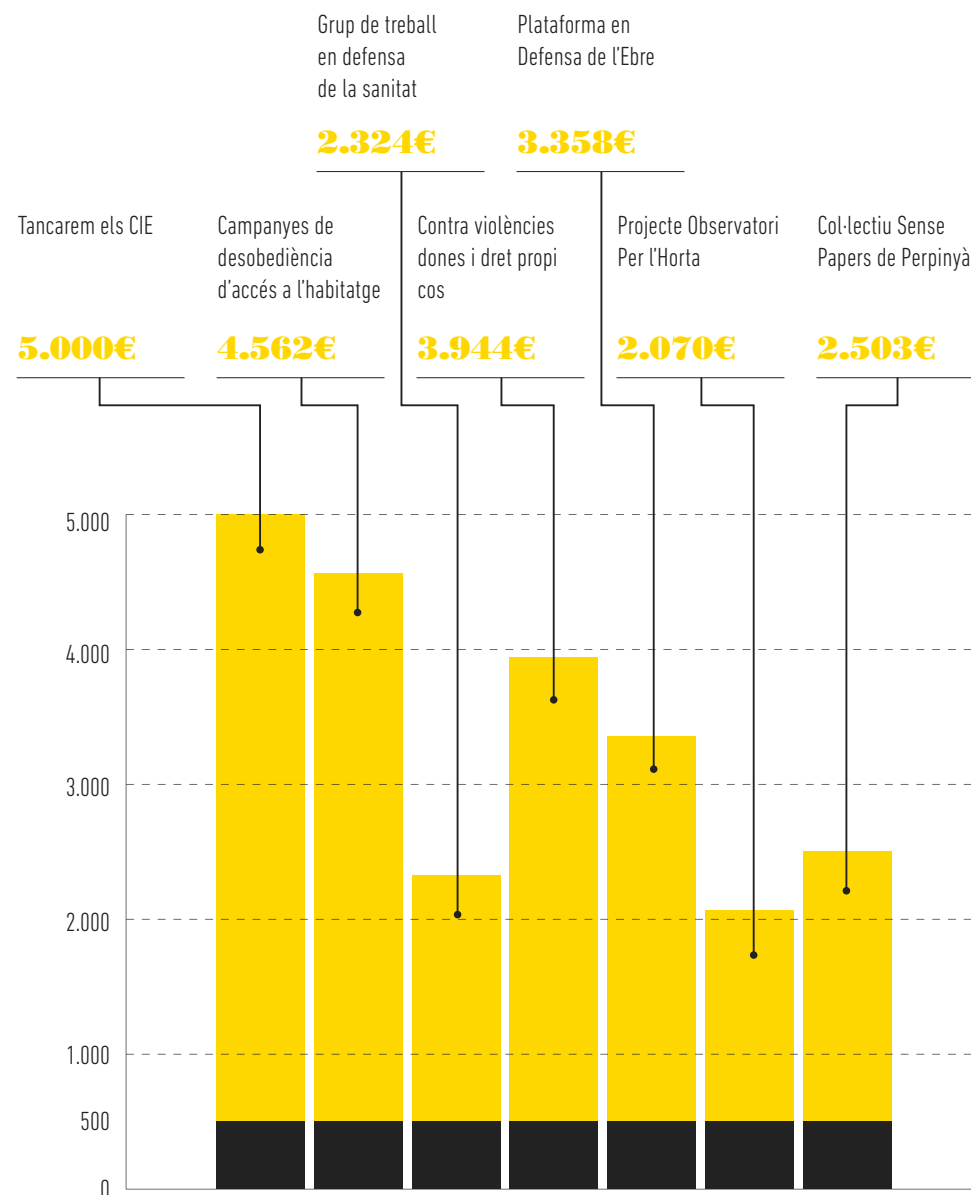
Els 23.765 euros restants es va decidir repartir-los entre set projectes escollits per la CUP mitjançant una votació oberta.

CONDICIONS DE RETORN PER LES ORGANITZACIONS PERCEPTORES

Les organitzacions perceptores tenen l'obligació d'explicar en què s'han gastat els diners, fent una relació de conceptes de despeses que sumin la quantitat de diners aportada i una petita memòria explicativa del projecte/activitat que tingui el suport d'algun material visual en el termini de sis mesos després de rebre els diners. Tota aquesta informació es publicarà de forma conjunta a la web de la Candidatura d'Unitat Popular.

■ Quantitat mínima a les entitats proposades per la CUP

■ Quantitat aportada en funció dels resultats obtinguts a la votació oberta

Índex

CAPÍTOL 1

DES DEL PARLAMENT

Introducció, 12
L'endins i l'enfora, 14
Tres astronautes del carrer al Parlament, 16
La inutilitat i la mofa perversa dels tràmits parlamentaris, 18
Teixir amb els moviments i les persones, 20
Estat de la qüestió i reptes comunicatius, 22
Al peu del Parlament, 24
La tecnocràcia d'ells; pots ser sí. I nosaltres què?, 26
El tirallínies novell, 28

CAPÍTOL 2

CRONOLOGIA DE LA FEINA FETA

Introducció, 30
Mocions presentades, 32
Plens monogràfics, 36
Càrrecs parlamentaris, 38
Una pilota de goma al Parlament, 42
Arribar i votar la nostra gent, 43

Alliberament nacional, 44

Declaració de sobirania, 46
Pacte nacional pel drets a decidir, 47
Camí de l'autoderminació, 48
Viatge a Madrid, 49
Multireferèndum, 50
9-N, 51

Crida Constituent, 52
Països Catalans, 53
Campanyes per l'alliberament nacional, 54
Trobades d'unitat popular, 55

Comunicació, 56

Cooproració Catalana de Mitjans Audiovisuals, 58
Mitjans comunitaris, 59

Corrupció, 60

La corrupció de casa nostra, 62

'Comissió Pujol', 63

Cas ITV, 64

Cas Mercuri, 65

Cas Pretòria, 66

Cas Innova, 67

Deutecràcia, 68

Auditoria del deute, 70
Creditors i deute viu real, 71
Acords que no es compleixen, 72
Els pressupostos del perdre, 73

Drets i llibertats, 74

Bales de goma, 76
Tancament dels CIE, 77
Presons, 78
Fixters policials il·legals, 79
Urgència social, 80
Can Vies, 81

Llei Mordassa, 82
No al TTIP, 83

Educació, 84

Atacs a la llengua, 86
Vaga de docents, 87
Llei Wert, 88

Retallades i privatització a les aules, 89

Assemblea groga, 90

ILP d'educació, 91

Habitatge, 92

Habitatge per als fons voltor, 94
Dret a l'habitatge, 95
ILP d'habitatge, 96

Suport a la lluita al carrer, 97

Igualtat, 98

Llei contra l'homofòbia, 100
LGTBI, lluita transversal, 101
Salut sexual i reproductiva, 102
Llei d'igualtat, 103

Internacionalisme, 104

Visió internacionalista, 106
L'esquerra contra la deutecràcia, 107
Kurdistan, 108
Andalusia, 109
Euskal Herria, 110
Amèrica llatina, 111
Palestina, 112
Internacionalització de la independència, 113

Mobilitat i territori, 114

Privatització de serveis públics, 116

Ús social i públic del territori, 117

BCN World, 118

Camions a la N-II, 119

#Stoppujades, 120

Aturem el fracking, 121

El "nyap monumental" de l'AVE, 122

El sobrecost de les obres públiques, 123

Model energètic, 124

Projecte Castor, 126
Sobirania energètica, 127
MAT a Girona i a Tarragona, 128
Aigües Ter Llobregat, 129

Ocupació, 130

Llei de cooperatives, 132
Llei d'ocupació, 133
Altaveu per a les lluites laborals, 134
La lluita des dels serveis públics, 135

Sanitat, 136

Pacte nacional de salut, 138
CIGAS I, 139
Conclusions de la CIGAS, 140

Derivacions de l'Hospital clínic i Sagrat

Cor, 141

Privatització a Viladecans, 142

Consorci sanitari de Lleida, 143

Jornades de sanitat, 144

Contra retallades i privatitzacions, 145

No marxis sense hora, 146

Apunts, 147

CAPÍTOL 3

PARTICIPACIÓ DEL CARRER

Introducció, 148

Arran, 150

Assemblea de docents de les Illes

Balears, 151

Assemblea Nacional Catalana, 152

Assemblea NO a la MAT de Girona, 153

Aturem el fracking, 154

Autobusos de TMB de Barcelona

(COS), 155

Can Ruti diu prou, 156

Centre Internacional Escarré per a les

Minories Ètniques i les Nacions, 157

Comitè de suport als i les treballadores

de Panrico, 158

Coordinadora d'Associacions per la Llengua catalana, 159

Coordinadora en defensa de la sanitat

pública de Mataró i el Maresme, 160

Front d'Alliberament

Gai de Catalunya, 161

Grup de treball en defensa de la sanitat pública de Tarragona, 162

International Comission of European

Citizens, 163

Justa Revolta, 164

Lafede.cat, organització per la justícia global, 165

Plataforma en defensa de l'Ebre, 166

Plataforma en defensa de l'Hospital de Viladecans, 167

Secció sindical d'emergències

(COS), 168

Sindicat d'estudiants dels Països

Catalans, 169

Sindicat de treballadores i treballadors

de l'ensenyament del País Valencià,

170

Som Països Catalans, 171

SOS Racisme, 172

Stop Bales de goma, 173

Stop pujades de transport públic, 174

Treballadors i treballadores de

Ceràmiques del Foix (CGT), 175

Treballadors i treballadores de

Telefónica, 176

CAPÍTOL 4

ECONOMIA I RENDICIÓ DE COMPTES

Introducció, 178

Patrimoni, recursos materials i humans,

càrrecs electes, i donacions, 180

Despeses durant l'any 2013, 182

Despeses durant l'any 2014, 183

Campanya Diners al carrer, 184

Compartir
copiar i redistribuir el material en qualsevol mitjà i format

Reconeixement
Heu de reconèixer l'autoria de manera apropiada, proporcionar un enllaç a la llicència i indicar si heu fet algun canvi. Podeu fer-ho de qualsevol manera raonable, però no d'una manera que suggereixi que el llicenciador us dóna suport o patrocina l'ús que en feu.

No comercial
No podeu utilitzar el material per a finalitats comercials.

Sense obra derivada
Si remescleu, transformeu o creeu a partir del material, no podeu difondre el material modificat.

No hi ha cap restricció addicional
No podeu aplicar termes legals ni mesures tecnològiques que restringeixin legalment a altres de fer qualsevol cosa que la llicència permet.

El llicenciador no pot revocar aquestes llibertats, sempre que seguís els termes de la llicència. Llibres per la Unitat Popular (2015)

GREENING BOOKS
www.bookdaper.cat
bDAP268

Un peu al Parlament
CUP, 2015
978-84-86469-90-0

MOTXILLA ECOLÒGICA - Càlcul de la motxilla ecològica d'un exemplar de la publicació					
Massa publicació (g)	Petjada de carboni (g CO ₂ eq.)	Residus generats (g)	Consum aigua (L)	Consum energia (MJ)	Consum matèries primeres (g)
318	582	46	16	19	329
Estalvis*	278	4	13	15	202

* Impacte ambiental estalviat respecte a una publicació comuna semblant

Novembre 2014.
David Fernández.
Intervenció al Ple sobre la pobresa i la desigualtat.

SABEN QUÈ ÉS L'OMERTÀ? SABEN QUÈ ÉS LA MÀFIA? DONCS COMPRI'N-SE UN MIRALL AQUESTA TARDA, SE'L POSEN AL DAVANT I VEURAN LA MÀFIA I L'OMERTÀ AL DAVANT.
VERGONYA
David Fernández. CUP-AE

Sobre els **#Pressupostos2014**
@cup_parlament denuncia que l'única partida intocable sigui la del deute" **#Parlament**

@ignasi_abad

EL PROBLEMA DE L'HABITATGE EN AQUEST PAÍS SE SOLUCIONA TOCANT PRIVILEGIS. AIXÒ ÉS UNA CONFRONTACIÓ DEL PODER PÚBLIC CONTRA EL PODER PRIVAT
Quim Arrufat. CUP-AE

Novembre 2014.
CUP-AE.
Video de campanya 9-N, Independència i anem més enllà.

Catalunya transfereix 250.000 euros Phora als mercats financers

APOSTEM PER UNA TRANSICIÓ ENERGÈTICA I PER UNA CONTENCIÓ DEL CONSUM ENERGÈTIC EN UNA SOCIETAT I EN UN SISTEMA PRODUCTIU QUE CONSUMEIX MOLT MÉS DEL QUE EL PLANETA ÉS CAPAÇ DE PRODUIR DE MANERA SOSTENIBLE
Quim Arrufat. CUP-AE

EL CAPITALISME I EL PATRIARCAT SÓN ESTRUCTURES MÚTUAMENT DEPENDENTS, QUE SÓN ON SE SITUA L'ORIGEN DE LES DESIGUALTATS DE GÈNERE I SÓN LES DUES ESTRUCTURES QUE CONDICIONEN LA NOSTRA VIDA
Isabel Vallet. CUP-AE

Novembre 2014.
David Fernández.
Preguntes a Rodrigo Rato en comissió d'investigació.

LLITS TANCATS SENSE CAP CRITERI TÈCNIC EN BASE A LES RETALLADES ECONÒMIQUES. EL QUE ACABARÀ SENT UN MITE ÉS LA SANITAT PÚBLICA SI SEGEIX EN MANS DE BOI RUIZ
Isabel Vallet. CUP-AE

Sant tornem-hi enrere. Túnel-temps. Wert, avortament... i ara **#PHN #loriuésvida** Ni un pam de terra ni una gota d'aigua.

@higiniarioig

AL PARLAMENT S'APROVEN MOLTES COSES QUE NO ES PORTEN A LA PRÀCTICA O QUE DIRECTAMENT ES DESOBBEEIXEN PER AFAVORIR INTERESSOS PRIVATS
Isabel Vallet. CUP-AE

@quimarrufat serà jutjat dijous, junt amb 27 activistes més, per l'ocupació d'una oficina bancària.

@PAH_Sabadell

PEDAGOGIA I EDUCACIÓ EN VALORS COM A ESTRI FONAMENTAL PER AL RESPECTE A LA LLIBERTAT SEXUAL I AFECTIVA I QUE TOTS I TOTES ENTENEM QUE CADASCÚ ESTIMA LLIUREMENT QUI VOL
David Fernández. CUP-AE

LA COMISSIÓ DE SANITAT HA ESTAT UN PACTE DE SILENCI I DE NO-AGRESSIÓ. UNA ALTRA OCASIÓ DESAPROFITADA PER A FER AUTOCRÍTICA DE LA NEFASTA GESTIÓ QUE HAN FET DE LA SANITAT
Isabel Vallet. CUP-AE

Ja poden disparar el pianista. Que seguirem tocant. Investigar la corrupció urbanística és un deure. Només faltaria.

@higiniarioig

50 milions d'euros és el deute que van acumular el 2011 CiU, ICV, PSC, PP i ERC

Abril 2014
Llibres per la Unitat Popular.
Llibre roig dels Països Catalans.

Nosaltres t'hi ajudem a: sanitat@cup.cat

